

ఆంధ్రపత్రిక

పిల్లల దసరా సంచిక

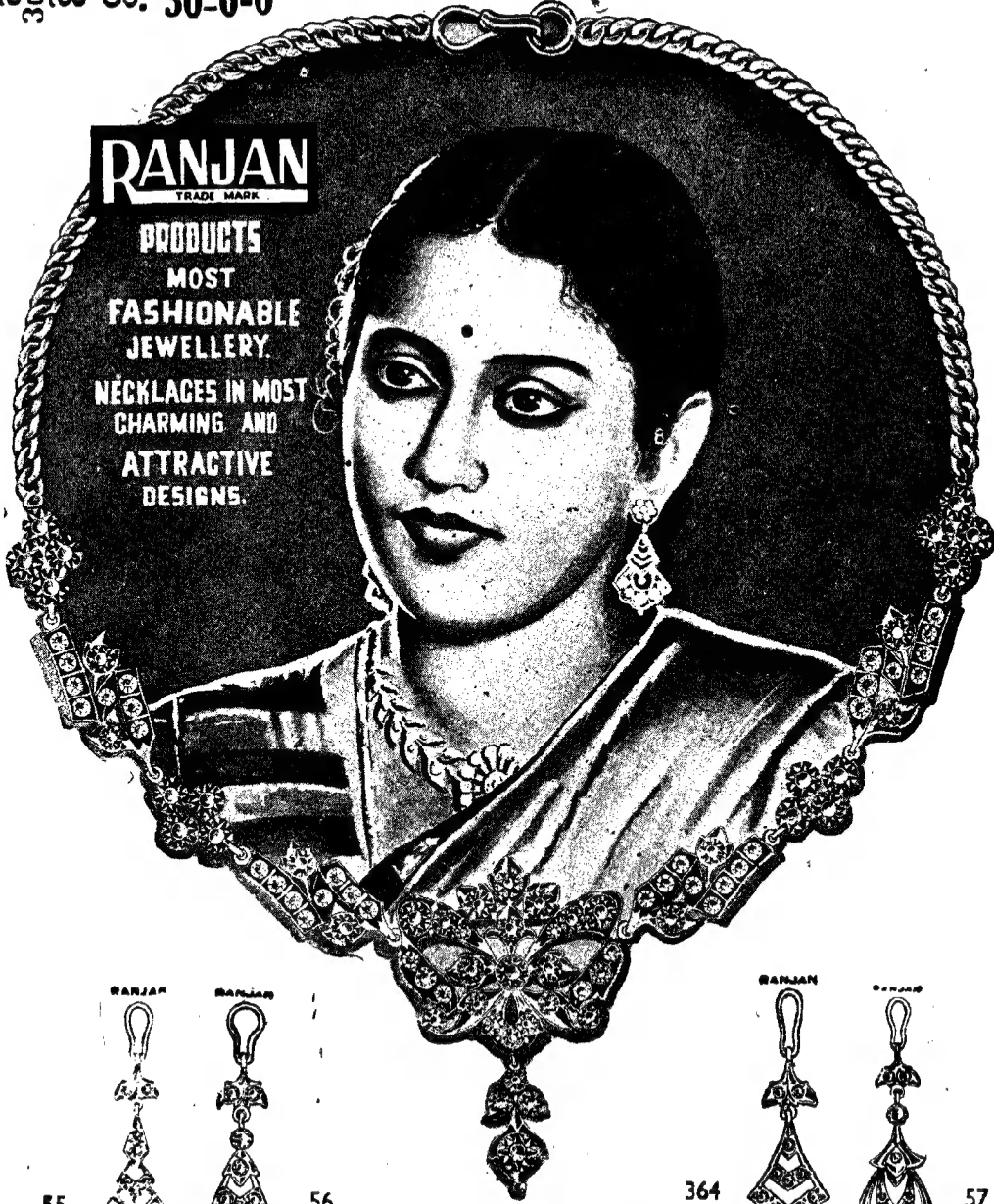
4 అణాలు

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEK

రంజన్ ఆభరణములు వెండితో తయారుచేసి అందమైన
రాళ్లు కట్టడముచేసి బంగారు మలామా యిచ్చినవి.

3 సం॥ గ్యారంటీ

నెక్లెసు రు. 30-0-0

55

56

364

57

PAIR Rs. 4-12-0

PAIR Rs. 4-12-0

వస్తువులు తెప్పించువారికి పార్శులు చార్జీ రు. 1-6-0.

ఉమాగోల్డు కవరింగు వర్క్సు, ఉమామహల్-మచిలీపట్టణము

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడిపత్రిక 4 అ.

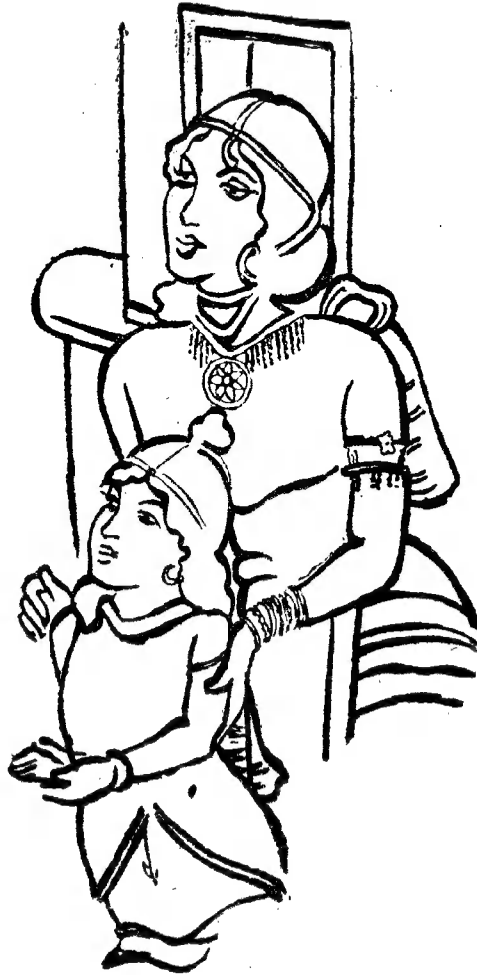

సంపుటము 45
సంచిక 6
1.10-52

స చి త్ర వా ర ప త్రి క

Founder : K. NAGESWARA RAO

నందన ఆశ్రయము శుద్ధ చతుర్థి బుధవారము

తల్లి యశోధర—బిడ్డ రాహులుడు.

శాంత గంభీర తేజస్వి శాక్యమౌని
నిర్వికారత ముంగిట నిలువ జూచి

సాశ్రు నయన యశోధరా సాధ్వీ వచ్చి
సుతునిచేతనె వేయించె పతికి భిక్ష.

పిన్నలకు ఒక మాట

బహుమతులు

ఈ విజయదశమికి ప్రత్యేకంగా మీకోసమే యావత్తు నంచి కనూ వినియోగించ గలుగుతున్నందుకు ఆనందిస్తున్నాము.

మా పత్రికలో “బామ్మరిల్లు” భాగంలో పడే రచనలు చదివినప్పుడు మీలో చాలమందికి ‘మనమూ ఇలాంటి వెండుకు రాయగూడదు’ అనిపించివుంటుంది. అంతే కాదు—

‘ఇంతకంటే బాగా రాస్తాం’ అనుకునికూడా వుండవచ్చు. మీలో కొంతమందికి ‘మనం రాసినదాన్ని వేసుకోరేమో’ అని నిరుత్సాహం కలిగి రాసినదాన్ని మీ వద్దనే అట్టే పెట్టుకోటమో, లేక అసలు రాయకనేపోవటమో చేసి ఉంటారు. అటువంటివారికి కథల్లోనో, పాటల్లోనో, పద్యాల్లోనో, బామ్మల్లోనో ఊహలు వెల్లడించుకునే ఉత్సాహం కలిగిద్దామని ఈ దసరా సంచికను తలపెట్టాం.

నేటి పెద్దలందరూ నిన్నటి పిల్లలే; అలాగే నేటి పిల్లలందరూ రేపటి పెద్దలు. పెద్దవాళ్ళకి లాగానే పిల్లలకు కూడా ఏదో రాయాలని, ఏదో చెప్పాలని సహజంగా అభిలాష ఉంటుంది. రేపు తమ స్థానం ఆక్రమించబోయే ఈ పిల్లలు ఏం చెబుతారో వినడం పెద్దవాళ్ళ విధి. రేపు గొప్ప గొప్ప రచయితలు అనిపించుకోబోయే వారందరూ ఈనాటి బాలరచయితల్లోం చేరావాలి గదా!...

(1) కథా బహుమతి :— “పిల్లి శకునం” అనేకథ (8 వ పేజీ) రాసిన పెండ్ల్యల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రికి. (15 సం॥)

(2) గేయ బహుమతి :— “పాప - నక్షత్రం” అనే గేయం (7 వ పేజీ) రాసిన పి. పాండురంగవిఠల్ కు. (13 సం॥)

(3) చిత్రలేఖనబహుమతి :... “నాబామ్మ” (9 వ పేజీ) వేసిన సి.హెచ్. సిరిదేవికి. (3 సం॥)

ఈ సంచికలో రచనలు పెద్దవాళ్ళు రాసినవి, చిన్నవాళ్ళు రాసినవి కూడా ఉన్నాయి. పెద్దలు, చిన్నలు ఒకరి నొకరు అర్థంచేసుకోవటానికి ఈ రచనలు ఉపయోగపడితే చాలా సంతోషిస్తాము.

మా ప్రయత్నానికి ముఖ్యంగా బాలరచయితలు, పాఠకులు ఇచ్చిన సహకారానికి ఎంతో కృతజ్ఞులం. కొందరు కథలు, కొందరు గేయాలు, కొందరు బామ్మలు పంపారు. వాటిలో కొన్నిటిని ఏరి ప్రకటించాం. వచ్చివాటి నన్నిటిని ప్రకటించటం సాధ్యం కాదు గదా? కొన్నిటిని తరవాత వచ్చే మామూలు సంచికలలో ప్రకటిస్తూ ఉంటాం. ఈసంచికలో రచనలన్నీ పిల్లలు రాసినవే అయితే బావుండు నని మీకు కూడా అనిపించిఉండవచ్చు. మీవద్దనుంచి ఇంత సహకారం వస్తుందని తెలిస్తే అలాగే చేసి వుండేవాళ్ళం. వచ్చేసారి నుంచీ పిల్లలసంచికలను పిల్లల రచనలతోనూ, బామ్మలతోనూ మాత్రమే నింపి మీకు ఇంతకంటే ఎక్కువ ఆనందం కలిగించాలని

అనుకుంటున్నాం. మీరు కూడా మీ దైనిక జీవితంలో వచ్చే రకరకాల అనుభవాలమీద రకరకాల కథలు, వ్యాసాలు, పాటలు, పద్యాలు, బామ్మలు పంపి సహకరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.

మీలో ముగ్గురికి బహుమతులు వచ్చాయి. అయితే మిగతా వారంతా చేతకాని వాళ్ళనీ, బహుమతులు వచ్చినవాళ్ళు చాలా గొప్పవాళ్ళనీ అనుకోవద్దు. ఎవరికి తెలుసు? ఇంకోసారి ఆ బహుమతులు ఎవరికి వస్తాయో? ప్రస్తుతానికి మాత్రం బహుమతులు పొందిన వాళ్ళని మాతోపాటు మీరుకూడా అభినందించండి. త్వరలో ఆ ముగ్గురు మిత్రుల ఫోటోలు, ఎడ్డెసులు ప్రకటిస్తాం. వారికి మరిచిపోకుండా అభినందన లేఖలు రాస్తారు కదూ.

గమనిక

ఇది పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక గనుక ‘రెండు మహానగరాలు’, ‘పరారి’, ‘విజ్ఞానపిఠులు’, ప్రశ్నలు - సమాధానాలు, రాజకీయాలు ఈ సంచికలో ప్రచురింపబడటం లేదు. పై వారం నుంచి యథాప్రకారం అవి ప్రకటించబడతాయి. —సంపాదకుడు.

BE LIKE ME

By
J.V.R. 12
7th A

నాకు మల్ల నే తాతకు జడ

ఐ. నారాయణ్; (15 సం॥) సిద్దిపేట.

దసరా పండుగ అంటే ఏమిటి

“దశ” అంటే పది. దశరాత్రులు పూజలు చేసేటటువంటి పండుగ ఇది. అందుకనే దీనిని “దశ

శాని వాచన రాక్ష

రాత్రుల పండుగ అన్నారు. దీనినే చాలా మంది “దసరాత్” అని పిలుస్తూ ఉండడం చేత “దసరా” అనే మాట కొన్నాళ్ళకు ఖాయమైపోయింది. ఎట్లాగంటే, “సూర్య నారాయణ” అనే పేరు ఎవరికైనా ఉన్న దనుకొండి. ఆ పేరును పూర్తిగా పలుక లేక “సూర్యం” “సూర్యం” అంటాము. ఆఖరుకు “సూరి”, “సూరి” అని కూడా అంటాం. “విశ్వనాథం” అనే పేరు ఒక పిల్లవాడికి ఉన్న దనుకొండి, ఆఖరుకు వాని పేరు “విస్వన్న” అవుతుంది. నీ పేరు ఏమిటా అని అడిగితే “నా పేరు విస్వన్న” అంటాడు. ఏమైతే నేమి? విస్వన్న చెప్పింది పేదం అన్నట్లుగా, “పదుగురాడు మాట పాడియె ధర జెల్లు”-కనుక లోకంలో పదిమంది అనే టటువంటి మాటనే మనం కూడా ఉపయోగిస్తాం. కనుక 10 రాత్రులు పూజలు జరిగే టటువంటి యీ పండుగను “దసరా” అని పిలుస్తున్నాము. కాని, ఈ పది రాత్రుల లోనూ మొదటి తొమ్మిది రాత్రులయందు జరిగేటటువంటి పూజ ఎక్కువ ముఖ్యమైనది. ఈ తొమ్మిది రాత్రులయందున్నా లోకానికి తల్లివంటిదగు లోకమాతయైన “నేవిన” పూజ చేస్తారు. “నేవిన” అంటే పార్వతీదేవి కాదు, లక్ష్మీదేవి కాదు, సరస్వతీదేవి కాదు. ఈ మూడు దేవతలను పుటించినటువంటి మహాదేవి ఇంకొకటి ఉంది. దానినే “ఆదిశక్తి” అంటారు. లక్ష్మీదేవి, సరస్వతీదేవి, పార్వతీదేవి అనే టటువంటి ముగ్గురు అమలను కన్నటువంటి పెద్దమ్మ ఇంకొకటి ఉంది. ఈ ఆదిశక్తి ఎటువంటిదయ్యా అంటే “అమృత గన్నయమ్మ ముగరమ్మల మూలపుటమ్మ చాల పెద్దమ్మ”. ఈ ఆదిశక్తి ఒకటి ఉన్నదనినీ, ఈ మహాదేవియే జగత్తు అంతటికీ ఆధారంగా ఉన్నదనినీ, తపస్సు చేసిన యోగీశ్వరులు గ్రహించారు.

ఈ జగత్తులో అనేక శక్తులు వైకి కన్పిస్తున్నాయి. వేడి, నల్లరు అనేవి శక్తులే. విద్యుచ్చక్తి కూడా శక్తియొక్క స్వరూపమే. అలంబాంబులలో ఉండే అణుశక్తికూడా శక్తియొక్క ఒకానొక స్వరూపమే.

లేడియో శక్తికూడా ఒక శక్తియే. మనదేహ బలం, బుద్ధిబలం కూడా గొప్ప శక్తులే. దేహ బలంకంటే కూడా, అనేక విద్యలు నేర్చుకొని, జ్ఞానం సంపాదిస్తే అనేక యంత్రాలు, మంత్రాలు కనిపెట్టి చాలాబలవంతులము కావచ్చు - బుద్ధిబలం అనేది గొప్ప శక్తి - దేహబలానికి బుద్ధిబలానికి ఈ రెండింటికీ మించినది ఆత్మబలం - యోగ శక్తివల్ల అనేక అద్భుతమైన పనులు చేయ

వచ్చు. ఆత్మబలం పూర్తిగా సంపాదించిన వానికి భగవంతుడు ప్రత్యక్షంగా కన్పిస్తాడు. అంటే ఏమిటి? జగత్తు అంతటిలోను నిండి ఉన్నటువంటి బ్రహ్మాండమైన ఆదిశక్తి ఎటువంటిదో అర్థం అవుతుంది-కనుక ఈ ఆదిశక్తియొక్క గొప్పతనము ఏమిటో మనం తెలుసుకోవాలి. ఈ దేవి యొక్క అద్భుతమైన చరిత్ర ఎటువంటిదో దేవని గురించి చెప్పబడిన అనేక విచిత్రవిశేష

వి నాయకుడు (ఎస్. కోటి—మందసా)

ములయొక్క అర్థం ఏమిటో, పండితులైన వారి మూలంగా తెలుసుకోవాలి - దేవిని గూర్చిన పురాణం ఒకటి ప్రత్యేకంగా ఉంది. దానినే "దేవీ భాగవతం" అంటారు. దీనిని తెలుగువందనలో కూడా వ్రాసియున్నారు. ఈ పురాణంలో ఉండే కథలలో మనకు జ్ఞానం కలుగజేసే నీతులు చాలా ఉన్నాయి. మనలో ఉండేటటువంటి దురాశగాని, కోపంగాని, గర్వంగాని పూర్తిగా నాశనం అయితేనేగాని, మనం బాగుపడం. లోకంకూడా బాగుపడుతుంది. కనుక యిటువంటి రాక్షసపు గుణాలను మనము ఆణచి వెనుకోవాలంటే, దేవియొక్క లక్షణములను గూర్చి ధ్యానంచేసి ఆ దేవియొక్క పుణ్యకథలను చదివి, నిత్యమూ పారాయణచేసి, ఆదేవిని మనస్సులో తలచుకుంటూ పూజచేయాలి. మునీశ్వరులూ, యోగులూ, ఆదేవిని ఎల్లప్పుడూ పూజచేస్తూ ఆరాధిస్తూ ఉంటారు. కాని మిగిలిన జనులు యీ దసరా పండుగ రోజులలో, మొదటి 9 రాత్రులయినాతప్పక పూజ చేయాలి. అందుచేతి యీ రాత్రులను దేవి నవరాత్రులని కూడా అంటారు. నవ అంటే తొమ్మిది అని అర్థం. ఈ పండుగ ఆశ్వయుజమాసంలో మొదటి 15 దినాలలో పెన్నెలరాత్రులలో వస్తుంది. ఆశ్వయుజమాసం, కార్తీకమాసం కలిసి శిరద్విశువు అంటారు. అందుచేతి యీ నవరాత్రులను "శిరన్నవరాత్రులు" అని కూడా అంటారు.

దేవి నవరాత్రులు అంటే పగటిపూట పూజచేయరు అని అర్థంకాదు. రాత్రివేళ కూడా పూజచేస్తారు. పురాణంలో దేవియొక్క అవతారములు తొమ్మిది ఉన్నాయి. ఈ నవరాత్రులలోను (9 రోజులలోను) ఒక్కొక్కరోజున ఒక్కొక్క అవతారమును గూర్చి ధ్యానంచేసి పూజచేస్తారు. ఈ తొమ్మిది అవతారములు ఏవనగా:-

- (1) మహాకాళి, (2) మహాలక్ష్మి,
- (3) సరస్వతి, (4) యోగమాయ, (5) రక్తదంతిని, (6) ఔమాంబ, (7) దుర్గ, (8) మాతంగి, (9) లక్ష్మణి.

దేవియొక్క ఈ 9 అవతారములలో మొదటి 4 అవతారములూ చాలా ప్రసిద్ధమైనవి. మిగిలిన 5 అవతారముల గురించిన కథలు ఎక్కువగా ప్రజలకు తెలిసినవికావు. దేవియొక్క మొదటి అవతారమైన "మహాకాళి"యొక్క కథ యీ క్రింది విధంగా ఉంది. మొట్టమొదట సృష్టి ఆరంభంలో యీ ప్రపంచం అంతా నీళ్ళతో నిండి ఉంది. పొడినేల అనేది ఎక్కడా లేదు. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి నిద్ర

పోతూ ఉన్నాడు. ఆయన నిద్రపోతున్న సమయంలో మధువు, కైటభుడు అనే యిద్దరు రాక్షసులు ఆయనయొక్క గొండు చెవులలోనుంచి పుట్టిరి. ఈ మధుకైటభులనే రాక్షసులు సరాసరి సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మదేవునిమీదకు దండెత్తి వెళ్ళారు. బ్రహ్మను చాలా బాధలు పెడుతున్నారు. విష్ణుమూర్తి నిద్రపోతూ ఉంటే ఆయనను నిద్రలేపవలసినదని "మహామాయ"ను బ్రహ్మదేవుడు ప్రార్థించాడు.

అప్పుడు మహామాయ వెళ్లి విష్ణుమూర్తిని నిద్రలేపింది. మధుకైటభులతో యుద్ధం చేయవలసినదిగా విష్ణుమూర్తిని ప్రేరేపించింది. మధుకైటభులతో విష్ణుమూర్తి అయినవేల సవత్సరాలు యుద్ధంచేశాడు. కాని, ఆ రాక్షసుల దురుచావలేదు. విష్ణుమూర్తి తమతో చాలా బాగా యుద్ధం చేసినాడని ఆ రాక్షసులు ఘెచ్చుకొన్నారు. ఆ రాక్షసులలో గర్వం ప్రవేశించింది. వారిలో మాయాదేవి ప్రవేశించి వారిని మరింత గర్వబోతులను చేసింది. "విష్ణుమూర్తి! నీబలానికి చాలా సంతోషించాము. నీకు బహుమానంగా వివిధరమయివ్వంటావు?" అని ఆ రాక్షసులు విష్ణుమూర్తితో అన్నారు. ఆ విధంగా వాళ్ళిచ్చే పలికించినది ఎవరు? మాయాదేవియే పలికించింది. విష్ణుమూర్తి యితే సమయం అనుకొని, ఒక్కటే పెద్దవరం అడిగాడు. "మీరిద్దరూ నాచేతిలో చచ్చిపోవాలి. ఇతే నాకోరిక" అని విష్ణుమూర్తి అన్నాడు. ఆ రాక్షసులు తాముచేసిన వాగ్దానం ప్రకారంగా అందుకు ఒప్పుకొన్నారు. కాని, "నీర్లు లేకుండా ఉన్న ప్రదేశంలో మా యిద్దరినీ నీవు చంపవచ్చున అని" ఆ రాక్షసులు అన్నారు. ఆ యుగంలో ప్రపంచం అంతా జలమయంగా ఉంది. నీళ్ళులేని ప్రదేశం లేదు. విష్ణుమూర్తికూడా నీళ్ళలో నడుచువరకు మునిగి నిల్చున్నాడు. అందువల్ల విష్ణుమూర్తి ఆ రాక్షసులను తన నడుముపైకి ఎత్తి, నీళ్ళమీద ఆ రాక్షసులు లేకుండానే వెంటనే సంహరించాడు. ఈ యిద్దరు రాక్షసుల సంహారం మహామాయయొక్క సహాయవల్లనే విష్ణుమూర్తి చేయగలిగాడు. ఈ "మహామాయ" అనేది దేవియొక్క మొదటి అవతారం. ఈమెను కాలరూపిణి అన్నారు. "కాలం" అనేది ఒక మహాద్గుప్తమైన శక్తిగా మనం అంగీకరించాలి. కాలస్వరూపం అంటే నల్లని ఆకారం గలది అని కూడా అర్థం చెప్పవచ్చు. ఈ మహామాయకు, "మహాకాళి" అనే పేరుకూడా ఉంది. ఈమెకు 10 తలలు, 10 పాదాలు ఉంటాయట.

విజయదశమి

శ్రీ కన్నెకంటి

వీరభద్రాచార్యులు

మేలి పలుకుల దీవనలతో
పూల బుక్కాయాల జల్లుచు
బాల బాలిక లోలలాడెడి
పండు విదియ గదా ?
జలుగుమేల్చి పసిండి వన్నెల
గులుకు తంగెడు పూలకోటల
నిలిపి మహిళామణులు గౌరిని
దలచు షర్వమురా !
సొగసు 'నిగ' 'నిగ' లును
"ధగధగ"

లెగయగా హనుమత్పతాకలు
గగనమున కెగు రాడగల శుభ
కాల మిదియేరా !
గద్దెయలపై కెక్కి జగముల
గన్నతల్లి భవాని పిన్నల
పెద్దలను దీవించి వరముల
శేర్పు సమయమురా !
'పాటువేట' మహాోత్సవముల
భేరి భంకారమ్ము దిక్కుల
మారు మ్రోగుచు నుండు
"విజయ" విహార తరుణమురా!
విజయ దశమి జ్యోతులవిగో
వీధి వీధుల వెలుగుచున్నవి
విజయసంపదనంద "ఆంధ్ర
ధ్వజము" నెత్తుమురా !

కాని చేతులు 20 ఉంటాయట. ఈవిధంగా మహాకాళిని పురాణాలలో వర్ణించారు.

దేవియొక్క "మహాలక్ష్మి" అవతారం గండ్లదది. ఇదికూడా చాలా గొప్ప అవతారం. ఈ మహాలక్ష్మి అవతారమునే మహిషాసురమర్ధిని అని కూడా అంటారు. ఒకానొక యుగంలో ఒక రాక్షసుడు అనగా లోకాన్ని పీడించే దుర్మార్గుడు

★ దసరాపండుగ అంటే ఏమిటి ★

పుట్టినాడు. వాని శరీరంలోని సగంభాగం మనుష్యాకారంగా ఉంటుంది. మిగిలిన సగంభాగం దున్నపోతు ఆకారంగా ఉంటుంది. దేవతలను బాధలు పెట్టి పీడిస్తున్నాడు. బ్రహ్మదేవుడు వెళ్ళి శివునితోను విష్ణుమూర్తితోను - యీ సంగతి తెలియజేశాడు. శివునకు, విష్ణుమూర్తికి బ్రహ్మాండమైన కోపంవచ్చింది. ఆ కోపం మంట మండిపట్టాయింది. ఆ మంటలోనుంచి దేవి అంటే ఒక మహాశక్తి పుట్టింది. ఈదేవి పేరు మహాలక్ష్మి. ఆమె ఆ గున్నపోతు రాక్షసితో (మహిషాసురునితో) ఘోరమైన యుద్ధము 9 రోజులు చేసింది. ఆ రాక్షసిని పదో రోజున సంహరించినది. మహిషాసురుణ్ణి మర్దించినందువల్ల యీమెకు మహిషాసురుమర్దినీ అనే పేరు కూడా వచ్చింది. విచ్చలవిడిగా ప్రవహించి దేశాన్ని ప్రజలనూ వరదలతో ముంచివేసేటటువంటి భయంకరమైన నదీ ప్రవాహానికి, ఆనకట్ట కట్టి, అక్కడ నీరును నిల్వచేసి, పైనుండి క్రిందకు విరుచుకొని పడే ప్రవాహవేగ శక్తిని కూడా బంధించి విద్యుచ్ఛక్తి (ఎలక్ట్రిక్)కు కర్రంటు) తయారుచేసి, ఆ ఎలక్ట్రిసిటీవల్లనూ, కాలువలగుండా ప్రవహించే నీటివలనూ మైసూరురాజ్యంలో పంటలు వృద్ధిచేశారు. అనేక ఫ్యాక్టరీలు ఎలక్ట్రిక్ కర్రంటుతో నడిపించి ఇనుపసామాను మొదలైన అనేక సామాన్లు ఆ ఫ్యాక్టరీలలో తయారు చేస్తున్నారు. దేశంలో వరకం ఎక్కువైంది. అదే అయిక్వరం. లక్ష్మి అంటే అయిక్వర్యమే. విచ్చలవిడిగా దున్నపోతువలె యీ ప్రపంచంలో అనేక నదులు ఉన్నాయి. వాటియందు ఉన్న శక్తి వ్యర్థం కాకుండా చేయగలిగిన శక్తి ఏదైతే ఉందో అదే మహాలక్ష్మి - "మెసూరు" అంటే "మహిషాసురుమర్దినీ" అనే దేవత పేరుగల రాష్ట్రం.

ఇక, "దేవి"యొక్క మూడో అవతారం "సరస్వతి" పూర్వ మొకప్పుడు శుంభుడు నిశుంభుడు అనే యిద్దరు రాక్షసులు హిమాలయ పర్వతములలో తపస్సు చేస్తున్నారు. ఆ సమయంలో స్నానంచేయడానికి గంగ వద్దకు పార్వతీదేవి వచ్చింది. అప్పుడు పార్వతీశరీరంలోనుంచి ఒక చక్కని గుండరమైన కన్య పుట్టింది. ఆమె పేరు "సరస్వతి". పర్వతాలలో సరస్సులు ఉంటాయి. ఆ సరస్వతినీ చూచి శుంభ నిశుంభులు మోహించారు. కాని, సరస్వతికి ఆ రాక్షసులొద్ద కోపం వచ్చింది. సరస్వతినిదకు "చండ", "ముండ" అనే

యిద్దరు రాక్షసులను శుంభ నిశుంభులు పంపించారు. ఆ సరస్వతి చండముంతులతో యుద్ధం చేసింది. ఆ విధంగా యుద్ధం చేసే సమయంలో సరస్వతి ముఖంలోనుంచి కాళి అనే శక్తి పుట్టింది. కాళి అతి భయంకరంగా ఉంది. మేకతోలు ధరించిఉంది. రక్తం ప్రవహిస్తూఉన్న తల పుర్రెలను మొడలో మాలగా ధరించింది. ప్రేమాడుతూ రక్తం కారుతూఉన్న నాలుక కలిగిఉంది. కళ్లు చింతినిప్పులు లాగున ఎర్రగా ఉన్నాయి. ఈ చండముంతులను కాళి సంహరించింది. అందుచేత యీ కాళికి చాముండీ అనే పేరును పార్వతి పెట్టింది. అటుపిమ్మట శుంభనిశుంభులు సస్యంగా సరస్వతి మీదకు యుద్ధానికి వెళ్ళారు. అప్పుడు సరస్వతియొక్క శరీరంలోనుంచి చండిక అనే శక్తి పుట్టి, శుంభ నిశుంభులనే యిద్దరు రాక్షసులను చంపివేసింది. శుంభనిశుంభుల యొక్క సేనలో రక్త బీజుడు అనే రాక్షసు డొకడున్నాడు. వాని శరీరంలోనుంచి యుద్ధఘామిమీద 'ఒక్కక్క నెత్తురు చుక్క' క్రింద పడితే, ఆ నెత్తురు చుక్కలోనుంచి ఒక్కొక్క రాక్షసుడు పుట్టుతూ ఉన్నాడు. ఈ నెత్తురు చుక్కలుక్రిందకు పడకుండా చూడవలసినదని కాళికి సరస్వతి ఆజ్ఞించింది. కాళి ఆ రక్తమునంతను క్రిందపడకుండా తాగివేసింది. అప్పుడు రాక్షససైన్యం క్రమ క్రమంగా తగ్గిపోయింది. రక్త బీజుడు కూడా చండిక చేతిలో మరణించాడు. సరస్వతి అంటే విద్యాదేవత - విద్యవల్ల లభించే శక్తి చాలా గొప్పది - కాని ఆ శక్తిని చూచి మోహించి తన స్వలాభంకోసం దానిని ఉపయోగించేవాడు రాక్షసి - ఆ విద్యాశక్తిని ఉపయోగ పరచుకొని లోకాన్ని పీడించేవాడు రాక్షసి - అటువంటి రాక్షసులను ఆ సరస్వతీరూపంలో ఉన్న దేవి తప్పకుండా సంహరిస్తుంది.

ఇక దేవియొక్క నాలుగో అవతారం యోగమాయ. ద్వారపరయుగంలో విష్ణు మూర్తి దేవకీదేవునకు కుమారుడై కృష్ణ మూర్తిగా అవతరించాడు. ఆ సమయంలోనే ప్రేపల్లె అనే గొల్లలనూడెములో నందునకు అతని భార్య యశోదకు ఒక కుమార్తెగా మాయాదేవి పుట్టింది. వసుదేవుడు తనకు పుట్టిన మొగిల్దను (కృష్ణుని) రాత్రివేళ రహస్యంగా తీసికొనిపోయి ప్రేపల్లెలో నందునియింటిలో ఉంచాడు. నందునియింటిలో పుట్టిన యోగమాయ అవతారమైన ఆడపిల్లను తేచ్చి వసుదేవుడు తన భార్యయైన దేవకీప్రక్కలో పడుండ

బెట్టెను. దేవకీ వసుదేవులకు పుట్టినవిడ్డ కంసుణ్ణి చంపివేస్తుంది అని ముందుగా కంసునకు తెలియజేయబడింది. అందువల్ల ఆ విడ్డను పైకి ఎగురవేసి కత్తితో సరికి వేయవలెనని కంసుడు కత్తి పైకెత్తెను. కాని, పైకి ఎగురవేయబడిన ఆవిడ్డ క్రింద పడలేదు. ఆకాశంలోనే నిలిచింది. "యోగమాయ"ను నేను అని చెప్పింది.

"ఒకంసుడా! నిన్ను చంపే బటువంటి పిల్లవాడు ప్రేపల్లెలో పెరుగుతున్నాడు" అని చెప్పి ఆ యోగమాయ ఆకాశంలోనే కన్పించకుండా పోయింది. చిట్టచివరకు శ్రీకృష్ణుడు పెరిగి పెద్దవాడై భక్తియోగం, జ్ఞానయోగం కర్మయోగం మొదలైన యోగపద్ధతులను లోకానికి ఉపదేశించాడు. యోగశ్రీయులకు కూడా యోగపద్ధతులను బోధించిన యోగశ్రీయుడైనాడు.

దేవియొక్క అయిదో అవతారంలో ఒక రాక్షసుణ్ణి ఆ దేవి తన దంతంతో చంపివేసింది. అందువల్ల ఆమెకు "రక్తదంతినీ" అనే పేరు వచ్చింది.

ఆరో అవతారంలో ఒక గొప్ప ఘోమంలోనుండి (కరువులోనుండి) లోకాన్ని ఆదవికాపాడింది. అందువల్ల ఆమెకు "ఘోనాంబ" అనే పేరు వచ్చింది.

ఏడో అవతారంలో దుర్గానుడు అనే రాక్షసుని ఆ దేవి సంహరించడం వల్ల ఆమెకు "దుర్గ" అనే పేరు వచ్చింది.

ఎనిమిదో అవతారంలో దేవికి "మాతంగి" అనే పేరు వచ్చింది.

తొమ్మిదో అవతారంలో దేవికి "లక్ష్మిమారి" అనే పేరువచ్చింది.

దేవీ నవరాత్రులు తొమ్మిది రోజులలోను వరుసగా దేవియొక్క తొమ్మిది అవతారములను గూర్చి ధ్యానం చేసి పూజచేయాలి. పదియవ రోజున చేసే పండుగకు విజయదశమి అంటారు. విజయదశమి రోజున అనగా (9 రోజులు పూర్తిగా దేరిపూజ చేసిన పిమ్మట) యీ 10 రోజున ఏ పనియైనా ప్రారంభిస్తే దేవీదయవల్ల తప్పుకుండా ఆ పని జయప్రదంగా నేరవేరుతుంది. ఇందువల్ల దీనిని "విజయశక్తి" అచ్చారు. ఈ విజయదశమి నాడు జమ్మి చెట్టును పూజచేస్తారు. పూర్వకాలంలో శ్రీరామచంద్రుడు సీతా లక్ష్మణులతో కలిసి అయోధ్యానగరం విడిచి అరణ్యవాసానికి వెళ్ళేటప్పుడు అయోధ్యానగరం బయటఉన్న జమ్మి చెట్టుకు (శివీ వృక్షానికి) పూజచేసి బయలుదేరి వెళ్ళినాడు. పాండవులు విరాటరాజు కొలవులో కూర్చున్నప్పుడు ఎవరికీ తెలియకుండా అజ్ఞాత

★ పాప నక్షత్రం ★

క చ న :

పాండురంగ వి తల్

(18 పం||) నుంటారు.

—బహుమతి గేయం—

పాప : మిలమిల వెలిగే నక్షత్రమ్మా,
నన్ను చూడగా ఏవ్విరేయి!
నీలిమబ్బులో నీకోసమ్మయి
నీరీక్ష సేయించు ఉన్నానే.

పగలంతయు ఎటదాగుదువో
అగుపించవు ఒకమాదియినా
బుల్లినేస్తమా, నాకున్నట్టే
ఇల్లా, నాన్నా, నీకున్నారా?

నక్షత్రం : చిట్టిపాపా, నీకుగాడనిద
పట్టు సమయమున నే వస్తాను
తెల్లతెల్లగా తెలవారగనే
వెల్లవెల్లగా ఇంటికి వెడతా.

నీలిమబ్బులోని వసించుచునూ
నేసాతెందరో నాకున్నారూ
ఓరెమి దయతో నను శాసించే
కూరిమి నాన్నగూడా కలరు

దసరాపండుగ అంటే ఏమిటి?

గానంలో ఉన్నారు. అరణ్యవాసం ముగిసిన పిమ్మటనే ఈ అజ్ఞాతవాసం చేశారు. అజ్ఞాతవాసం. మొదలు పెట్టినప్పుడు తమ ఆయుధాలను కూరినెలపల ఒక జమ్మిచెట్టు కొమ్మలచాటున దాచివేశారు.

ఆశ్వయుజశుద్ధ దశమినాడు, శ్రవణా నక్షత్రమైన శుభదినమందు, జమ్మిచెట్టు మీదనుంచి విజయం. అనగా అర్జునుడు తన గాండీవం అనే విల్లును తీసి ధరించి విరాటరాజుయొక్క ఆవులను పట్టుకొన్నట్లువంటి కొరవులతో యుద్ధం చేసి జయించినప్పుడు. అందువల్ల దీనికి విజయ దశమి అనే పేరు మరింత బాగా కుదిరింది. రావణాసురునితో రాముడు ఎంత పెద్ద యుద్ధం చేసినప్పటికీ రావణాసురుని సంచారింపలేకపోయెను. అప్పుడు శ్రీరాముడు దేవినీ ఆరాధించి ప్రార్థించెను. దేవి ప్రత్యక్షమై “యీసారి రావణునితో

యుద్ధంచేయ్యి - నీవు తప్పక గలుస్తావు” అని శ్రీరామునితో చెప్పింది. ఆ ప్రకారంగా శ్రీరాముడు తిరిగి యుద్ధం చేసి రావణాసురుని సంహరించివేశాడు. అటుపిమ్మట యీ దేవి నవరాత్రులయందు యుద్ధంలో మరణించినవారికందరికీ పరలోక ప్రాప్తి కలిగేటందుకై చేయవలసిన కర్మలు శ్రీరాముడుచేసి, పదియవరోజున జయభేరి మ్రోగించి సీతాదేవితో సహా అయోధ్యకు బయలుదేరినాడు. ఈ ప్రయాణము విజయ దశమినాడే శ్రీరాముల పండు సాగించాడు.

ఈనాటివరకు బహిష్కరణ యీ నవరాత్రులలో సరస్వతి పూజలు చేస్తున్నారు. ఆర్జునుడు విల్లు చేతి బట్టినట్లుగా కర్రవిల్లంబులను చేతిలో పుచ్చుకొని బహిష్కరణతో కలిసి కొత్త చొక్కాలు తొడుక్కొని తిరుగుతూ ఉంటారు. శ్రీరా

మచంద్రుడు తన హనుమంతునితో సహా అయోధ్యకు బయలుదేరినాడే న్నట్లుగా అట్లతో చేయబడి వెదురుబద్దకు అంటగట్టబడిన హనుమంతుని బొమ్మను తాడుతో లాగి ఆడిస్తూ పిల్లలు అందరూ శ్రీరాముని నమ్మిన బంటులగున విజయదశమికి విశేషమైన విజయోత్సాహంతో పప్పు చెల్లెలు తింటూ బహిష్కరణకంటే ముందుగా నడివీధులలో పరుగులెత్తుతూ ఉంటారు. ఇది పెద్దవాళ్ళకు, యోగీశ్వరులకు, పండితులకు, మహారాజులకు ఎంత గొప్ప పండుగో, పిల్లవాళ్ళకుకూడా అంత గొప్ప పండుగ. ఈ పండుగ గోసులలో ఈ భారతదేశంలో ఎవరుపర్చినా ఒక్కటే నూలు.

“జయ విజయో ధవ !

దిగ్విజయో ధవ !”

పిల్లి శక్తునం

బహుమతిపొందిన కథ

రచన :

పెండ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

(15 సం॥) కాటూరు.

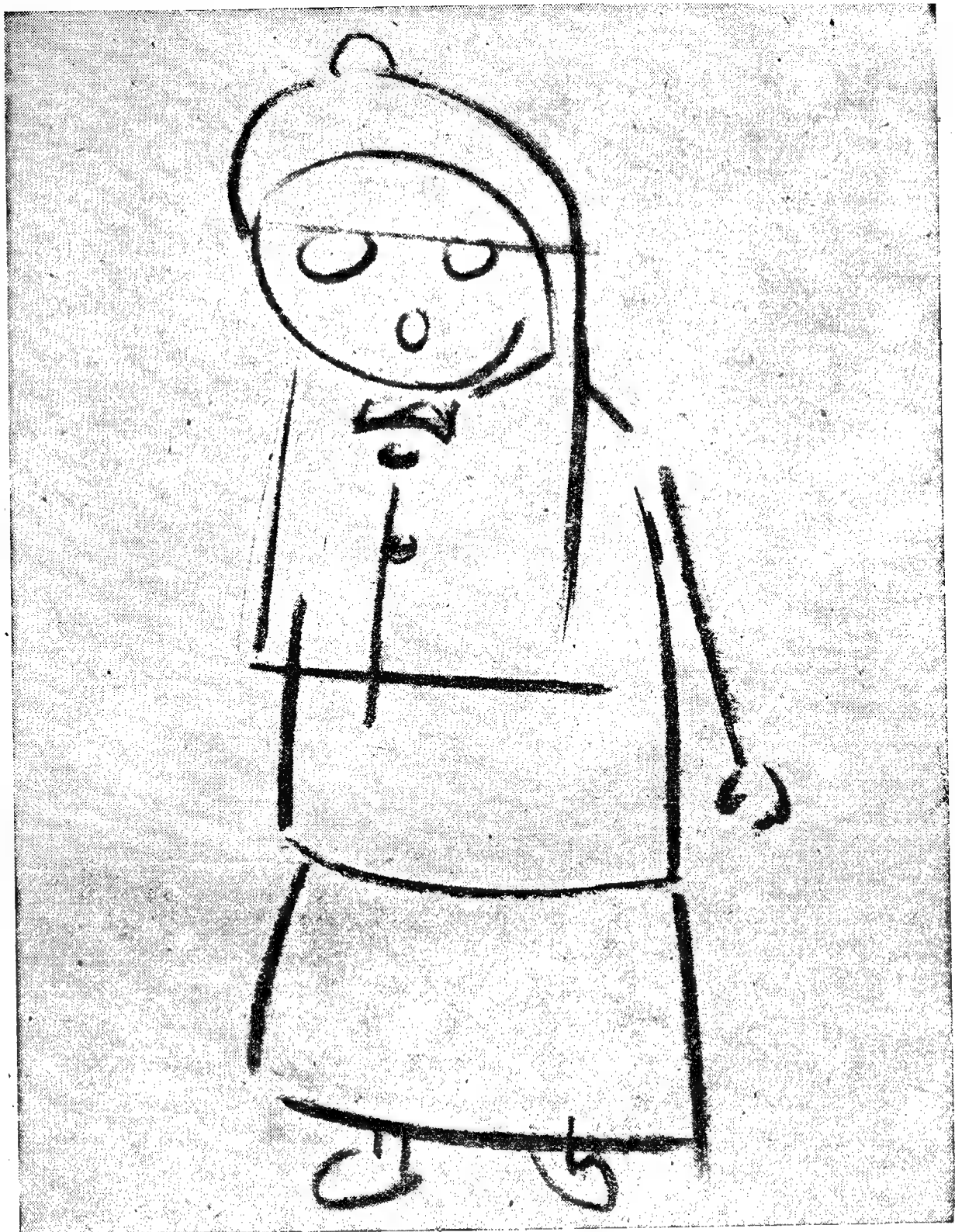
మీరెవ్వరూ నమ్మకాని సమస్య తారా నమ్మకం గాని నాకు మాత్రం “పిల్లి” అంటే మహాచెడ్డ వస్తుమంట! కారణం ఏమిటంటే “కేమో!” ప్రాద్దున్నే మనం లేవటం తోట ప్రథమంగా మార్జాల దర్శనం చేసికొన్నామా, ఆరోజున యేదోవిధంగా మన పాపం బ్రదలయిందన్నమాట. ఇదంతా అనుభవమీద చెబుతున్నానుమండీ! పెద్దవాళ్లు చెబుతుంటే వట్టిదనుకునేవాణ్ణి. కాని నిజమే!

ఆరోజు సోమవారం. ప్రాద్దున్నే లేవడం కొంచెం ఆలస్యమయింది. కట్టు తెరిచాను. ఎదురుగుండా నల్లటిపిల్లి గ్రామభీనురికాద్దమీద కూర్చున్నట్లుగా కూర్చుని “మ్యావ్ మ్యావ్” అంటూ నాకు మేలుకొలుపు పాడుతోంది. నాకర్మకాలిందిరా బాబూ ఇవ్వాల అనుకుంటూనే వున్నాను. ఇంతలోనే నాన్నగారు వచ్చారు— “వెధవా! ఇంతసేపటికిరా నీవు లేచేది? ఇంకెప్పుడు బల్లోకి వెడ

తావు? గాడిదా! నిన్ను తొక్కినారదీస్తా” అంటూ అట్లాగే వచ్చి వంగదీసి నా వీపుపై లెక్కకు రెండేరెండు వేశారు. ఇంకేముంది? పిల్లిశక్తునఫలితం వెంటనే ప్రత్యక్షం. ప్రథమ తాంబూలం అందిందన్నమాట. నాన్న దెబ్బలుకొట్టేసరికి లెక్కలు చేయకపోయినందువల్ల బల్లో మాస్టరుగారు కొట్టే దెబ్బలు గుర్తుకొచ్చాయి. పోనీ అప్పటికప్పుడు చేద్దామా అంటే తైములేదు. బడి మానేద్దామా అంటే ఇవ్వాలి ఇంటో నాన్నగారితోను, కేపు బల్లో పంతులుగారితోను “ఇంతింతై, వటుడింతయై” అన్నట్లుగా ఇంతకింత ఎక్కువగా వీపు చెడుతుంది. పోనీలే ఒక చిన్న అబద్ధమాజేద్దామని తోచింది. త్వరగా కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని (ఒకటి మానేశానులెండి) బడికి జేరాను. అప్పటికే నది నిమిషాలు ఆలస్యం. ఛీ! ఇవ్వాలి అన్నీ ఎదురుగానే వస్తున్నాయి! ఇదంతా పిల్లిమూలానగదా అని పిల్లిమీద ఇంకా కోపం ఎక్కువయింది. మళ్ళీ ఇంకోసారి కసిపిస్తే చంపేద్దామని పించింది. క్లాసులోకి వెళ్ళాను. ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు మాస్టరుగారు బెంచీమీద నుంచోమన్నారు. ఒక అబద్ధం ఆజేశాను. “మా అమ్మ ఆలస్యంగా అన్నం వండిందని.

కాని మాస్టరు ఇంకోసారి కసిరేసరికి తప్పనిసరిగా బెంచీమీద నుంచున్నాను. సరే బాగానే ఉంది. ఇక దెబ్బలు తింటానికి సర్వసిద్ధంగా ఉన్నాను. కాని అదృష్టవశాత్తు మాస్టరుగారు ఆ రోజున అనలు లెక్కలు చేశారా? లేదా? అని యెవ్వరినీ అడగనేలేదు. ఒక అరగంటలో నన్ను బెంచీమీదనుండి దింపేశారు. అమ్మయ్య! బ్రతికారా నాయనా అనుకున్నా. సాయంత్రం దాకా నాకు మరి యేవిధమైన సంభావనా కూడా ప్రాప్తించలేదు బడిలో...

పిల్లిశక్తునప్రభావం పోయిందిరా నాయనా అనుకున్నా. బడినుండి తిరిగి వస్తున్నా. హోటలులోనుంచి క్రొత్తగా విడుదలయిన బాలరాజు లోని “తియ్యనివెన్నెలరేయి” పాట వస్తోంది. అబ్బ ఎంత బాగుంది! ఇంకా నేనా సినిమా చూడలేదు. ఎవరో చెప్పారు ఆ సినిమాలో ఆ పాట ఎవరో దేవకన్య పాడుతుందని. ఎల్లాగైనా ఆ రోజున ఆ సినిమాకు వెళ్లాలనిపించింది. త్వరగా ఇంటికి

“నా బొమ్మ”

జ హు మ తి పా ం ది న చీ త్రం

చిత్రకారిణి సి హెచ్. సిరిదేవి ; (వయస్సు 3 సంవత్సరములు); మద్రాసు.

మా ప్రార్థన! శ్రీ పోలవరపు శ్రీహరిరావు

గాంధీజీ
(శాస్త్రీ—విజయవాడ)

అందరికీ బరవడిగా—
శాంతి, సాభాత్పత్వం,
స్వేచ్ఛా, అంత శుద్ధి,
దశదిశలా చాటిన దేశం
—మత్తిలి సదహా యిన రోజున;
పరదేశపు సరదారులు—
మా పంటలచేలపైన
జరిపించిన ధ్వంసలీల
మా స్వేచ్ఛను కొల్లగొట్టి
—పాలన చేకొన్న పిదప;
వికృతగా నుంటు మరచి;
రక్తమోడ్చి, ఫలమంతా
సరదారుల పాలుజేసి,
మన్ను దిన్న పురుగుల్లా
—మెలగిన ఆ హీనదశలా;
మన్నునుంచి మమ్మందరి
మనుషులుగా మేలు కొలిసి,

స్వేచ్ఛోన్ముఖులుగ నడిపిన
భారత జాతీయ పితా!
—మా ప్రార్థన! మాకోరిక!!
ఏబడేళ్ళు నువు నేర్చిన—
“స్వయం సేవ, సద్వర్తన,
శాంతిలోక సంస్థాపన,
మా కర్తవ్యమ్మ” నే నిజం
—మరచను నీ యీ సంతతి;
బాపూ! నీ భారత దేశం—
బహుముఖాల తెప్పరిల్లి
సంస్కృతి పాండితి గడించి,
శాంతి శంఖ మూచుకొందు
—మెలగునట్లు జేయుమయ్య!
ఓహో! మాధ్యవతారా!!
ప్రియభారత ధృవతారా!
భారత జాతీయ పితా!!
శాంతిలోక శ్రీనిహారి!
—మన్నించుము మా ప్రార్థన

★ పిల్లి శ కు నం

(8-వ పేజీ
తరువాయి)

పెళ్ళి అమ్మతో అన్నంపెట్టించు
కొని తిని నాన్నగారి రాకకి ఎదురు
చూస్తున్నా—మరిడబ్బులు, పర్మి
పను కావాలిగా! నాన్నగారు
వచ్చారు. కాని అడగటానికి
భయం. ఎల్లాగయితేనేం ధైర్యం
చేసి అడిగా.

“నీళ్లు రాలతాయి వెధవా!
నీకు సినిమాలు, సిద్దహాకులు ఎక్కు
పయ్యాయి. చదువు శూన్యం.
రాత్రి నేను చెప్పినపద్యం కంతతా
పట్టావా? ఇప్పుడు అప్పచెప్పకపో. నీ
జోక్క పగులగిస్తా” అనికేకలేశారు.

కళ్ళనిండా నీళ్లు వస్తున్నాయి.
ఛీ! ఎప్పుడూ పేదన చదువు. శని
అయినా వదులుతుండేమోగాని ఈ

చదువు వదలదు. అసలు ఈ దేశ
ములో చదువు లేకపోతేనే బాగుండు
ననిపించింది. కాని తప్పదుగా?
త్వరగా పెద్ద లాంతరు వెలిగించి
ముడుచుకుపోయిన మొహంతో
(దేవుడా అని) చదువుకుంటానికి
కూర్చున్నా. ఆపద్యం నోరు తిర
గడంలేదు. ఆ పద్యంకూడా ‘తిలో
త్తమ’ అనే దేవకన్యకమీద
వ్రాసిందే. ఇంతకీ ఏమిటయ్యా
అంటే సుందుడు, ఉపసుందుడు
అనే యిద్దరు రాక్షససోదరులను
చంపటానికి వచ్చి వాళ్ళ తోటలో
చెట్లెక్కి వీణవాయిస్తోందిట అంద
ముగా. ■ పద్యం అర్థం అదిట!
అదేవనిగా నా నా శోచపడుతూ

అనేక తప్పులతో ఆపద్యం కంతతా!
పెడుతున్నా.

అబ్బ! ఎంత బాగుంది ఆతోట!
రకరకాల పువ్వులు సెంటులాగా
బలే వాసన వేస్తున్నాయి. బంగా
రపు పువ్వులచెట్లు, రకరకాల పళ్ళ
చెట్లు—తోటంతా ఎక్కడ చూసినా
తోరణాలు—ఎలక్ట్రిక్ లైట్లు—అక్క
డక్కడ కూర్చునేదుకు రంగురంగు
లగుర్మీలు. ఇదేంతోటరా
నామనా క్రొత్తరకంగా ఉంది.
మనఊళ్లో పార్కు అట్లా లేదే?
నరసంచారము లేనేలేదు. ఆ
తోటలో బాటలన్నీ చక్కగా
అప్పుడు తుడిచినట్లున్నాయి. నిండు
(12-వ పేజీ చూడండి)

చిక్కిన బక్కదేహమును;
చిందుచునుండెడి నవ్వుమోమునుం
జక్కని గాంధీ మాకనుల
చాటయిపోయెన నేడు దుర్విధి!
ఎక్కడిగాంధీ! మాకు నిక
నెల్లగుపించును శాంతమూర్తిమా
అక్కడవిందు మిట్టి దుర
దృష్టము భారతమాత కబ్బెగా;

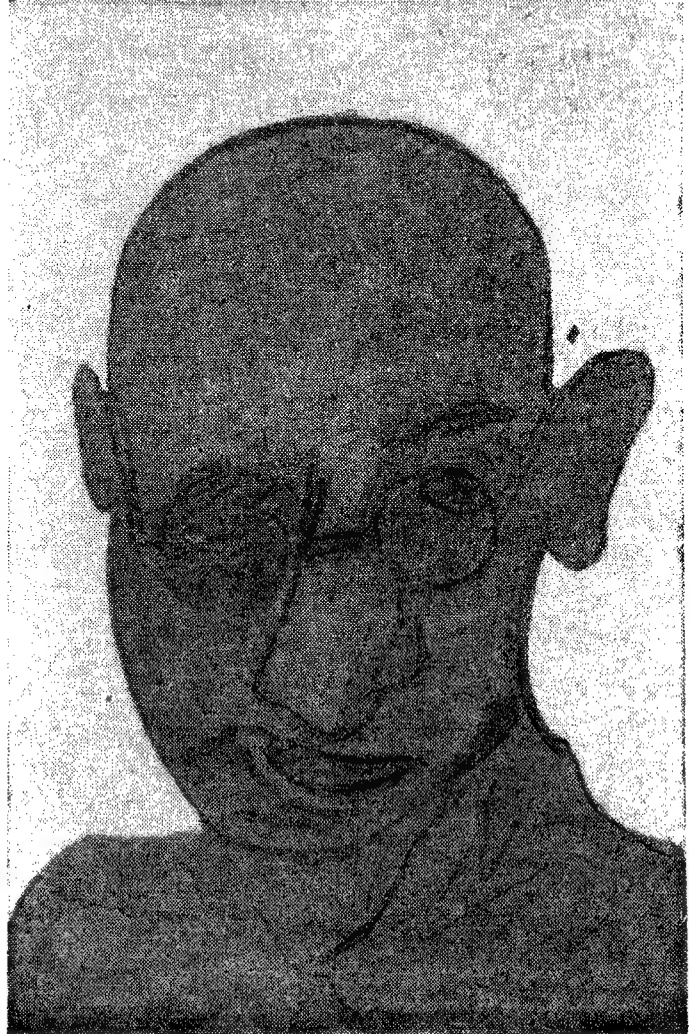
సత్యము శాంతమే పరమ
సౌఖ్యములిచ్చు నటంచు బల్లు నీ
ముత్యపుమాటలన్ వినిన
ముచ్చటనొందెను భారతాంబ నీ
నిత్యయశెంబు సర్వ ధర
జీతలమందున వ్యాప్తిచెందె దా
ర్శ్యము మమ్ము పొందె గుణ
గణ్యుడ నీవగదయ్య బాపుజీ;

తెచ్చితి వీవు రాజ్యమును
దెచ్చితి విచ్చితి వీవు మాకు మా
ముచ్చట దీరకుండగనె
ముంచుకవచ్చెను రోజు లక్కటా!
పొచ్చెము గల్గియుండి విను
పోవగజేసె కిరాత వర్గముల్
చచ్చునుగాని నిన్నిటుల
జావగజేసిన వారలుందురా;

పాదుడు పచ్చి బ్రాహ్మణుడు
బాపురే! ఏన్ను తుపాకి గాల్వగా
దీరని మచ్చ గల్గినది
దేశములన్ని వడంకిపోయె నీ
యారని కీర్తిదీపిక న
మస్త ధరాస్థలి వెల్లుచుండెగా
భారతవీర లోకనుత [తుల్;
బాపుజీ! గాంధీ యితే నమస్కన్

కాలకి రాతకుండయిన
“గాడ్వే”వధిం చెనునిన్ను బ్రార్థనా
గ్రాలయ మండపంబున నె
హా! అదియెట్టి ముహూర్తకాలమో
ఏల యిటుల్ పొనర్చెనత
డే మవకారము నీ పొనర్చితో

కాలము దాపురించినది
గావలె నింతకునీకు బాపుజీ!
విజయదశమికి వుండినచో
నెంతయొ బాగుండుగదా
బాలవీరులుగ మేమగు న
ట్లాశీర్వదించుమో బాపుజీ!

గాంధీయా, రాజాజీయా?

—చి॥ శ్రీపాద మొకట

ఇది గాంధీజీ ఫోటోకు రాసిన ప్రతికృతి. “ఇది రాజగోపాలాచారిగారి లాగున్న జేమి?” అని అడిగితే, ఇప్పుడు అన్ని చోట్లా ఆయనే తయారు అవుతున్నాడు. కనక ఏబొమ్మరాసినా ఆయన బొమ్మే వస్తోంది” అని జవాబు చెప్పాడు.

పిల్లి శకునం

(10-వ పేజీ తరువాయి)

చంద్రుడు ప్రకాశవంతముగా వెలుగుతున్నాడు. నే నెల్లా వచ్చానబ్బా! ఈ తోటలోకి? అనలిది ఏవూరు? యేమీ తెలియడంలేదు. చాల భయంవేస్తోంది. ఎవరి నన్నా కేకేద్దామంటే నోరు రావడం లేదు. ఈలాగు చొక్కానే తోడు కున్నా. ఆకలేస్తోంది. ఇంకా కొంచెం దూరంపోయాను. అక్కడ ఒక చక్కటిచెఱువు స్వచ్ఛమైన నీళ్లతో, తామరపువ్వులతో, హంసలతో నిండివుంది. వడ్డునే మామిడి పళ్లచెట్టు. రెండు పళ్లు కోసి తింటున్నా. నెమ్మదిగా “తియ్యని వెన్నెలరేయి” పాట వినిపించింది.

చుట్టూ చూశాను. యేమీ లేదు. చెట్టుపైకి చూశాను. ఎవరో అమ్మాయి—ఆ! తిలోత్తమే! ఫణివాయిస్తూపాడుతోంది. నిజంగా ఎంత హాయిగా వుంది! పాటయి పోయింది.

“నేను కూడా చెట్టెక్కనా?” అని అడిగాను.

“ఊ!” అంది ఆ అమ్మాయి— అహ! తిలోత్తమ. గబగబ సంచి కిందపడేసి చెట్టెక్కాను.

“ఆ కొమ్మ చివర వేలాడుతున్న ఆమామిడిపండు నాకు కోసిపెట్టు” అంది తిలోత్తమ.

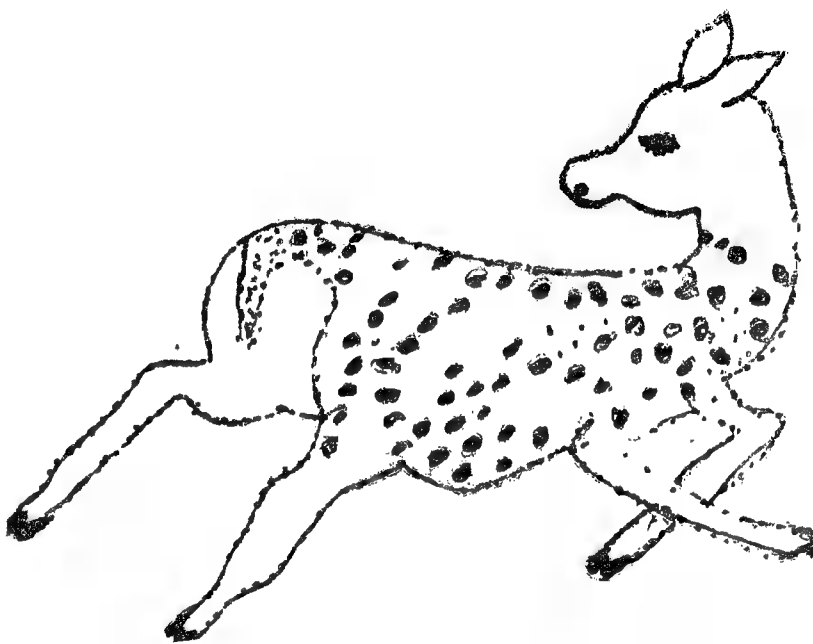
కొమ్మ చివరకు వెళ్ళాను. కాయకోశాను.

“పెదవా! నిన్ను పద్యం కంఠ తాబట్టి అప్పజెప్పరా అంటే ఇక్కడకువచ్చి కాయలు కోస్తున్నావా?” అనే కేకవినిపడింది. క్రిందికిచూచా— అమ్మో నాన్నగారు! బెత్తంచేత్తో బుచ్చుకుని దిగి రమ్మంటున్నారు. తిలోత్తమ ఉన్నవైపు చూశా. తిలోత్తమ లేదక్కడ! ఆశ్చర్యం, భయం సన్నొక్కసారిగా చుట్టేశాయి. కాళ్లు, చేతులు పట్టు తప్పాయి. గుభేలున చెట్టుమీద నుండి పడి పోయా చెర్వులో ‘బాబోయ్’ అంటూ.

* * *

“బాబోయ్” అని పులిక్కిపడి లేచాను. నాన్నగారు అప్పటికే వీపు మీద ఒక దెబ్బవేశారుగా వున్న మంట్రుతోంది - “పెదవా! చదవరా అంటే నిద్రపోతున్నావా? పద్యం వచ్చిందా?” అని కాలి మీద ఇంకోటివడ్డించారు. ఆదెబ్బ తప్పించుకుంటానికి పక్కకి బరిగి తేలాంతరు క్రింద పడింది. లాంతరుకు వున్న పిల్లిమార్కు గ్లాసుమీద నా అరచేయి పడి కాలింది. ‘ఇస్ అబ్బ’ అనుకుని చెయ్యిమానుకుంటే అరచేతిలో “పిల్లి” మార్కు ముద్ర వుంది. ‘హు! ఖర్మ’ అనుకున్నా—

“రోజు ప్రొద్దున్నే లేచి అరచేయి చూస్తే మేలవుతుంది”దని చెప్పిన అమ్మమ్మ మాట ప్రకారం చేద్దామన్నా “పిల్లి”ని చూడల్సి వచ్చింది. ఇకంతా పిల్లి శకున ప్రభావమే! “పిల్లి” అంటే అందుకే నాకంత మంట.

వేచా జీవి

కె. ప్రభాకర రావు; (10 సం॥) నారాయణపేట

గాలి దయ్యం

వెంకటేశ్వర్లు, రామ్మూర్తి యిద్దరు చాల ప్రాణస్నేహితులు. ఒకరికిగాను యింకొకరు తమ ప్రాణాన్నైనా అర్పిస్తారు. ఇద్దరు ఒకేతరగతి అంటే రెండవభారము చదువుతుంటారు వెంకటేశ్వర్లు తండ్రి ఒక జమీందారు, పెద్ద ధని కుడు. రామ్మూర్తి తండ్రి ఒక సాధారణగుమాస్తా. చాల బీదవాడు పాపం. రామ్మూర్తి వాళ్లింట్లో, బీద వాళ్లు కనుక లాంతరుదీపం కూడా వుండేది కాదు. కాబట్టి ప్రమిదెలో చదువుకోవాలి, అందుకని వెంకటేశ్వర్లు తన ఫ్రెండు రామ్మూర్తిని తన యింటికే వచ్చి, లాంతరు దీపంలో తనతోకూడ చదువుకో మన్నాడు. రామ్మూర్తి దానికి సమ్మతించాడు. వాళ్లిద్దరు మేడ మీద చదువుకునేవారు. రామ్మూర్తి తన యింటనుండి వెళ్ళేటప్పటికి, వెంకటేశ్వర్లు మేడమీద చదువు కొంటూండేవాడు. ఇలా వారిద్దరు ఒకరికొకరు అన్యోన్యంగా మెలగుతూ వచ్చారు.

ఇలావుండగా ఒకనాడు వాళ్ల ఉపాధ్యాయుడు ఏదో ఒక కథ చెయ్యమిద చెప్తూ, “ఒక వేళ చెయ్యం వచ్చినాకూడ మనం

కాలజ్ఞానం వీరరాఘవరావు (వయస్సు 14 సం. తిరుపతి)

భయపడకూడదు, ధైర్యంగా చెప్పితో కొట్టను పోవాలి. అప్పుడు అది భయపడి వెళ్ళిపోతుంది. అలా

గాని చెయ్యకపోతే అదే మనల్ని చంపేస్తుంది.” అని చెప్పారు. అప్పటినుండి మన వెంకటేశ్వర్లు, ఒక వేళ, రామ్మూర్తి వచ్చేంతవరకు మేడమీద చదువుకున్నా భయపడకుండా, ధైర్యంగా వుండేవాడు. ఇలా వుండగా ఒకరోజు

పెన్ ప్రాట్

(పగడాల చిరంజీవి రావు; 10 సం.; ఏలూరు)

గాలిదెయ్యం

మామూలు ప్రకారము వెంకటేశ్వర్లు ముందుగా పోయి మేడమీద చదువుకొంటున్నాడు. అప్పుడు మామూలు ప్రకారం రామ్మూర్తి కూడ మేడమీదికి వచ్చి, వెంకటేశ్వర్ల ప్రక్కకు చేరాడు. కాని వెంకటేశ్వర్ల అటువైపు వున్న తలుపు కదిలి కీలువద్ద 'కిర్' మని శబ్దం వస్తూంటే తదేకదీక్షతో చూస్తున్నాడు. కాని రామ్మూర్తిని చూడలేదు. వెంకటేశ్వర్ల ప్రక్కనున్న రామ్మూర్తి కూడ ఆ శబ్దాన్ని చూచి, "ఓయబో! గాలిదెయ్యం" అంటూ అక్కడుండే పేరిల్ కేందరు పోయి ముడుక్కున్నాడు. అటువైపు చూస్తున్న వెంకటేశ్వర్లు కొంచెం భయంతో ఉలిక్కిపడి రామ్మూర్తిని గాలిదెయ్యం అనుకున్నాడు. వెంటనే తమ ఉపాధ్యాయుడు చెప్పినట్లు "దెయ్యం కనపడితే చెప్పతో కొట్టాలి" అన్న మాటలు జ్ఞప్తికొచ్చి, వెంటనే ఒక మూలనున్న రెండు చెప్పలను, రెండు చేతుల్లో తీసుకవచ్చి, మన మేజాకింద ముడుక్కోనున్న రామ్మూర్తిని కొట్టడం ప్రారంభించాడు. రామ్మూర్తి "ఓయబో!" అని అరుస్తూంటే, వెంకటేశ్వర్లు "యిక మీదట వస్తావా? దెయ్యం అయితే మాత్రం నిన్ను చూచి భయపడతాననుకున్నావా?" అని గట్టిగా కొట్టసాగాడు. ఆ మాటలు విన్న రామ్మూర్తి "ఒరే! ఏడు మనల్నే దెయ్యం అనుకున్నా"డని గ్రహించి, "ఓరేయ్! వెంకటేశ్వర్లు, నేను ఏ ఫ్రెండునురా! రామ్మూర్తిని. దెయ్యాన్ని కాదురా. దినం

ప్రకారము చదువుకోనువచ్చానా" అని అరిచాడు. కాని వెంకటేశ్వర్లు

"ఓహో! ఈ గాలిదెయ్యం మనల్నే మార్చేదాని కిలా మాట్లాడు" (64-వ పేజీ చూడండి)

కాందిశీకులు

జి. ఎమ్. సత్యనారాయణరావు; (15 సం.) గుంటూరు

పండ్ల సరదాలు

శ్రీమతి సుబ్బలక్ష్మి

(వయస్సు 15-సం॥) విజయవాడ.

ద సరా పండక్కి అత్తవారింటికి వెళ్లడానికి గోపాలనిశ్చయించు కున్నాడు. సాయంత్రం ఈ సంగతి సత్యానికి చెప్పాడు. సత్యం నవ్వుతూ “ఏరా! ఇదే మొదటి సారి కాబోలు! జాగ్రత్తరాయి! మరదలు చేసే హాస్యాలు తట్టుకో వాలి. అందులో మీ మరదలు చదువుకొన్నదని చెప్పావు! ఎందు కైనా మంచిది ఒక కంటకనివెట్టు” అన్నాడు. అందరి అల్లుళ్ళలాగా కాకుండా మరదలి నే ఏడిపించా లనుకున్నాడు గోపాలం.

మర్నాడు అత్తవారింటికి బయల్దేరాడు. ఆ పూర్ణో దిగేటప్పటికి 9 గంటలయింది. ఆకలి మాడ్చే ప్రాంతం. ఇలాంటప్పుడు అత్తవారింటికి వెళ్ళి కాఫీ తాగలేదని చెప్తే ఏం బాగుంటుంది? ఎలాగైనా కొత్తల్లుడు! మొహమాటంకదూ? అందుకని ఎదురుగావున్న హోటలుకు వెళ్ళి, టిఫిను, కాఫీ, తీసుకొని కిళ్ళీ ఒకటి జేబులో వేసికొని ఒకటి నములుతూ అత్తవారింటికి బయల్దేరాడు. అత్తగారు, మామగారు కుశల ప్రశ్నలు వేశారు. గోపాలం, మామగారు, బావమరదులతో

భోజనానికి కూర్చున్నాడు. భోంచేస్తూండగా మధ్యలో మరదలు కమల వడ్డించడానికి వచ్చింది. మహా ఆప్యాయంగా గోపాలం విస్తల్లో పెరుగువడలు వడ్డించింది. కమల చిన్నతమ్ముడు “నాక్కూడ కావాలే” అని అరుస్తున్నా వినిపించు కోకుండా వెళ్ళిపోయింది. తర్వాత వేరేపల్లెంలో తీసుకొచ్చింది. అంధరికి వడ్డించేవికాకుండా, మరదలు తనకా ప్రత్యేకత, ఎందుకిచ్చిందని అనుమానం వేసింది. అంద

రికి వడ్డించేటప్పుడు తనకి వడ్డించినవి మాత్రమే తిని భోజనంచేశాడు.

“బతుకు జీవుడా” అని బయటికి వస్తూంటే కమల ఎదురై కిళ్ళీ అందించింది. అందరు తీరిగ్గా కూచుని తాంబూలం వేసుకుంటూంటే తనకీ మర్యాద ఎందుకనుకున్నాడు. కమల చూడకుండా ఆ కిళ్ళీ జేబులో వేసికొని, జేబులో కిళ్ళీ తీసుకొని నమలడం ప్రారంభించాడు. అందరిలోను కూచుని నర్దాగా కబుర్లు చెప్తున్న బావకేసి తెల్లపోయి చూసింది కమల.

సాయంత్రం మికారు కెళ్ళిన గోపాలం జేబులో కిళ్ళీ విప్పి చూశాడు. చిన్న, చిన్న, గులక రాళ్ళు, వుప్ప, కారం కనిపించాయి. మళ్ళీ మామగారుగా కట్టేశాడు. రాత్రి భోజనాల తరువాత ఆకిళ్ళీ కమల కందించాడు. ఆకిళ్ళీ నమలబోయింది. నోరు ముండడం, గులక రాళ్ళు గొంతుక్కి అడ్డంపడడం ఒకేసారి జరిగింది. బావచేసిన మోసం అర్థమయింది కమలకి. బావవంక కోపంగా చూస్తూ దొడ్లోకి పరిగెత్తింది.

ఆరుబయట పడుకొన్న గోపాలానికి “అల్లుడు గట్టివాడేనం డోయ్” అని అంటున్న అత్తగారి మాటలు వినిపించాయి.

బావినుంచి

(ఎన్. కె. విశ్వనాథరావు)

—రాజమండ్రి.

కన్నుకార్పవిగ్రహం

శ్రీ మరకాని జగదీశ్

రచయిత వయస్సు
14 ఏళ్లు.

చందనరాజుగార్ని రాజ్యపాలనం మీద కన్నా రాణి చంద్రకళ పైనే ఎక్కువ శ్రద్ధ అని, ఆమెను విడిచి ఎక్కువకాలం ఎక్కడా గడపడని చెప్పుకుంటూ వుంటారు.

ఆకాలతే అనే రాణివాసపు కన్య చందనరాజుగార్ని ప్రేమించింది. అయితే చంద్రకళను ఒక్క ఊణంకూడా విడిచివుండని రాజుగార్ని ఎలా వశపరచుకోవాలి?

ఇలా వుండగా చంద్రకళ గర్భవతి అయింది. ఇదే అదను అని ఆకాలతే రాజుగారి మనసు మరల్చటానికి సర్వవిధాల ప్రయత్నించింది. చంద్రకళకు శిశువు జన్మించినట్లయితే ప్రేమంతా ఆశిస్తున్నామనే కేంద్రీకరింపబడుతుందని చందనరాజుగార్ని కన్నెత్తికూడా చూడదని చెప్పారు. చంద్రకళ నిర్లక్ష్యపెట్టినట్లయితే తాను ఎలా జీవించటం? అందుకే ఆకాలతే బోధించినట్లు రాణిని ఒంటిపై పంథము మేడలో పెట్టించి, మంత్రసానులకి శిశువు జన్మించగానే అరణ్యాలలో వదిలేయ్యమని ఆజ్ఞాపించారు.

చంద్రకళకు మొగళిస్తు జన్మించాడు. రాజుగారి ఆజ్ఞప్రకారం మంత్రసానులు పాపను అరణ్యాలలోవదిలివేశారు. చంద్రకళ గర్భాలు పెట్టింది. ఉన్నట్టుండి మాయమైన తన కొడుకుజాడలు చెప్పక పోయినట్లయితే మంత్రసానుల తల్లలు తీయిస్తానని ఆగ్రహించింది. వాళ్ళు భయపడిపోయి జరిగిన సంగతంతా చెప్పివేశారు.

చందనరాజుగారి ప్రేమంతా కర్పూరంగా వారిందిపోయినందుకు దుఃఖించింది.

చేసేదిలేక ఒంటరిగా కొడుకును వెతకటానికి బయలుదేరింది. ఎక్కడా జాడలేదు. చివరికి శోకాన్ని భరించుకోలేక స్తంభించిపోయింది. శిలావిగ్రహంలా మారిపోయింది. ఆ విగ్రహం రెండు కళ్ళనుండి ఏకధారగా అశ్రువులు ప్రవహించటం మొదలుపెట్టాయి. అక్కడ అశ్రుధారలంతా ఒక పెద్ద మడుగు అయింది. మడుగునిగా పెద్ద పెద్ద తామరలు,

చక్కని హంసలు తయారయ్యాయి. ఇంకా మడుగుమహత్తు విమలంబే అందులో ఏ మనిషి మునిగినా చిన్న పాప పడేపోతాడు. ఆ పాపకు తామరకులమీద పడలిస్తాడు. అందులోని హంసలు వాళ్ళని కాపాడుతూ వుంటాయి. పుష్పాలు తేనె బోసి పెంచుతాయి. పాపలు విడిచినప్పుడల్లా మడుగులోని నీళ్లు చక్కని సంగీతం పాడతాయి. ఈ పాపల్నుందర్నీ చూసుకుంటూ ఆ శిలావిగ్రహం మరిసే పోతూ వుంటుంది.

చంద్రకళపేద వదిలించని సంతోషపడ్డా ఆకాలతే వలలు అల్లుతోంది. రాజుగార్ని ఆ వలలో వెయ్యాలని చాల ప్రయత్నించింది. రాజుగారి విముఖత చూసి రాజ్యం పైనే కన్ను వేసింది. రాజుగారి విచారం బాగాల్సే నిమిత్తం వేటకు తీసికొని వెళ్ళాలని మంత్రిని, సేనాధిపతిని ప్రయాణం కట్టించింది. వీళ్ళందరూ పోయి పోయి చంద్రకళ శిలా విగ్రహం వున్న ప్రదేశం చేరుకున్నారు. అక్కడ భార్య శిలా విగ్రహంకనపడగానే చందనరాజు ఆమెకోసం మడుగుకు అడ్డంపడి నడిచాడు. వెంటనే చిన్నపాపడిగా మారిపోయాడు. ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిలబడిన మంత్రిని, సేనాధిపతిని ఆకాలతే మడుగులోకి తోసివేసింది. వాళ్ళూ శిశువు లైపోయారు. ఆకాలతే రాజ్యాన్ని వశపరచుకున్నది. తన ఆత్మీయుల్ని మంత్రులుగా, సేనాధిపతులుగా నియమించుకున్నది.

అరణ్యాలలో వదిలబడిన చంద్రకళకుమారుడు శిశుని అక్కడి పళ్ళులు పెంచుకున్నాయి. దినదినమూ పెరిగి పెద్దవాడౌతూన్నాడు. ఆ అరణ్యంలోని మృగాలందరికీ స్నేహితుడయ్యాడు. అరణ్యంలోని ఏ మృగానికైనా జబ్బువచ్చినా, ముళ్ళు క్రచ్చుకున్నా, కాళ్ళు విరిగినా శిశు దగ్గరకు రావలసిందే. అతడు చికిత్స చేయవలసిందే. మొన్న నోట్లో జలగలు పట్టుకున్నప్పుడు శిశుదగ్గరకు వచ్చి నోరు తెరిచి కూర్చుంటాయ్. శిశు ఆ నోట్లో దూరి ఆ జలగల్ని తినివేసి ద్రాచు వస్తాంటాడు.

ఇలా వుంటూఉగా శిశుకి ఒక అలోచన

ంది. జంతువుల్లో జంతువులాగ ఎంత
కాలం బ్రతికారో? ఎందుకు బ్రతికారో?
అని. వెంటనే ఒక మనిషిగారు వెళ్లి తన
అనుమానం విన్నవించాడు. ఆయన నవ్వు
కొని మానవుని కర్తవ్యం 'దుష్టరక్షణ -
శిష్టరక్షణ' అని చెప్పాడు.

అప్పటినుండి మనిషాక్యం పరిపా
రించటం ఎలాగా అని జెంగపెట్టు
కున్నాడు. అదేవి పట్టుల్ని లోక సమా
చారాలు తెలిసికొని రమ్మని పంపించాడు
అని పోయిపోయి చందనమహారాజుగారి
రాజ్యమే చేరుకున్నాయ్. అక్కడ ఆకాలత
ప్రజల్ని పీడించి ధనం దోచుకుంటోంది
ప్రజలు తిండికి గుడ్డకు కరవై కల్లోల పడు
తున్నారు. ఇవన్నీ చూసి పక్షులు రివ్వు
మని తిరిగివెళ్లి కళి తెలియపరచాయ్.

కళి ఆలోచించి ఆలోచించి అడవి
జంతువుల్ని పిలిచి సమావేశపరచి వాటి
కేవేవో బోధించాడు.

ఆ రోజునుండి ఆకాలత, సేనాధిపతి,
మంత్రి వారివారి ఆసనాలు స్వీకరించ
టానికి గజగజలాడిపోతున్నారు. ఎందు
కంటే పింహాసన మధిస్థించినప్పుడల్లా
గల్పిలం కళ్ళల్లో పొడవటానికి ప్రయ
త్నిస్తుంది. ఏ ఆయుధానికి దొరకడు
ఇల్లాగే మంత్రి, సేనాధిపతుల్ని వారివారి
తావుల్లో కూర్చోనివ్వడు. కొలువు
తీర్చినప్పుడల్లా ఆకాలత కిరీటం
ఒక గద్ద తన్నుకుపోతుంది రాణి అంతః
పురంలో తినుబండారాలన్నీ ఎలకబా
పిల్లులు, పక్షులు మొదలైనవన్నీ గుట్టకాయ
స్వాహా చేసేస్తున్నాయ్ బీద ప్రజల్ని
రాజు సైనికులు పీడించబోతే ఎక్కడినుండో
గుంపులు గుంపులుగా రాబడతాయి
వస్తాయ్. వాటిని చూసి సైనికులు ఒకటే
పరుగు.

చివరికి రాక్షాద్యంబుల నీతి గరవేం
కుకు కళి పింహాస్మక్కి స్వయంగా
బయలుదేరాడు. చంద్రకళ శిలావిగ్రహ
ముంతేచోటికి రాగానే చీకటిపడింది.
అక్కడ విశ్రమించాడు రాత్రి వెన్నె
లలో మడుగు చక్కిరి పాటపాడుతోంది.
ఆ పాటకు తనకూ విద్రవస్తోంది ఇలా వారి
గాపాడటానికి కారణం ఏమిటా అని మడుగు
ప్రశ్నించాడు. ■ మడుగులోవున్న ఒక
మొసలి, కళిని పిల్చుమీద ఎక్కించుకుని శిలా
విగ్రహంవైపు తీసికొని వెళ్లింది. ఆ
విగ్రహం రెండుకళ్ళనుండి ప్రవహించే
కన్నీరు చూసి గుండెనీరై "అమ్మా ఎందు
కలాపికుస్తావ్" అని బుజ్జగిస్తూ అడిగాడు
పక్షుడైతే కొడుకు స్వప్నంచాడో అప్పుడే

తెలుగు పాపలం కవిరావు

చెక్కు చెదరని మొక్కవోవని
శిల్పచాతురి వెల్లివిరిసిన
శ్రీల దనరెడి తెలుగు తల్లికి
బాలలం, సుమ మాలలం

ఆ ర ని

ఆంధ్ర శౌర్య జ్వాలలం.
ఉగ్రపాలతో కదన పాండితి
నిగ్గుతే ర్చెడి వీరమాతల
తేనె లూరెడి జోలపాలల
లోన కుల్కిన వారలం

తేనెల

తెల్లు చిల్కెడి వారలం.
బాలచంద్రుని, బ్రహ్మనాయని
బాహు విక్రమ ప్రభలుచిందిన
పావనంబగు తెలుగు తల్లికి
పాపలం, కనుపాపలం

రే ప టి

మాపు దిద్దెడి వారలం.
కందుకూర్గరజాడ అప్ప
రావు లక్ష్మణరావు లనబడు
చేవదేలిన తెలుగు నీరుల
కోవలోపల వారలం

చె ద్ద ల

త్రోవ త్రొక్కిన వారలం.

తిక్కనాద్యుని దేశికనితకు
త్యాగరాయల తెల్లు నీతికి
వేమనాద్యుని ఆటవెలదికి
నోచి పుట్టిన వారలం

పుణ్యము

చేసి పుట్టిన వారలం.

పేరు భేదములుడిగి మా గ
క్కారు రాయలసీమలనియెడు
తెలుగు పాపల మొక్కితై మా
దేశభక్తిని చాటెదం

పుట్టిన

దేశమును ప్రేమించెదం.

జీవనదుతా కృష్ణగౌతమి
పావనోదక పూరములచే
సారముగు మాగాణముల బం
గారుపంటలు పండగా

నీరి మా

గాడెలన్నియు నిండగా
విశ్వమానవకోటిలో మా
వీరయోధుల త్యాగదక్షిణ
పేరు పేరున చాటుకొని జయ
భేరి కొట్టుచు తిరిగెదం

వీరుల

చాడకుల మునిసింతెనం

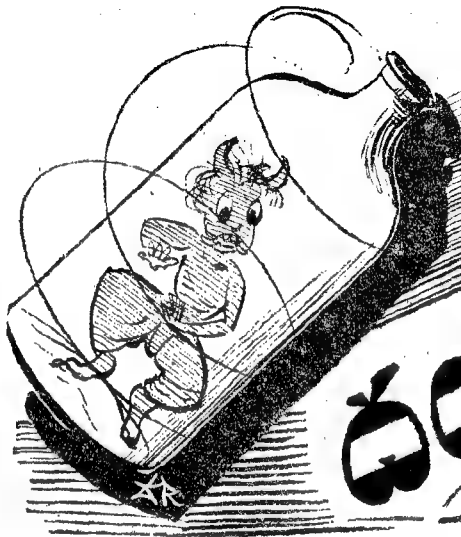
ఆమె మానవాకారాన్ని చార్చి కళిని
'నాయనా' అని కాగిరించుకుంది ఆమెతో
పాటు ■ మడుగులోని పాపలంతా ఎప్పటి
మాదిరి రూపాల్ని పొందారు చందనరాజు
పరుగత్తుకుని వచ్చి చంద్రకళను తనూతన
తడారు.

ఇదంతా చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు కళి.
అప్పుడు ఆ కొలనులోని హంసలు జరిగిన
కథంతా చెప్పి తాము దీక్షాస్థలమని చెప్పి
దూయమైపోయారు. ఈ సంగతి తెలిసి

ప్రజలంతా సుమిగులాడారు చందనరాజు
గారు తిరిగి యథాదూపాన్ని పొందారని
తెలిసి ఆకాలత ఆమె బృందము వగూడా
పోయారు.

చందనరాజుగార్ని అప్పటికి ఇప్పటికి
అర్థమవలంలేదు భార్యకు భర్తైతే ఎక్కువ
ప్రేమా కొడుకునై ఎక్కువ ప్రేమా అని.
చందనరాజుగారు, చంద్రకళ అప్పటికి ఇప్ప
టికి ఒకగొప్పకరు నిడకుండానే వుంటు
న్నారు

దమ్మంపట్టి నీసా

శ్రీమతి కె. సరస్వతి

వాళ్ళు పోతున్న రోడ్డుకు ప్రక్కనే ఒక పెద్ద బండ ఉంది. దానిమీద ఒక నీసా గంతులు వేస్తోంది. కొంతసేపు గిరిగిరి తిరుగుతోంది. మరికొంతసేపు అలా గిరిగిరి తిరుగుతూనే ఆ బండకు ప్రదక్షిణలు చేస్తోంది. మరికొంతసేపు ఆ బండపైన ఎగిరిగిరిపడుతోంది. వంకరటింక రగా ఎగురుతోంది. రకరకాలుగా అల్లరి చేస్తోంది. ఈ అల్లరికి తోడు ఒక కీచు గొంతు సంగీతం వివవస్తోంది. ఆ సంగీతం నీసా వేసే గంతులకు నుగుణంగా ఉంది.

ఈ సంగీతం విని అగి నలుదిక్కులా చూశాడు. చెంచయ్య. ఎటు నుంచి వస్తోందా ఈ కళ్ళం - ఎవరు పోతున్నారా ఈ సంగీతం అని. ఇంతలో బండమీద గంతులు వేస్తున్న నీసా కనుపించింది చెంచయ్యకు. అంత ఎత్తునుంచి బండమీద వడుకున్నా ఆ నీసా పగలక పోవటం, పైగా మళ్ళీ దానంతటా పైకి ఎగరటం ఇదంతా చూస్తే చెంచయ్యకు ఆశ్చర్యం వేసింది. నవ్వు వచ్చింది. “నాన్నా, నాన్నా ఆ నీసా చూడు నాన్నా” అని ప్రక్కనే నడుస్తున్న తండ్రిని పిలిచాడు. “ఏ నీసారా” అంటూ తండ్రి వీరయ్య అగి వెనక్కి చూశాడు.

శృత్యం చేస్తున్న నీసాను చూసి వీరయ్య చూడాలా ఆశ్చర్యపోయాడు. బండ చుట్టూ తిరిగి చూసినా బండ కదిలించి, బండక్రింద చూసినా ఆ నీసా అలా ఎందుకు ఎగురుతున్నదో వీరయ్యకు అంతు చట్టలేదు. “కలియగంటా ఇదొక వింత” అనుకున్నాడు వీరయ్య.

“అసీసాని పట్టుకో నాన్నా” అన్నాడు చెంచయ్య పట్టుకుంటే ఏమవుతుందో చూడాలనే ఆశ్చర్యంతో. మొదట

కొంచెం భయపడ్డా కైర్యంచేసి నీసా రెండు చేతులతో పట్టుకున్నాడు వీరయ్య. వీరయ్య పట్టుకోగానే సంగీతం అగి పోయింది. నీసా కదలకుండా వీరయ్య చేతుల్లో ఇరుక్కుపోయింది. వీరయ్య మళ్ళీ బండమీద పెట్టగానే యధాప్రకారం శృత్యం పొంది. ఈ సారి వీరయ్య నీసా పట్టుకుని క్రింద నేలమీద పెట్టాడు. కాని నీసా ఒక్క గంటలో బండమీదకు పోయి నాట్యం చేయసాగింది.

“ఈ నీసా మన ఇంటికి తీసుకుపోదాం, నాన్నా” అన్నాడు చెంచయ్య. ఈ వింత తన స్నేహితులందరికీ చూపించి తన గర్వ పదాలని చెంచయ్య ఊహ.

“ఇంటి కందుకురా ఈ నీసా” అని సజ్జాగా వీరయ్య ఏదో అనుమానంతో. “నాకు కావాలి నాన్నా” అని గారాబం చేశాడు చెంచయ్య. పై పంచలో మూట గట్టాడు వీరయ్య. నీసాని. సంగీతం అగి పోయింది. పది పదిహేను అడుగులు

దసరా ★

దసరా సెలవలు ఇచ్చారు,
దబదబ యింటికి వెడతాను.
గిలకలబద్దలు వడతాను,
గిరిజకు వక్కటియిస్తాను.
పాటలు పాడుతు అందరము
గుంతులు గారిలో తిరుగుతము.
ఇంటింటికి మేం వెడతాము
ఈశ్వరభాగ్యము చేస్తాము
కొత్తబట్టలూ కడతాము
కొత్తగిలకలూ వడతాము
సెలవులలోనా మేమందరము
చేరివకచోట ఆడుతము
పాటలు పద్యాలు పాడుతము

శ్రీమతి గూడా సత్యవతి

బెల్లంపప్పులు తింటాము
చెల్లెలు బొమ్మలు పెడుతుంది
మంగళహారతు లిస్తుంది
అక్కా బాబా వస్తారు
అప్పచ్చులనూ తెస్తారు
గుంతులు గారికి చూపాయి
మాకు తియ్యనీ మిశాయి.
పదరా రమ్ముడ వెడదాము
పరుగుపరుగునా పోదాము
పాతాలన్నీ చదువుదము
పార్వతి పూజలు చేదాము
పండగరోజున అందరికీ శై
గుంతులు గారికి మరొక్క శై.

వేళాలో లేదో పై పంచెతో సహా విమానం వలె, గాలిపటంవలె ఎగిరిపోయి ఆ బండ మీదనే నిలచింది. మళ్ళీ నాట్యం ప్రారంభించింది. ఇది చూసేసరికి చెంచయ్యకు భలే హుషారెక్కింది. వీరయ్యకు కూడా దీని సంగతేమిటో కనుక్కువాలనే అభిలాష కలిగింది.

ఈసారి సీసాని రెండు చేతులూ గట్టిగా పట్టుకుని ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు వీరయ్య. చెంచయ్య పోయి ఊళ్ళో అందరికీ చెప్పివచ్చాడు ఈ వింతవిషయం. అప్పటికే పొద్దుపోయినందున చూడాలని ఆకంపజేవాళ్ళకు “ఇవ్వాలి కాదు రేపు పొద్దున పదిన్నరకు” అని చెప్పాడు గర్వంగా చెంచయ్య.

ఇంటికి రాగానే సీసాని ఒక పాత ట్రంకు పెట్టెలో పెట్టి తాళం వేసారు. మళ్ళీ ఎక్కడ పారిపోతుందోనని పెట్టెమీద బరువు పెట్టించారు. సీసా కుక్కిన పేనలేనే పడిఉంది. సంగీతం లేదు సంగీతం లేదు.

వీరయ్య ఇంట్లో అంతా భోంచేసి పడుకున్నారు. వాళ్ళకు ఇట్టే కునుకు పట్టిందో లేదో సీసా మళ్ళీ సంగీతం ప్రారంభించింది. ఈసారి చుట్టుప్రక్కల ఊళ్ళకు కూడా వినబడేటంత పెద్దగా ప్రారంభించింది. ట్రంకు పెట్టెను బాదుతున్నట్లు ధభి ధభి మని ఒకటేమోత. ఊళ్ళో జనం అంతా వీరయ్య ఇంట్లో మూగారు. ఆ రాత్రికి ఊళ్ళో ఎవ్వరికీ నిద్ర లేదు సీసా సంగీతంతో. అభంగభంగ ఎరుగని పిల్లలు మాత్రం అంత మోతలోనూ నిద్రపోయినారు. పెద్దవాళ్ళంతా తలొకవిధంగా వీరయ్యకు సలహాలిస్తూ చర్చలలో రాత్రిఅంతా గడిపారు. భూతాచార్యుగారు మాత్రం ఆ సీసావిషయం తెల్లవారినతర్వాత జపంలో విచారిస్తూనే వచ్చారు.

తెల్లవారగానే సీసా అలసిపోయింది కాబోలు అల్లరి ఆపివేసింది. భూతాచార్యుగారు మాత్రం జపంనుండి లేవగానే “ఆ సీసాకి దయ్యం పట్టింది” దన్నారు.

అది విన్న దగ్గరనుంచి ఊళ్ళో అందరికీ కూడలు పుట్టింది ఆ దయ్యం ఆ సీసాను వదిలి వాళ్ళల్లో ఎవ్వరినైనా పట్టుకుంటుందేమోనని. అంతా దీనికి చెంచయ్యే కారణం అన్నారు. కొందరుమాత్రం “అయినా వీరయ్య కామాత్రం బుద్ధిఉండకదా, మర్రకుంక మారాంచేస్తే మటుకు” అన్నారు.

వీరయ్యకేం తోచలేదు. ఎలా అయినా సీసాని వదిలించుకోవాలి అనుకున్నాడు. పెట్టె మూత తీస్తే అదే పారిపోతుందని పెట్టె తెరిచాడు. సీసా కదలలేదు. తీసి

శిశిరము

చి|| పి. పద్మావతి (18 సం.) నెల్లూరు.

క్రింద నిలబెట్టాడు. అలానే నిలిచింది కాని సీసా కదలలేదు. ఆ సీసాను ఏం చేయాలో వాళ్ళకు తోచటంలేదు.

ఇంతలో అడుక్కొట్టానికి వచ్చిన ఒక సగం అరవ ముష్టివాడు “చూని పోసుకుందును, నాకియే సామీ” అని అడిగాడు వీళ్ళ సమస్యకు తాను సమాధానం చెప్తున్నట్లుగా. అంతే చాలునని వెంటనే ఇచ్చివేశాడు వీరయ్య. చెంచయ్యను అడగకుండానే. అంతా నిర్భయంగా పాలా లకు పనులకు వెళ్ళారు.

కాని ఒక గంటలోనే సీసా మళ్ళీ తిరిగొచ్చి వీరయ్య ఇంట్లోదూరి నాట్యం చేయసాగింది. సంగీతం పాలాల్లో పని చేసుకుంటున్న వాళ్ళకుకూడా వినబడింది. అంతా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి చూశారు. సీసాను పట్టుకున్నారు.

ఈసారి సీసాను సముద్రంలో పారేయాలనుకున్నాడు వీరయ్య. వెంటనే కొన్ని టైల్లు ప్రయాణించేసిపోయి సముద్రంలో బలకొద్దీ విసరివేశాడు వీరయ్య. కాని ఆ సీసా గాలిలో వెనక్కు తిరిగివచ్చి తీసి మని వీరయ్య నెత్తిన పడింది. ఇక చేనేది లేక మళ్ళీ ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు సీసాని, వీరయ్య నెత్తిమీది బుడిచే తడుపుకుంటూ.

ఈసారి ఎవరో సీసాను పాతిపెట్టితే సరి! అని సలహా ఇచ్చారు. వీరయ్య అది కూడా ప్రయత్నించాడు. కాని లాభం లేకపోయింది. ఎంతసేపటికీ గుంటలో సీసా పెట్టి మట్టిపోస్తే మట్టిమీదికి సీసా వస్తోంది కాని సీసామీద మట్టిపడటంలేదు. వీరయ్యకు విసుగుబుట్టింది.

వీరయ్య భార్య పిండివంటలుచేసి సీసాకు పూజలు పుసస్కారాలు చేసి నైవేద్యాలు పెట్టింది. కాని సీసా అల్లరి మానలేదు.

చివరకు వీరయ్యకు తేవుడు గుర్తు

కొచ్చాడు. ఇదంతా విదో దైవమాయ అనుకున్నాడు. ఆ సీసాకు సాష్టాంగ ప్రణామం చేసి ‘ఓయి తేవుడా నన్నెట్లాగైతేవా కదా నీయి’ అని ప్రార్థించాడు.

అప్పటికి సీసాకి జాలికలిగింది కాబోలు. ‘నేను ఎవ్వరికీ అపకారంచేయను నాకు కావలసింది స్వాతంత్ర్యం’ అని సీసాలో నుంచి వినపడింది.

అది విన్న ఆవూరి పంతులుగారొక ఆయన సీసాను ఎక్కడనుంచి తెచ్చారో అక్కడే వదిలిరావలసిందిగా వీరయ్యకు సలహా ఇచ్చాడు.

వీరయ్య తీసుకుపోయి ఆ సీసాను మళ్ళీ ఆ బండమీదనే పెట్టాడు. ఆ సీసా దొరుకుంటూ ఎగురుతూ ఆ ప్రాంతంలోని పాదలలోకి ఎక్కడికో మాయమైంది. ప్రతి నాలుగడులకి వెనక్కి తిరిగి చూచుకుంటూ వీరయ్య ఇల్లుచేరాడు.

ఆ తర్వాతకూడా వీరయ్య దోవన వెళ్ళటం సంభవిస్తే ఎవరో అతడిని చూసి ఎగతాళిగా నవ్వుకున్నట్లు వినవచ్చేది.

కథ కంచికి - మనం ఇంటికి.

వానాలప్పలు

శ్రీ పి. గణపతికావ్య

ఒళ్లంతా జలుబు ల్లనిపించే చల్లగాలి-ఈలలతో విలిచెను! పిల్లలారా! ఎల్లరు ముంగురు లల్లలాడగ రారండీ!

ఆకాశంకొనలో చూశారా! అంతారీ వనుగ లవి గవిగో! జరిమెరుపు చిరుకుచ్చులు తళతళ మెరిసెను! రవ్వల మువ్వలతో!

వానమబ్బులే దనరాగిలకల తో నవ్విన వీనాడు!

వానాలప్పలు తిరుగుదాముమరి వమావా! సెల విక నేడు!

లేగలు పరిగెడుతున్నాయని తూ నీగ తెగురుతున్నాయి!

హాయి! హాయి! మనమాటలాడుదా మందరు తొందరగా రండీ!

విటావచ్చేగోరువంక

అనాడు ఉగాది. బడితోటలో పిల్లలంతా సంతోషంగా సంబరాలు పడుతూ - పరవళ్ళు తొక్కుతున్నారు. వారి అందాల పూలగొనులు, రంగురంగుల చొక్కాలు సందె వెలుగులలో మెరిసి పోతున్నవి. గిరిగిరా తిరుగుతూ చెమ్మ చెక్కా చేరజేసి మొగ్గవేస్తున్న బాలికల గాజులు గలగల మంటున్నవి. ఉత్సాహంతో ఉల్లాసంగా కొందరు బాలురు చెడుగుడు ఆడుతున్నారు. చిళ్ళింగోడు ఆకాశంలో గింగిరాలు తిరిగేట్టు విరజిమ్మేస్తూ పండెముకాస్తోంది ఒక జట్టు.

అంతలో "చూడు! చూడు! ఆకాశంలో తమాషాగా ఎంతవోయిగా ఆపిట్టలు ఎగిరిపోతున్నవో! ఆ వింత చూడండ్రా" అని సుభద్ర అదాటుగా కేక వేసింది. ఆ కేక విని ఆజే ఆజే ఎక్కడి ఆట అక్కడే ఆపేసి నీలిమబ్బులవంక కన్నార్పక అగుసించే పిట్టలదండను చూస్తున్నారా పిల్లలంతా.

ఎగిరే ఎగిరే ఓ పిల్ల పిట్ట పట్టు తప్పి నేల రాలింది. దానికి ఎగరటం విమంతి బాగా అలవాటు అయినట్టులేదు. అది భయంతో గడగడలాడసాగింది. అంజదబదిభా పసి పిట్టను చేతుల్లోకి తీసికొని "బాగా దెబ్బ తిని దిమ్మరవోయినట్టున్నదే పాపం!" అన్నాడు.

పిల్లమూక రావిన చిన్న పిట్టచుట్టూ కూగారు. ఆదుర్దాగా పిట్టయెలావున్నదో అని పిల్లలు వంగి వంగి చూస్తున్నారు. అంతలో అంజ అబుజ్జ పిట్ట చుట్టూతా చేరిన పిల్లలను ఆదమాయించి అవతలకు నెట్టాడు. ఆతెడు సుభద్రను పిలిచి "ప్రాణం ఉన్నట్టుండే దగ్గరకు తీసి పాకిలే బతుక వచ్చు" ఇంద తీసుకో! అని ఆమెచేతికి అందించాడు.

అమాయకమైన ప్రేమ ఆనందమూ ఆపనిగుండెల్లో ఒక్కసారిగా తొణికిసలాడిన పిట్టను అందుకొంది సుభద్ర. మెరిసే చిన్నారిరక్కలను నిమిరుతూ ఏవో వచ్చి రాని పాటలు పాడుతూ గంతులు వేస్తోంది.

"ఓపిట్ట! మాపిట్ట అందాలపిట్టా!
నిన్ను చూసే పూలు కన్నీళ్ళు రాల్చాయి!

ఆ చిన్నికనులెత్తి
అటు చూడుపిట్ట
సావాసగాళ్ళంతా ఆపాట అందుకున్నారు.

"చాలా బాగైతగా పట్టుకో, ఒత్తబోకు, నొప్పి పుడుతుంది అసలే అదిదెబ్బ తిని వున్నది సుభద్రా!" అన్నదిమైమ. పిల్లలు పిట్టను ఇంటికి భద్రంగా తెచ్చారు. దానిని చూచి వెళ్ళఅమ్మ రాధ "ఇది బలే

గోరువంకే! అన్నది. ఆ దస్సిపోయిన పిట్ట పక్కలు ఊదించి. అరచేతులు రాచి వేడి వచ్చేట్టులు చేసింది. పిట్ట కదిలింది. కళ్ళు తెరిచింది. చేతిపైకి ఎక్కించి కాళ్ళు కదిలించితే వేళ్ళ గట్టిగా పట్టుకుంది. ఓ గిన్నెలో మంచినీళ్ళుపోసి దానిముందు పెట్టారు. గింజలు కాసినితెచ్చి ఆ గోరువంక ముందు పెదదల్లారు. కాంతి, సుభద్ర, రాము, లక్ష్మీ ఎప్పడూ మోజుకొద్దీ ఆ పిట్టదగ్గరే ఉండిపోయేవారు. ప్రాధప్రమానం దానిని కూర్చూ అన్నానికి రమ్మన్నా రాక మారాం చేసేవారు. రప్ప ఆర్పకుండా

అది కాళ్ళు కదిలించినా తొక్కులు విడలించినా అదోయిదిగా చూస్తూ కూర్చునే వారు.

ఆ పిట్టకు కాస్త ఓపిక వచ్చింది. నోరు విప్పింది. కిచకిచలాడింది. సత్తువవస్తే ఎగిరి పోతుందని గోరువంకను పంజరంలో పెట్టారు. ముద్దుగా రాము అరిసెముక్కుదాని ముక్కులో కూరబోయాడు. అది చూచి సుభద్ర "ఒరేయ్! రామ్!! అది అరిసే తిందురా!" అని బ్రదన ఆ ముక్కులాక్కుని నోట్లో వేసికొన్నది.

అంతటా వెదుకుతూ దిగులుగా అగచుకుంటూ ఓ పెదగోరువంక వచ్చి వారి దొడ్డి గోడపై వాలింది. ఆమాకీతీసి తిన పిల్లను ఆనవాలు పట్టింది ఆకన్న పిట్ట. ఎవరూ లేని సమయంచూచి పంజరంలో వున్న బిడ్డవద్దకు వెళ్ళింది. తల్లి పిల్లా ఏమిటో కిచకిచమన్నవి. పిట్టా పిట్టా ముద్దు పెట్టుకొన్నాయి. దీనంగా మానంగా చూస్తూ తిలిపిట్ట పోలేక, పోలేక ఎగిరిపోయింది. గోజూ, కన్నపిట్ట గోడపై వారి కిచకిచలాడి పోతుండేది.

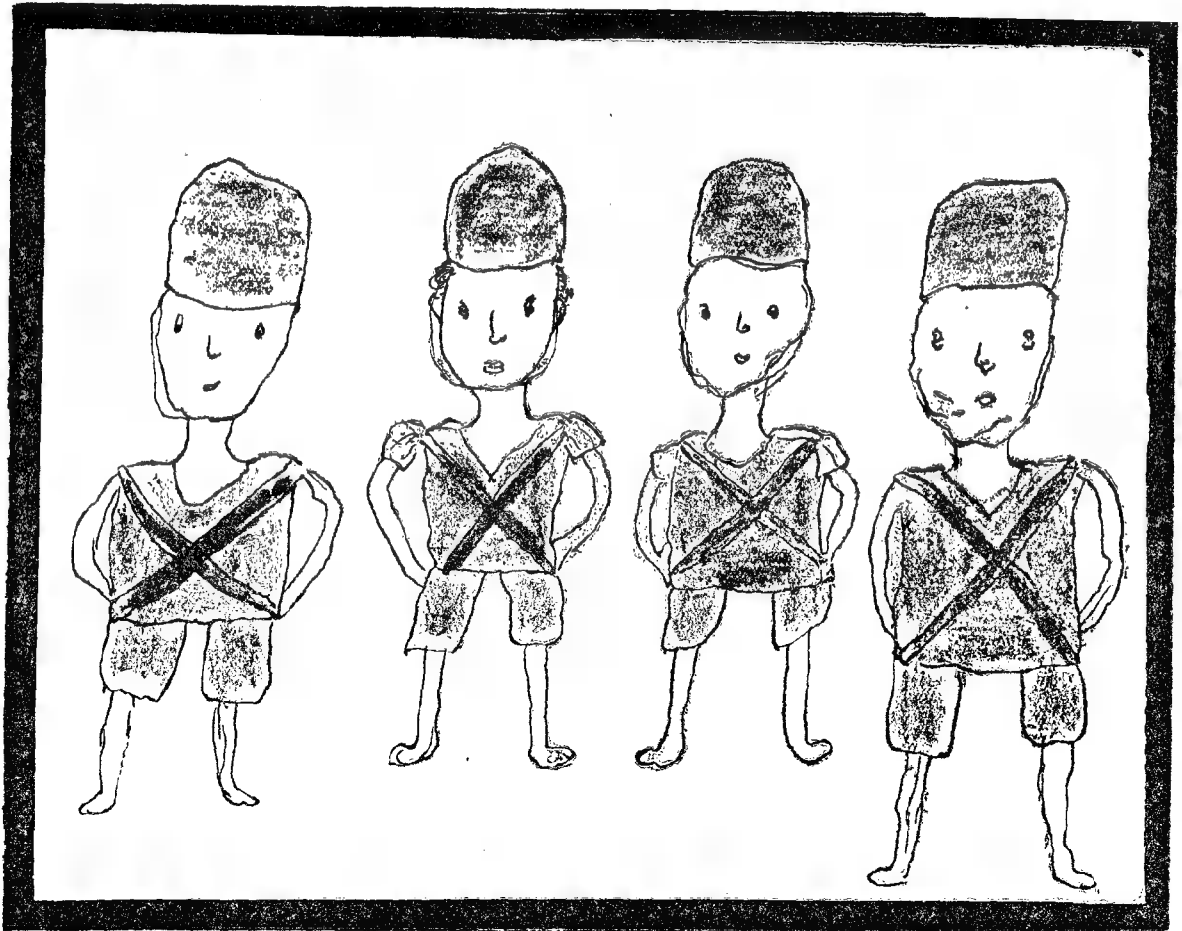
ఆటపాటల సరదాతో ఎన్నాళ్ళో గడచి పోయినై. ఏరువాకవున్నది వచ్చింది. బుల్లిపిట్ట ఒపిక కాస్త బాప్తయింది. ఎగిరే కలం వస్తున్నది. "వదిలితే ఎగిరి, దానియిష్టము వచ్చినట్టు కమ్మగాతిని, హాయిగా తిరుగుతుందిగదా!" అన్నాడు అంజ. అయితే దానిని గాలికి వదలడం ఆ చిన్నాళ్ళ కెవరికీ యిష్టంలేదు. అద్దెక్కడికి పోతుందితే, ఇక్కడే మనతోటలో గున్నమామిడిపై గూడుకట్టితే హాయిగా అందులోనే వుంటుంది. అన్నారు వారంతా.

ఆ పిల్లలందరూ కలిసి గూడుకట్టే అడావుడిలో పడ్డారు. అంజ అందరకూ పనులు పురమాయించాడు.

వాడు మామిడిచెట్టు చివారుకొమ్మకు ఎక్కి ఒక గూడు కట్టాడు.

ప్రభ పంజరంలోని గోరువంకను తేలికగా నొప్పి తగలకుండా పట్టుకొని వచ్చి, ఆ కొత్త గూటిలో వదలబోయాడు. పట్టుతప్పి వారిపట్టు వారింది ఆ పిట్ట. రక్కలు తపతిపా కొట్టుకుంటూ తొలకరి మబ్బుల్ని చూడబోతున్నదా అన్నట్టు ఎత్తుగా ఎగిరి పోతున్నది. బయ్యారంగా అది ఎగురుతూ వుంటే చూడమచ్చట అయింది. కంటి

శ్రీ మద్బులారి రామకృష్ణ

పోలీసులు

చిత్రకారుడు: చి. యస్. నాగేశ్వరరావు (9-వట్ల)

కగపడనంతదూరం పోయిందాకా చూస్తున్నారా పిల్లలంతా. "తప్పించుకుని పోయింది, పాపం దానిగతి యేమవుతుందో" అని 'పాళ్లు ఎంతో' దిగులుపడ్డారు. ఎక్కడికి పోతుంది! అందరిలాగా అదీ తన అమ్మవద్దకు వెళ్తుంది, అని అంజి అనేసరికి ఆ పిల్లల చిన్ని మనస్సులు ఆనందంతో పొంగిపోయాయి.

బడికి పోయేటప్పుడల్లా ఉత్త గూడు చూచి ఆ పిల్లగతి ఏమయిందో, అది ఎలావుందో అని కంట తడిపెట్టుకొనేవారు. ఈ యేడు కాకపోయినా వచ్చే ఏడాదికన్నా అది తిరిగివస్తుందనే ఆశతో సరిపెట్టుకొని వున్నారు.

చెట్లకాయలు పండి రాలిపోతున్నవి. చల్లని వసంతకాలం కమ్మని పూలవాసనలు మోసుకవచ్చింది. రకరకాల పిట్టలు కిల

కిలలాడుతూ గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి చెట్లనిండా పాలుతున్నవి. తేలేమామిడి చివుళ్లుతినీ నిండిన పొట్టలతో ఉల్లాసంగా చలాకిగా గంతులుజేస్తూ కులాసాగా కూతలు వేస్తున్నవి.

ఓనాడు ఆ పిల్లలు చెట్లపట్టాలు పట్టుకుని తకతకా నవ్వుతూవుండగా ఆ గోరువంక వచ్చి సుభద్రగోడమీద పారింది. అడవనిగా ఆ పిల్లల ఆటలు చూస్తూ అక్కడే చిరుగంతులువేస్తూ కిక్కిరిస్తూ మంటున్న దా పిట్ట.

సుభద్ర ఆ గోరువంకను చూచి గుర్తుపట్టింది. "ఇదేరా! ఇదే మనపిట్ట!" అని అందరనూ పేరుపేరున పిలిచి చెప్పింది సుభద్ర. పోయి పట్టుకోవోనే చేతిలోకి చిక్కినట్టే చిక్కింది. అరచేతిని ముగ్గు పెట్టుకొన్నట్టు పెట్టుకొని రివ్వున తేచిపో

యింది. వెళ్ళివచ్చి వారు కట్టిన గూటిలో తలదూర్చింది. అది హస్తంపై మంచిపాట పాడినట్టుండేది. దానినిచూచి పిల్లలు సంతోషంతో చప్పట్లుకొట్టారు.

ఆనాటినుండీ ఏటా చెట్లు చిగిస్తే కాలంలో పెరికాండు కట్టిన గూటిలోకి వచ్చి కాపురముండేదా గోరువంక. వానలు జోరుగాకురిసే కాలంలో ఎక్కడికి పోయేదో ఎవరికీ తెలిసేదిగాదు. గజగజ వణకించే చలికాలం అయిపోగానే మరల ఆ గూటికి వస్తుండేది. "తంటాలు వడి బ్రతికించేవరకే మన పని, అటుపై దానియిష్టం వచ్చినట్టు పోయిగా ఎగురుతూ ఎక్కడెక్కడికో పోతూ వస్తూవుంటే చూడముచ్చటగా వుంటుంది." అని ఆ పిల్లలు ఇప్పటికీ అంటున్నారు. ★

దేశంబగుషడెలండె

★ శ్రీ ఇసుకపల్లి దక్షిణామూర్తి ★

అవ్రాహాం బలో పిల్లలందరిలోను శేఖర్ అతి తెలివైనవాడని ప్రతీతి. దానినిబట్టి శేఖర్ అంటే మాస్టరుగారికే కాక ఆ వ్రాలో వాళ్ళందరికీకూడ అతి ప్రేమ; అతి చనువు. ఎప్పటికైనా మన పూరుకు పేరురావాలంటే మన శేఖర్ వల్లనే అంటూవుంటారు. శేఖర్ వయస్సుకూడ ఆట్టేలేదు. పది ఐదేమిటా సంవత్సరాలుంటాయి. మన పెద్దవాళ్ళు కుక్కగబుడ్డి అన్న ప్రయోగము శేఖర్ విషయంలో అత్యురాల సరిపోయింది. అతని తెలివితేటలకు తోడు, పెద్దలపట్ల విషయము విధేయత, అతనిని అందలము మీదికి యెక్కించేసి నాయి.

పిల్లలలో అనేకరకాలు వుంటారు కాబట్టి, కొంతమంది శేఖర్ నుమాని అనూయపడేవారు, కొంతమంది అనందపడేవారు తయారయ్యారు. శేఖర్ మాత్రం పిల్లలందరిపట్ల వశవిధంగా ప్రవర్తిస్తూ వస్తున్నాడు. ఇన్ స్పెక్టరుగారువచ్చినా, డి. ఇ. ఓ వచ్చినా, ధాటిగా సమాధానాలు చెప్పేస్తాడు అనే ధైర్యం ఆ మాస్టరుగారికి కలిగింది. శేఖర్ లేకపోతే పెద్దవాళ్ళచేత చివాట్లు తప్పేవికావు అని అనుకుంటూవుండేవాడు ఆ మాస్టరుగారు.

ఒకనాడు అనుకోకుండా ఇన్ స్పెక్టర్ వెయ్యటానికి డి. ఇ. ఓ గారు వస్తున్నారని కబురొచ్చింది మాస్టరుగారికి. ఆయన కంటినిండా తేళ్ళు ప్రాకినట్లయింది. వెంటనే శేఖర్ ను పిలిపించి యీ విషయముచెప్పి మన స్కూలుగౌరవము అంతానీ చేతిలోవుంది. ఎట్లా నిలపెడతావో అంటూ జాలిగా అడిగాడు. 'ఏం ఫరవాలేదండి మాస్టరుగారు ఏ ప్రశ్నలు యిచ్చినా సమాధానాలు చెప్పేస్తాను' అంటూ ధైర్యంగా సమాధానం చెప్పాడు శేఖర్. మాస్టరుగారుచాలాసంతోషించాడు.

మర్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్. పిల్లలందరు బ్రాడున్నే లేచి, మార్మోదయం కాక మునుపే, ముఖప్రవేశన, స్నానాలు పూర్తిచేసుకొని, అమ్మ పెట్టిన వేడి వేడి అన్నం కడుపునిండా తిని,బళ్ళోకి బయలుదేరాగ, లేత కిరణాలు ముఖాన పడుతుంటే ముఖాలు చిటిచి మరుంటూ. శేఖర్

తల్లికి నమస్కారం చేసి బయలుదేరాడు బళ్ళోకి.

డి. ఇ. ఓ గారు మాస్టరుగార్ని స్కూలుకు సంబంధించిన కొన్ని ప్రశ్నలు వేసిన తర్వాత, యిక పిల్లలను ప్రశ్నలు వెయ్యటానికి పిల్లల గదిలోకి వచ్చాడు. అందరు నుంచొని జైహింద్ అంటూ ఆయనకు

స్వాగతం యిచ్చారు. ఆయన చాలా సంతోషించి, పిల్లల క్రమశిక్షణకు మాస్టరుగారిని అభినందించాడు. మాస్టరుగారికి సగంబలం చేకూరింది. ఇక డి. ఇ. ఓ గారు ప్రశ్నలు వెయ్యటం ప్రారంభించాడు. భూమి యెట్లా వుంటుంది అనే పాఠకాలపు భూగోళపు ప్రశ్నదగ్గరనుంచి, మన జీవము

భావిపారులకు బాపూజీ సందేశం

"ఏనాటికో ఒకనాటికి చని పోవటానికే మనమంతా బ్రతుకుతున్నాం. చచ్చిపోయాక కూడా మళ్ళీ మనమందరమూ జన్మ లెత్తుతాం. ఈ విషయాన్ని మనం బాగా గుర్తువుంచుకొన్నంతవరకు జనన మరణాలవల్ల మోద భేదాలు పొందటం అనవసరమని ఆవగతమౌతుంది. కాబట్టి మనమందరమూ చావు బ్రతుకులను గూర్చి ఆందోళను విడనాడి, యీ జన్మలో మనచేత ఏ పని చేయించాలని ఆ విధాత మనను యీ భూమి మీదికి పంపాడో, ఆ పనిని ఆజన్మాంతం చేస్తూ వుండటమే మన కర్తవ్యం. మీమీ కర్తవ్యం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకుంటే అందుకు మీ ఆత్మలే సాక్షి. మీ ధర్మాన్ని మీరొకసారి గుర్తించే యిక

ఆ మార్గాన్ని విడనాడకండి. మీ బాధ్యతలను నెరవేర్చటంలో బద్ధకించకండి. ఆ విధంగా మీరు మీ బాధ్యతలను నెరవేర్చటం నేర్చుకొన్నాక, - నేనిక యీ భూమి మీద లేనన్న వార్త విన్నాక కూడా - మామూలుగా మీ రాడుకొనే ఆటలు ఆపకుండా ఆనంద పారవశ్యంలో తేలియాడగల స్థితిని పొందగలుగుతారు. 'నేనిక లే న'న్న వార్త విన్నాక కూడా మీరు చేస్తున్న పని ఆపివేయకుండా, ఆడుతున్న ఆట విరమించకుండా వుంటే నేను లేకుండా పోయానన్న ఆ మాటకే అర్థం లేకుండా పోతుంది. మీరంతా ఆ విధమైన ఆత్మ సంస్కారాన్ని అలవరచుకోగలరని ఆశిస్తున్నాను."

నవ్వు పెట్టి యెవరు అనే రాజకీయపు ప్రశ్న చాక, విధి విరామం లేకుండా, డి. ఇ. ఓ. గారు ప్రశ్నలవర్షం కురిపించారు. మధ్య మధ్య మాడ్చుతూ వాడూ అడ్డు పడుతూ వచ్చాడు. ఈ ప్రశ్నలవర్షం కొంత మంది బాగానే సమాధానాలు చెప్పారు అని డి. ఇ. ఓ. గారు సంతోషపడ్డారు. చానినిబట్టి మాడ్చుతూ సంతోషంగానే వుంది.

చివరకు డి. ఇ. ఓ. గారు వక కాగితము తీసుకువచ్చి, పిల్లలందరిని సంబోధిస్తూ 'ఓ అబ్బాయిల్లారా! ఈ కాగితము అందరు చూడాలి. దీని మీద వకవైపు మన హిందూజాతీయత వుంది. మరొకటి ఎన్ని పర్యటనలో ఎన్ని నదులలో ఎన్ని పట్టణాలలో! ఎంత పెద్దదేశ మనుకున్నాడు మనది! రెండవవైపు చూడాలి మిమాదిరే వక అబ్బాయి. అందరు చూడాలి కదూ. ఇప్పుడు దేశ తమాషా చేస్తాను. ఏమిటంటారా! ఈ కాగితాన్ని యిప్పుడే మీ యెడటే చించేస్తున్నాను ముక్కలు ముక్కలుగా. మళ్ళీ మీరు యధాప్రకారంగా ఆ కాగితాన్ని, ముక్కలు అన్నీ సరిగ్గా అతికించి అదివరకు వున్నమాదిరిగా వుంచాలి. అంటే మళ్ళీ మనదేశము, అబ్బాయి స్పష్టంగా కనిపించాలన్నమాట. వరన్నా చెయ్యగలరా? అని అడిగాడు.

అమ్మో! ఇన్ని ముక్కలు యెట్లా అతికించగలమంటే అంటూ వక అబ్బాయి. ఈ ముక్కలన్నీ అతికించి నా కూడ అదివరకు మాదిరిగా వుండదని వక అమ్మాయి. రెండు గూడు రోజులు వరసగా కూర్చుని అతికిస్తే సరిగ్గా వస్తుందని యింకొకడు. యీ విధంగా తలొక రీతిగా సమాధానం చెప్పటం మొదలుపెట్టారు. అందులో మాహన్ అనే వక తెలివైన పిల్లవాడు నేను చేస్తానంటే సరిగ్గాను అని కాగితపు ముక్కలన్నీ తీసుకొని, హిందూజాతీయత ముక్కలన్నీ అతికించటం మొదలుపెట్టాడు. హిమాలయపర్వత అదగ్గరవున్న కాగితంముక్క వడమటికనుగులదగ్గర పెట్టాడు. ఎంతసేపటికీ సరిపోవటం లేదు. కావేరినదిదగ్గర చించిన కాగితంముక్క గంగానదిదగ్గర అతికించిలేఅతుకుతుందా! సతమతముయిపోతున్నాడు. ఎంతసేపటికీ కుదరటం లేదు. విసుగు పుట్టి ఇక లాభంలేదంటే, ఈ దేశం సరిగ్గా రాదంటే అనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఈమాట అనగానే శేఖర్ గారాలనలేచి నుంచుని ఈ దేశాన్ని సరిగ్గానేను అతికిస్తానన్నాడు. మాడ్చుతూ పరమానంద భరితుడయ్యాడు. డి. ఇ. ఓ. గారు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

'మందర ఆ అబ్బాయిని సరిగ్గా చెడితే దేశం దానంతట అదే సరిగ్గా వుంటుందంటే' అన్నాడు శేఖర్.

ఈ మాటలో గంభీరమైన భావం వుంది మీరు గ్రహించారా అన్నాడు డి. ఇ. ఓ. మాడ్చుతూ గారిని. తెలియదంటే యొక్కడైన తెలివి తక్కువ బైటపడుతుందో అని గ్రహించానంటూ తల తోలుబొమ్మలాగ తిప్పేశాడు. మాడ్చుతూ గారి గౌరవము దక్కే యొగ్గత వుందికాబోలు, డి. ఇ. ఓ. గారు మళ్ళీ ప్రశ్నించలేదు.

'అదెట్లా సాధ్యమవుతుంది?' అంటూ డి. ఇ. ఓ. శేఖర్ ని ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడు శేఖర్, 'మా అమ్మ నాకు చెప్పిందంటే. మందర మనం మంచి పిల్లలుగా తయారవ్వాలి. అప్పుడు, నెహ్రూ అంత ఆవుతారట. తిర్విత దేశం దానం

తట అదే బాగుపడుతుంది. మందరే, మనం బాగా తయారవక మనమే దేశాన్ని సరి చెయ్యాలంటే కుదరదుటంటే. అందు వలన మందర నేను యీ అబ్బాయిని సరిగ్గా అతికిస్తే దేశం దానంతట అది సరిగ్గానే వస్తుందని చెప్పానంటే' అన్నాడు.

'శేఖర్! చాలా బాగుంది. ఇన్ని ముక్కలు తిరిగాను గాని యిలాటి అబ్బాయిని యొక్కడా చూడలేదు.' అంటూ డి. ఇ. ఓ. ప్రత్యేకంగా వక మంచి బహుమానాన్ని శేఖర్ కు యిచ్చాడు.

అందువలన, దేశం బాగుపడాలంటే, మనిషి బాగుపడాలి. మనిషి బాగుపడాలంటే, అందరికీ శేఖర్ తిల్లివంటి తల్లులు వుండాలి. తల్లులవల్ల నేకడ పిల్లలు బాగుపడాలింటి. ఏమంటారు? ★

“జయవిజయభవ!”

“పాండవులే పాండవులే తుమ్మదా!
 కంచా పాండవులే తుమ్మదా -
 ఆలి పాంచాలితో తుమ్మదా
 అడవులా పాలైరి తుమ్మదా.”

|| వేటాకు పెడలెడ
 వేగామె వచ్చెడ ||

తధికిణితోం!
 తధికిణితోం!

ద స రా పండుగ వచ్చిందంటే చాలు. వాళ్ళలోకి వచ్చే హరిజన దాసరులకు లెక్క లేదు. కొయ్యకీరీటములు తలకు తగిలించు కొని ఒక రాజవేషం, ఒక రాణివేషం వస్తుంది. కాళ్ళకు గడ్డలు కట్టుకొని, యీ హరిజన దాసరులు బాగా వల్లించిన నాటకం లోని కీర్తనలు పాడతారు. “రాజాధి రాజా! రాజాన రేంద్ర! నే తాళజాలరా! నే నోర్వజాలరా!” అని రాణి వేషం వేసిన వాడు చిందు తొక్కుతాడు. “ఓ వ్రాణ నాయకి! — ఓ లలనామణి!

ఈవిధంగా ఒకడు తాను రాజ రాజ రేంద్రుణ్ణి అని తానే చెప్పుకొని పాట పాడుతాడు. ఇంకొకడు తానే చిత్రరాజు మహారాణిని అనిచిందులు త్రొక్కుతాడు. కొంతసేపు యీవిధంగా చిందులు త్రొక్కిన తర్వాత, “ఏమిటి దొరగారూ! ఏమిటి కోసారి వేము వచ్చేది. మీపాలేను సుబ్బడి తమ్ముణ్ణి - పండ్ల మామూలుగా దయ చేయించండి దొరగారూ!” అని అనలు సంగతి బయటపెట్టాడు.

వేటాడ పెడలెడ —
 వేగామె వచ్చెడ —
 సాటి పుత్తుడు నీకు
 సారంగధరు డంటే —
 చింతా వలదింక
 చిత్రాంగితో నీకు

ఇంతకూ రాజరాజున తొడుగు ఎప్పుడు బయటపడింది అని అతని కరణి గారు రాజరాజు నరేంద్రుడికి, చిత్రరాజు కలిసి ఒక అర్థనూపాయి యిచ్చి, “ఇచ్చిందేదో తీసుకోండి! ఇక వెళ్లండి” అంటాడు. వీళ్ళు వెళ్ళిన తర్వాత మరి కొందరు హరిజన స్త్రీలు, అనగా మాతంగ కన్యలు

యినతులు మెడలనిండా గంధం పూసికొని,
నొసటినిండా కుంకం పెట్టుకొని,

“పాండవులే పాండవులే తుమ్మెదా
పంచా పాండవులే తుమ్మెదా”

అది వదిముందీ కలిసి ఒక్కటే గొంతు
కతో చెవులు చిల్లులు పడేటట్లుగా పాడుతూ
వాకిట్లోకి వస్తారు. పాండవుల అరణ్యవాసం
కథ, అక్షాతవాసం కథ, వీళ్లు ఒకటే
చాంతాడులాగున పాడతారు. తుమ్మెద
లతో ఈ కథ తాము చెప్పుతున్నట్లుగా,
తుమ్మెదలులాగున వాకిట్లో మునురు తారు.
వ్యాఘ్రానికి ముచ్చాడు పర్వ కొలిచిపోస్తేనే
తెచ్చు మరచి మాటలతో గాని, తియ్యని
కబుర్లతో గాని కదలి వెళ్ళరు. ఈవిధంగా,
తుమ్మెదలు పువ్వులమీద వాలి తేనెను
పీల్చుకొని పోతున్నట్లుగా, యీ హరిజన
ధర్మరక్షణలు ఊర్ధ్వతా తిరిగి సూర్యు
డస్తమిరచేరేపుగా ఆర బస్తా వడ్లయినా
పేర్చి అందరూ చందుకుంటారు.

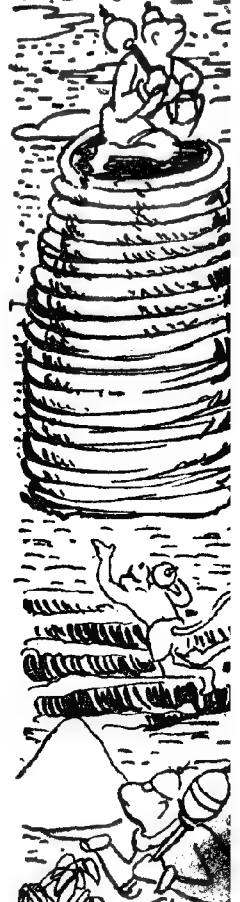
వీళ్ళకంటే ఎక్కువ కోలాహలంగా
కోలాటాలువేస్తూ కొత్త చొక్కాలు తోడు

కొని బడి పంతులు మెట బడిపిల్లలు
బయలు చేరుతారు.

“నీ తారాముల నీతిచరిత్రము
ఖ్యాతిగ వినరన్నా!
ప్రఖ్యాతిగ గనరన్నా!”

అది పాడుతూ కోలాటాలు వేస్తారు.
ఇంటి గుమ్మంలోకి వచ్చి కోలాటం అయిన
తర్వాత “దాన రాధేయ! దీనమందారా!”
అంటూ గృహస్థుని స్తోత్రం చేస్తారు. ఆఖ
రుకు ఇదంతా ఎందుకయ్యా అంటే,—

“అయ్యవారికి చాలు అయ్యు వరహాల
పిల్లవాళ్ళకు చాలు పప్పుతెల్లలు”
అనే పాట ప్రారంభిస్తారు. వరహా అంటే కరకు
వరహా అని ఎంచి, నాలుగు రూపాయలు చొప్పున
లెక్క చూచినప్పు టికి అయ్యు వరహాలంటే
రూ 20 లు అయింది. బడిపంతులుకు రూ 20 లు
చాలునని అర్థం—అంటే, గ్రామం మొత్తం మీద
రూ 20 లు వసూలు అయితే బడి పంతులుగారికి
చాలునేమో! ఇంటింటికి, రూ 20/లు చొప్పున
కావలెనంటే మాత్రం అలా కనక వర్ణం వరుసుందా?
పిల్లవాళ్ళకు మాత్రము సెనగపప్పు, తెల్లము పొడి
కలిపి పెట్టితే సంతోషించి వెళ్లిపోతామని పాటపాడు
తారు. ఈ దసరా పండుగ యీనామలకోసం
యింటికి వచ్చే బటువంటి జనులు అనేక రకాలుగా
ఉంటారు. అనేక రేట్లు ప్రకారంగా మామూళ్ళు,
యీనాములు, చించాలు, వార్షికాలు వసూలు

దిగ్విజయభవ!

బాలకులదీవెనలు-

[బడిపిల్లలు యింటి యజమానికి ఎదు
యగా నిలువబడి.....]

పరగ నాశ్విజ శుక్ల
పక్షింబునందు
తెరగొప్ప దీవించ
వస్త్రమిట మేము
శ్రీరస్తు విజయోస్తు
దీర్ఘాయు రస్తు
భూరితైభవ మస్తు
పుత్రలాభోస్తు
ధీరస్తు విజయోస్తు
దీర్ఘాయు రస్తు
ధన కనక వస్తు వా
హన సిద్ధిరస్తు
కారుణ్యముగ మీకు
కల్యాణ మస్తు

ఆశ్వీజ శుద్ధ మహా
ర్నవమి గాన
బాగుగా దీవించ
వస్త్ర మిట మేము
బాలకుల దీవెనలు
బ్రహ్మ దీవెనలు
చాల పంతోపులై
నరశు లయ్యెదరు
శ్రీమంతులై మహా
శ్రేయములు గల్గి
భూమిలోపల లేని
భోగములు గల్గి
బహుశ్రీ సంపదలు
బడయంగ గల్గి
కొడుకులును కోడండ్రు
కొమరప్ప గల్గి

నతులతో నుతులతో
సౌఖ్యములు కల్గి
వడుగులును పెండ్లిండ్లు
వరుసతో గల్గి
* * *
ఏడాది కొకదినము
వేడుకతో మేము
పొడిమిగ మిమ్మిట్లు
పొగడ వచ్చెదము
* * *
ఆయ్యవా రొచ్చెనని
అనుమానపడక
నయగారి మాటలని
నగుచు పొమ్మనక
రేపురా మాపురా

మళ్ళి రమ్మనక
యీసారి పొమ్మనక
తిరిగి రమ్మనక
వరుసతో మీవంటి
వా రెండ రనక
* * *
వలుమారు మిమ్మెప్పుడు
అడుగంగరాము
రా తైన కరగించి
రా కోరగలము
అల్లుండ్లవలె గాదు
అలిగి మిమ్మడుగ.

బెల్లెండ్రవలె గాదు
చెలిగి మిమ్మడుగ
* * *
నిలువుజీతము గాదు
నిలిపి మిమ్మడుగ
పాతప్పులును గావు
వలుమారు అడుగ
కొత్తప్పులును గావు
కోరి మిమ్మడుగ
భ్యాతిగా మాకిస్తే
ఘనకీర్తి యగును
ఇవ్వని లోభి వా
రిండ్లకును బోము
వెయ్యార్లు ఏమైన
వేడేది లేదు.
అయ్యవారికి చాలు
అయిదు వరహాలు
పిల్ల వాండ్లకు చాలు
పప్పు బెల్లెలు

బ్రహ్మదీవెనలు ★

ఏదయా మీ దయా
మామీద లేద?
శ్రీఘముగ పంపుడి
శ్రీమంతులార
శ్రీరస్తు మీకెల్ల
దిగ్విజయ మస్తు
ఆయు రభివృద్ధ్యస్తు
విశ్వరూపమస్తు
యిష్టఫల సిద్ధ్యస్తు
వృద్ధిర మస్తు
జయాభిశ్చ భవ
దిగ్విశ్చ భవ !

PUJA CONCESSION
LESS THAN Half Price
for 15 DAYS ONLY

WRIST WATCHES MADE IN
 FAMOUS SWISS FACTORIES
 EACH GTD. 10 YRS.

RAILWAY POCKET WATCH. 11/-
 SUPERIOR QUALITY... 13/-
 ALARM TIME PIECE... 15/-
 NO 225 SIZE 6 1/2
 RECT
 SHAPE

15 JEWELS ROLLED GOLD. 30/- 34/-
 16 J. R. G. 10 MICRONS 32/- 45/-
 NO 586 SIZE 8 1/2
 WATERPROOF
 SHOCKPROOF

15 JEWELS STEEL CASE. 30/- 38/-
 17 JEWELS STEEL CASE 34/- 42/-
 NO 537 SIZE 6 1/2
 FLAT
 SHAPE

15 JEWELS CHROME... 30/- 34/-
 15 JEWELS ROLLED GOLD 30/- 36/-
 ONE WRIST WATCH FREE ON ORDER
 ONE POCKET WATCH ON ORDER OF TWO
 ONE GOLD CAP P. PEN ON ORDER OF ONE

H. DAVID & Co.
 POST BOX NO. 11424, CALCUTTA

నవంసకతైలం

అంగ. నరమలు వింహితచెంది దిన్నదైన. 48 యోగకారమై భూమి పొంగును నువ్వదియెను 48 మేండు ప్రకృతిచెందిన గృహంబియెను. 1 పీసా తూ 10/-. వి. పి. య 1-0 0.

గర్భనిరోధిని

అనేక వేలమందిచే వాడబడి, నిమ్మకంకా గుణంయిచ్చినదని నిర్ధారణ అయినమందు. పంశాన నిరోధమునకు ప్రభుత్వంబాదుకాదా ప్రచారముచేయుచున్నాడు. కఠిరావోగ్యముకు ఏమాత్రం భంగంలేని 48 సంవత్సరములు ప్రఖ్యాతి గలమందు. ప్రతి వివాహ సమయమునా నేనించిన యికమీదట గర్భమురాదు. 1 పీసా తూ 10/- య. వి. పి. య 1-0 0. కావలసినవారు తు 1/- ముందుగా పంపేడి.

డాక్టర్ రత్నం సన్న మెడికల్ హోల్, మంకపేటదింగ్వి, హైదరాబాద్ (తక్కన)

జయ విజయభవ!

చేసికొనిపోతూ ఉంటారు. కాని, బడిపిల్లలు మాత్రము పప్పు బెల్లాలతో సమే వచ్చాము అని స్పష్టంగా చెప్పి, హాయిగా కొంచెం సేపు చక్కని పద్యాలు దదివి పాటలు పాడి కోలాటాలు వేసి చెడ్డారు. అందుకని, ఏ యింట్లోనైనా సరే యీ దసరాపండుగలో పిల్లలు అంతే సరదా ఎక్కువ—ఎంగు చేత! అని అడగండి. ఈ పండుగకు అందరి కంటే పిల్లలు కోరేది స్వల్పం. అటువంటి పిల్లలు వృద్ధిలోకి రావాలనే పెద్దవాళ్ళు యీ దేవిపూజలు చెయ్యాలి.

అంతే కాదు, చిన్న పిల్లల వంటి మృదయం ఉంటేనే భగవంతుణ్ణి మెప్పించడానికి వీలవుతుంది. “ఎవరైనా సరే ప్రకుంతంలోనికి వెళ్ళాలంటే చిన్న పిల్లలవలె ఉండాలి” అని వినుక్రిస్తు ఒక పర్యాయం తన శిష్యులతో అన్నాడు. కాని, పిల్లలకు ఉండే కోరిక ఏమిటంటే, “నేను త్వరగా పెద్దవాడిని కావాలి. నాన్న అంత ఎత్తు పెరగాలి. అన్నయ్య అంత పెద్దవాణ్ణి కావాలి. అప్పుడు నేను ఒక్కణ్ణి స్వయంగా నైతిలుత్రొక్కుతూ ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడికి వెళ్ళ వచ్చు” అని ఈవిధంగా చిన్న పిల్లలు కోరుతూ ఉంటారు.

తోక లేకపోయినా మానుమంతుని అంతవాడు కావాలనిన్నీ, ఒక్కసారిగా సముద్రం దూకి వెళ్ళాలనీ కోరిక ఉంటుంది. నిజమే—మానుమంతుని అంత వాళ్ళు కావడం చాలా మంచిది. మానుమంతుడు ఒక్కొక్కప్పుడు బ్రహ్మాండంగా పెరిగి ఆకాశమంతా ఆక్రమించేవాడు. ఆయన తోక అనేక మెళ్ళు పొడుగు పెరిగేది. “జయ! సీతారాం!” అని ఒక్కసారిగా ఆకాశంవీడ ఎగిరి సముద్రం కూడా దూకి వెళ్ళాడు. కాని, యీ మానుమంతుడే తిరిగి చిన్నకోరిగా ఉండి కొమ్మల సందున కూర్చుండేవాడు. పండ్లు మాత్రమే తినేవాడు. మానుమంతుడు ఎన్నడూ కాఫీ తాగలేదు. టీ తాగలేదు. సిగరెట్లు, వీడియో కాల్పులేదు. రాములవారిలో కలిసి అయోధ్యా నగరానికి వెళ్ళినప్పుడు కూడా ఆ మహానగరంలో ఒక్కవాడైనా కాఫీ హోటలుకు వెళ్ళలేదు. “పిల్లవాళ్ళకు చాలా పప్పుబెల్లాలు” అన్నట్లుగా జామపండ్లు, సహోటాపండ్లు, మామిడిపండ్లు, కొబ్బరి ముక్కలు, అరటిపండ్లు మాత్రం తినేవాడు. అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా మానుమంతునకు సీతా అమృతారంఠే, రాములవారంటే ఎక్కువ భక్తి ఉండేది. అందుకని సీతా అమ్మవారికి నైవేద్యం పెట్టి సీతా ఫలం తినేవాడట. రాములవారికి

ఆతిమాత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మాత్రంలో అధికంగా చక్కరపోవుట! ఆతిమాత్రవ్యాధి అంటారు. (Diabetes) ఇది యెంత ఉష్ణవర్ధకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు లరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేరదు. ఇన్జెక్షన్ గుణము వున్నంతకాలం మాత్రం చక్కెర రాత్నానికిగా నిలిచిపోతుంది. ఈజిప్టు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మాత్రం బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి ఈ వ్యాధి ముదిరితే రావచ్చుండు. కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీన్స్ ఛార్మ ఆరువిక కాత్తులలో అద్భుతమైన చికిత్స, దీన్ని వాడటం వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖమండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మాత్రంలో చక్కెర తగ్గింది అత్యధికమాత్రం గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి వర్తం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కర పత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిల్లల బుక్లి ఖరీదు రు. 8-12-0 య

స్వాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము

వీన్స్ రీసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587. కలకత్తా (A. P. W)

నారసింహలేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. శుభాము, నిక్క, విస్తృత, కుళ్ళ నక్షత్రమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 రు! దుబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజీ 12 అ.

■ సి. వి. గ్రికం పేని. “ఆయుర్వేదసహజం” పెరిడేసి-స్కెలారు జిల్లా.

గనోక్స్

అన్ని సెగలకు గంబలలో గుణము

ఈశ్వరపార్వతి రాజమండ్రి

జయ విజయభవ!

నే వేద్యం పెట్టి రామాభలం తీసేవాడట. కొన్ని మనం యిప్పుడు యీ కాలంలో అటు వంటి రాములవారిని పూజించాలి, అటు వంటి సీతా అమ్మవారిని పూజించాలి. వారిద్దరినీ భక్తితో పూజించిన ఆంజనేయులవారిని పూజించాలి. కనుక, మనము సీతాభలం, రామాభలం మాత్రమే కాకుండా సీతారామాంజనేయభలం ఏదో తెలిసికొని

దానిని కూడా నే వేద్యం పెట్టి తినడం మంచిది. సీతారాముల చరిత్ర రామాయణంలో ఉంది. అందులో ఉండే తియ్యనికథలు చదువుకుంటే ఆంజనేయులవారి గొప్పతనం అంతా అర్థమవుతుంది. ఆయనలో ఉండే గొప్పతనం మాత్రమే కాకుండా, ఆయనలో ఉన్న కొద్దితనం కూడా అర్థం చేసుకోవాలి. ఆయన స్వభావం మనం బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. ఆంజనేయులవారికి ఆయనలో ఉన్న

శక్తి ఆయనకే తెలియదు. రాములవారికే దేవునింటే పొంగి ఉప్పొంగి పోతాడు. శ్రీరాములవారి అజ్ఞ అయితే చాలు. ఎంత పని అయినా సరే, రాములవారి యందున్న భక్తి ఆవేశం వల్ల చేసేవాడు. సంతోషి పర్వతాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా ఎత్తుకొని వచ్చాడు. సీతా అమ్మవారు లంకలో ఉన్నదేమో చూచి రావణ య్య అని రాములవారు అతన్ని పంపిస్తే, లంక అంతా కాల్చి వచ్చాడు. చూచి రాములవారు కేక రావడం ఎందుచేత? రాములవారు తనకు జీతం హెచ్చుచేస్తారనే ఆశచేత కాదు. ఆవేశం చేత చేశాడు - కొంతమంది నత్త కర్షు అల్లా చెయ్యరు. పనిచెప్పితే, పాతిక వట్టం అంటారు. చెప్పిన పనిలో నాలుగో వంతు తప్పు వగా చేస్తారు. ఆంజనేయుల వారికి రామభక్తి ఆవేశం కలిగితే బ్రహ్మాండమైన బలం వచ్చేది. ఆ బ్రహ్మాండమైన బలంతో గడ్డతో బెరికి లంకయు దెచ్చెద.....

రావణుబట్టి దెచ్చెదను

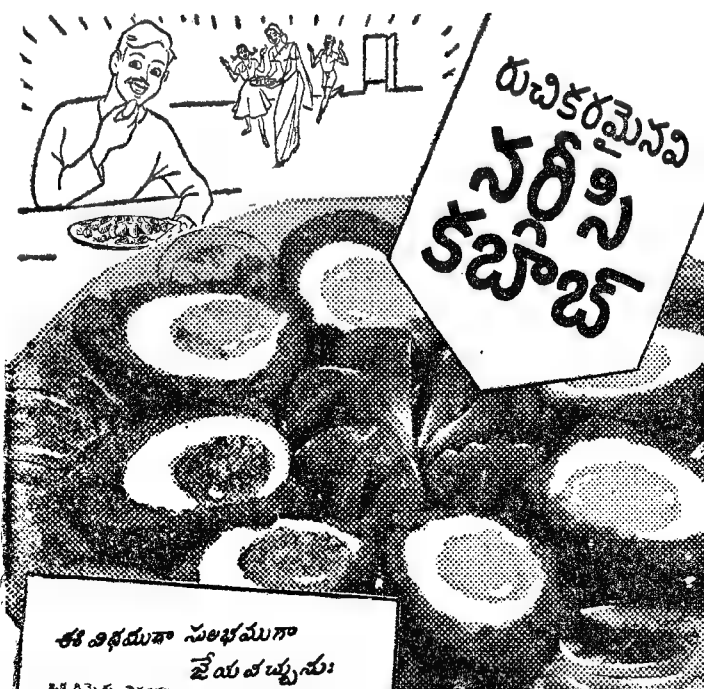
రాముని సన్నిధి కన్నీ రీతులన్"

అని రాములవారితో అన్నాడు. రావణాసురుని లంక అంతా ఒక్కటే గడ్డగా పెళ్ళిగించి తీసికొని వస్తాను అని రాముల వారి యెగుట ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. రావణాసురుని తన తోకతోనే బంధించి తీసికొని రాగలిగినవాడు. అటువంటి బ్రహ్మాండమైన బల శాలి రాములవారి యెగుట చేతులు జోడించుకొని పిల్లికూనవలె కూర్చుండేవాడు. రామభక్తి ఆవేశం చేత తనకు అసాధ్యమైన పని లేదు అనేవాడు. తనలో రామభక్తి లేక పోతే తనకు ఏమి శక్తి ఉండదని గ్రహించి, రాములవారి పాదాలను సదా పూజించేస్తూ, తాను ఆయన పాదానికి అంటుకొని ఉన్న ఒక చిన్న నలకవంటివాడను అనేవాడు.

ఆ రాములవారియందున్న భక్తి ఆవేశం చేతనే "రామా! నీ సమానమెవరు?" అని కీర్తనలు పాడుతూ, "నీ దయలేకపోతే నేనెందుకు పనికివస్తాను? స్వామి! అనేవాడు. "ఏమి చేసితే నేను? స్వామి కరుణలేని వారిలలో" అని త్యాగరాజుల వారిలాగున కీర్తనలు పాడుతూ ఉండేవాడు. భగవంతుని యెగుట తాను చిన్న పిల్లవాని లాగున నమస్కారం చేస్తూ కూర్చుండే వాడు.

ఒక పర్యాయము భీముడికి ఆంజనేయుల వారికి కుస్తీవచ్చింది. వీరిద్దరూ వాయు దేవునికి కొడుకులే. మానుమంతుని తోక కదిలించలేక భీముడు తోక ముతత పెట్టవలసి వచ్చింది.

సీతా అమ్మవారిని రక్షించడంకోసమే

ఈ ఆభరణ సులభముగా జేయవచ్చును:

ఒక గిన్నెకు పెన్సిల్ వలె గొలిచేంతలు దాచబెట్టండి. తరువాత ఈ పెన్సిల్ వలె ఒక రేఖ చిత్తు చేసి మొత్తం చుట్టూ, దీని మీద రేఖలు గీసి మిడియట్ గానూ, కొద్దిగా బిడ్డ, కారపూడి, కంకణ, దానివల్ల అలంకారాలు మరియు ఉప్పుతో కలిపి ఒక పలుచటి మెట్టగా తీయండి. తరువాత పూర్తిగా ఉడికబెట్టబడిన గ్రెడ్ల వలె కలిపి వేళ్ళతో ఈ మెట్టను పూయండి. తరువాత వీటిని కరాటువలె డాల్డాలో వేయండి. తరువాత ఉబ్బిపోయి ముక్కలలో భిటా వద్దండి.

దీనిని తప్పిపోకండి:

ఇంగ్లీషులో కొద్ది డాల్డా వంటి పుక్కిలము - చిల్లెలతో గొడిచింది - అడ్డో పేరే - ముల్ల పేరే - 800 వంటి పళ్లెతులు - లోగ్గము, పరిశుక్త మరియు కంటిగొనమును గురించి మారణ - ఒక రుచిలు మాత్రమే. తరువాత అప్పుడు ఎటువంటి అలంకారం లేదు.

దీ డాల్డా అద్ వైసరి నర్టీస్
హాల్స్ వల్ల వంటి 350, కొంతలు!

డాల్డాతో తయారుచేయబడినవి

మీ రోజున పదార్థములు మరియు తీసి పదార్థములు చాల వాసనగాను, రుచికరముగాను ఉండేటందుకు వాటిని డాల్డాతో తయారుచేయండి. డాల్డా శుద్ధమైనది మరియు పుష్టికరమైనది మరియు పీలుచేయబడిన రద్దాంతో కలపగలము. క్రొత్తగాను మిథులను చేరును.

సరియైన అహారములో మీకు కావలసిన క్రొవ్వుపదార్థమును ఇచ్చును.

HVM. 171-50 TL

జయవిజయాభవ!

రామరావణయుద్ధం జరిగింది. అందు కోసమే కోతులన్నీ చేరి రాములవారిదండు లాగున ఏర్పడి బయలుదేరాయి. ఈ రామ దండుకు అంజనేయులవారు సేనాధి పతిగా ఉన్నారు. మహా పతివ్రతయైన సీతను రక్షించడానికి బయలుదేరిన రామ దండు రాక్షసుల బందిఖానాలో నుంచి సీతను విడిపించింది. కీర్తికేళుడైన ఆంధ్ర రత్న దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారు కూడా చీరాలలో ఒక రామదండును ఏర్పాటు చేశారు. ■ రామదండు 1921 ఫలిలో ఏర్పడింది. గాంధీమహాత్ముడు భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సంపాదించడానికి "సత్యాగ్రహం" అనే పేరుతో కాంతంగా ఒక పోరాటం సాగించారు. అప్పుడు యీ దేశాన్ని పరిపాలించిన ఇంగ్లీషువారిని ఎదిరించి యీ పోరాటం సాగించారు. గాంధీ మహాత్ముని ఆజ్ఞప్రకారంగా ఆంధ్రరత్న దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారి రామ దండు యీ సత్యాగ్రహపోరాటం సాగించింది.

ఈ సత్యాగ్రహం ప్రారంభించడానికి ముందు పంజాబురాష్ట్రంలో జరిగినవ్యాధి బాగు అనే పాద్యుల చాలామంది జనం సభ చేయడంతో, డయ్యరు అనే పేరుగల ఒక సైనికాధికారి అక్రమంగా ■ సభలోని జనులమీద తుపాకులు కాల్పించాడు. చాలామంది స్త్రీలను పురుషులను ప్రారంభంగా హింసించి అనేక అవమానాలు చేయించాడు. రాక్షసి పనులు చేశాడు డయ్యరు.

"పంజాబు" అంటే పాంచాలదేశం. పాంచాల జనులకు జరిగిన యీ అవమానం భారతదేశం అంతటికీ జరిగినట్లుగా గ్రహించడం గాంధీమహాత్ముడు మనదేశంలోని ప్రజలకందరికీ చెప్పింట్లు కట్టకొని బోధించాడు. బ్రిటిష్ వారిమీద మన ఆగ్రహాన్ని చూపించాలనే అన్నాడు-బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి సహాయం చేయకూడదన్నాడు. పన్నులు చెల్లించకూడదన్నాడు-పాంచాల రాష్ట్రమునకు జరిగిన పరాధివం అంటే పాంచాలి పరాధివం ■ వంటిది-పూర్వకాలంలో పాంచాలి అంటే పాండవుల భార్యయైన ద్రౌపది అనే పతివ్రతను నిండుసభలో కారవులు నిలవబెట్టి చీర ఊడదీయటకు ప్రయత్నించారు. ఇటువంటి ఘోరమైన ప్రహరమైన పనిచేయడం మూలంగా పాండవులకు పూర్తిగా కోపంవచ్చింది-పాంచాలికి చీర విప్పించిన దుర్మోగ్ధనుని తొడ విరుగకొడ్రానని భీముడు ప్రతిజ్ఞచేశాడు. ఆఖరుకు పాండవులకూ కారవులకూ పెద్ద యుద్ధం జరిగింది. అదే మహాభారతయుద్ధం-ఈ యుద్ధంలో పాండవులు జయించారు.

అధర్మంగా అక్రమంగా ప్రవర్తించిన కారవులు ఓడిపోయినారు. ధర్మం, సత్యం జయించినవి. అదేవిధంగా మన భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చేట్లుగా గాంధీమహాత్ముడు సాగించిన సత్యాగ్రహంలో, సహాయనివాకరణ పోరాటంలో, కాంగ్రెసు పక్షమందు చేరినవారు ములు గెల్చారు-దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. సత్యాగ్రహంవల్ల విజయం కలిగింది.

కాని, యీ సత్యాగ్రహ పోరాటం పూర్తికాక ముందు చాలామంది దేశభక్తులు బైదులలో పడి అనేక కష్టాల పాలైనారు. దేశభక్త కొండా వెంకటప్పయ్యగారు జైల్లో చాలాకాలం శిక్ష అనుభవించారు. ఆంధ్రప్రతికను స్థాపించిన శ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాశ్వర రావు పంతులుగారు యీ సత్యాగ్రహంలో నాయకులై ముందంజవేసి జైలులో శిక్షలు అనుభవించారు. కాని ఆనాటి దేశభక్తులు, దేశోద్ధారకులు, ఆంధ్ర రత్నములు నేకులేరు. వారు మరణించినప్పటికీ వారికి రీ మిగిలవంవల్ల వారి పేర్లు మనం సంకీర్తన చేస్తున్నాము. అనాకు భారత స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడిన ఆంధ్ర నాయకులు ఈనాడు చాలామందిలేరు మహాభారతయుద్ధంలో ధర్మం కోసం పోరాడిన పాండవులు కూడా నేకులేరు. కాని అటువంటి మహావీరులను గూర్చిన కథలు వీని వారినజ్ఞాపకం చేసుకోవలసిన పండుగ ఇది. అందుకనే,

"పాండవులే పాండవులే తుమ్మెదా పండా పాండవులే తుమ్మెదా"

అని ఆభారతవీరుల కథలను యింటింటికి వచ్చి యీ పండుగ రోజులలో హరిజన స్త్రీలు మనోహరంగా పాడి వినిపిస్తున్నారు-పెరిగి పెద్దవాళ్ళు కావలసిన పిల్లలందరూ మన భారత వీరుల కథలు వింటూ ఉండాలి. అంజనేయుల వారివలె పెరిగి పెద్దవాళ్ళు కావాలి. కాని, రాములవారిముందర చిమలవలె ఉండడం నేర్చుకోవాలి. రామాయణం, భారతం యీ రెండింటిలో ఉండే కథలు బాగా చదివితే ఆంధ్ర బాలబాలికలందరూ ఆంధ్రరత్నాలవుతారు. ఆ విధంగా ఆంధ్ర రత్నాలు తియారవుతే, ఆంధ్ర రాష్ట్రం

తప్పకుండా వస్తుంది. మనకు తప్పకుండా జయం కలుగుతుంది. దిగ్విజయం కలుగుతుంది. తథాస్తు.

శ్రీరస్తు! కుభుస్తు! నిత్యవిజయోస్తు! జయవిజయాభవ! దిగ్విజయాభవ!

ఆరోగ్యానికి, సౌందర్యానికి
మీరు అమూల్య
రత్నాలు

★
కాసి నో స్కో

మొటిమలను పోగొట్టి ముఖలావ
ణ్యమును మెంపొందించును.

★
కాసి నో వెజిటబుల్
హెయిరాయిల్

మృదువైన దీర్ఘమైన కేశములను
ప్రసాదించును.

★
కాసి నో టాల్క్ షాడరు

చర్మమునకు యింపును
మృదుత్వమును యిచ్చును

మనోహర
మైన
సువాసన
కలది.

పండా త్రొడింగు కంపెనీ
మద్రాసు

పెద్దలచర్యలకు

పిల్లలభావలోవ్యాఖ్యానం

బాలబాలికల సాహిత్యం

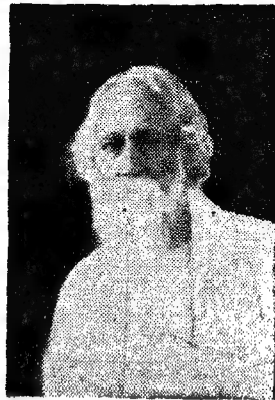
—రవీంద్రనాథ టాగూర్

(1907 వ సంవత్సరంలో స్వదేశీ ఉద్యమం రోజులలో దక్షిణరంజన్ మిత్రా మజుందార్ బెంగాల్ లో పత్రవల్లెకూ తిరిగి పిల్లలకోసం ఎన్నో కథలు నేకరించారు. ఈ కథలు “థాకుర్ మార్ ఝూరీ” (అమ్మమ్మ కథల సంచి) అనే పేరుతో బెంగాలీ భాషలో వెలువడాయి. ఈ పిల్లల కథల పుస్తకానికి ఉపాధ్యక్షుడిగా వ్రాస్తూ విశ్వకవి రవీంద్రనాథ టాగూర్ అన్న ముక్కరిని, కేవలం వంగరాష్ట్రాన్ని గురించి మాట్లాడినా, రవీంద్రుని సలహా యావద్భారతదేశానికి వర్తిస్తుంది.)

భారతదేశంలో అమ్మమ్మ కథల సంచికంటే స్వదేశీవస్తువు మరొకటి లేదని నా ఉద్దేశ్యం. ఈలాంటి చక్కటివస్తువు ఈనాడు మాండ్లెవ్వరు మిల్లులలో తయారవుతుందంటే చాలా విచారించవలసిన విషయం. విదేశాలనుంచి దిగుమతి అయ్యే కథల మాత్రమే మన పిల్లల విశోదానికి గతి అవుతున్నాయంటే మన దేశంలో “అమ్మమ్మలూ అండే కంపెనీ” దివాలాతీసేం దన్నమాట. ఈనాడు వీళ్ళ సంచులు దులుపుతే బహుశా బర్క్లెంబి రీవల్యూషన్, మార్క్సిస్టు నీతిబోధనలూ దొరుకుతాయేమో! మన రాజకుమారులూ, రాజస్థాలలోని మహావీరులూ బంగమా, బంగమా (కథలు చెప్పే పతులు, బెంగాలీలో) వీళ్ళంతా ఏమైనట్టు? ఏడుగురు రాజులూ, ఏడు సమ్రాటలూ, పద మూడు నదులూ వీటి కథలనిశి ఎక్కడ వున్నట్టు?

పల్లెదేశవానికి, ఆనందానికి ఆధారమైన జాతరలూ, పండుగలూ, పల్నాటి, పండుగ పాటలూ, బుద్ధి కథల దశలూ అనే ఈ అమృత

ప్రవాహం కాలగతిని కృంగి కృశించి, ఎండిపోతున్న కొలదీ ఇనక తిప్పులూ, రెల్లుగుబ్బలూ బయటపడు తున్నాయి. వీటిలాగే కథలకి దూరమైన పెద్దవాళ్ళ మనస్సులు స్వార్థం తోనూ, ద్వేషంతోనూ కఠిన శిలలా తున్నాయి. ఏపాపం ఎరుగని పిల్లలు, చల్లని పిల్లతెమ్మెలలతో, హాయినిచ్చే ఈ అమృతధారలకి నోచుకోలేదంటే తప్పవరిది? ప్రతి నా

రవీంద్రనాథ టాగూర్

యంత్రం చక్కటి కథలూ, పాటలతో, ఆనందంతో కలకలలాడవలసిన పిల్లల పక్కల దగ్గర నేడు వైరాళ్యం, నీరసతా, దిగులూ తాంబ విస్తుండే? రాత్రిదీపాల ముందు బ్రహ్మరాక్షసిలా కనబడే ఇంగ్లీషు ముక్కలు ముక్కున పెట్టుకోడానికి ఎంగుకు వచ్చిన చదువురా అని జోగుతూ, భయపడుతూ కూర్చుంటారే? తరిపాలికి జోచుకోక పిండి పాలికి ఎగబాకే పిల్లలకి పుష్టి, సాధనం ఎక్కడనుంచి వస్తుంది?

మన సంస్కృతి, పూర్వపు బాన్ను త్యాగిని గురించి ఇంటికప్పులమీద నిలబడి ఉపన్యాసా లిచ్చిన పెద్దలు ఈ విషయంలో కిమ్మనరే? భారత మాత తన పిల్లలకోసం ఎంతో భద్రంగా, ఆహ్వాయంగా దాచి పెట్టిన ఎన్నో విషయాలు ఏవీ?

యుద్ధాలూ, రక్తపాతం, కరువులూ ఎన్ని వచ్చినా, రాజులూ, రాజ్యాలూ ఎన్ని మారినా, ఈ ఉపద్రవాలన్నిటికీ తట్టుకుని, ఈ కథలని ఊతగా తీసికొని బెంగాలీ మాతృహృదయం తన అమృతహస్తాలతో తరితరాలుగా తన బిడ్డల్ని పెంచుకుంటూవచ్చింది.

ఎన్నో బాసలకీ, అన్యాయాలకీ గురియైన బెంగాలీ ప్రజల్ని రాజా, షేఖా అనే భేదం లేకుండా, కష్టానికి సుఖానికి అదుకుంటూ, చల్లని వెన్నెలరాత్రులలో ఈ కథలే వాళ్ళ వ్యభిచిత్వాదయానికి హాయినిస్తూ కష్టాలనుంచి వాళ్ళని గట్టెక్కించాయి. ఈ కథలే బెంగాలీ పిల్లలకి జీవపాటలయ్యాయి. ఈ కథలు నింటున్నాడంటే బెంగాలీ పిల్లవాడు చక్కటి కథకి ముగ్ధుడవడమేకాదు, భారతదేశపు పురాతన కైభవం, ఉన్నతాదర్శాలూ ఆలేత వృద్ధయానికి హత్తుకుపోతాయన్నమాట.

ఆఖరున ఒక్క సూచన చేస్తాను. ఇక్కడ నా ఆలస్యంచేయకుండా ఈనాటి అమ్మమ్మలందరికీ ఒక పాకాల పెట్టాలి. అందులో వీళ్ళకి పిల్లలని జోగొడుతూ, చక్కటి కథలు చెప్పడంలో తరఫీసు ఇవ్వాలి. అప్పుడే భావి భారత పౌరులైన మన పిల్లల ద్వారా మన పూర్వపు బాన్ను త్యాగం పునరుద్ధరింపబడుతుంది.

"అనగనగా ఒక బి. బి. టౌన్"

"వాడిపని లేవువట్టిందారే"

"ఇవ్వక ఆ కిష్టుగాడు నన్ను కొట్టాడరా..!"

"పోతూగాడికి తనేగదా కొత్తకోర్కా
తొడుక్కున్నానువిగవును ఆ గర్భం"

"అరి నన్ను పొతెయ్యి, ప్రతివాడూ
నన్ను మిచ్చుకునే వారే..!"

"అమ్మ తమ్ముణ్ణి ఏప్పుడూ
ముద్దెట్టుకుంటూ వుంటుంది, చూశావా ?"

"జెడ్డయ్యక, ప్రతికెక్కో చివరెక్కో...."

"పానోస్టో చిముందో తెప్పకో.."

"పానోస్టో చిముందో.."

"ఏమిటి చొమ్మ కివరిచురిబోంది ?..."

"అ..నే తెప్పలా..."

రామగోపాల్

"కొత్తది... అ..."

"అమ్మా, నాకు అప్పుచ్చివెట్టా :"

"నేను ఏమనచేసితి మెట్టుకునేవాళ్ళు లేరు, యీ కొంపలో"

"ఒరేయ్, రామా చప్పుడుచేయ్యకుం రవ్వనవచ్చేయ్"

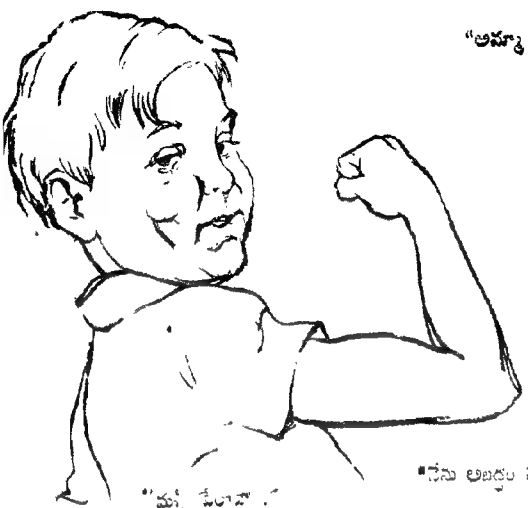
"హంబి బావోర్లవానెమ్మోలి."

"అమ్మా! బయటేక్కోందే."

"మార్కులు తెలిసేలోక ఇవ్వాగోబోలు"

"మళ్ళీ పేలవా..."

"దేను అబద్ధం చెప్పలేదంటే, నాన్నామా..."

"నాన్నా...అమ్మకొట్టండి...ఇ...ఇ..."

"పోకమ్మా, నువ్వెన్నడూజాలలే..."

బళ్ళోకి పోరానాయనా

శ్రీ గోళ్ళమూడి గోపాలకృష్ణమూర్తి

తండ్రి: ఏమిరా! కిస్టి ఏంచేస్తున్నావు?
.....
నిన్నేరా. మాట్లాడడం చెల్లంకొట్టిన
కాయలాగా.
కిస్టి: ఏంచేయటంలేదు.
తం: ఏంచేయకపోతే బి త్త ర పోయి
మాస్తున్నావెందుకు ఏవో పెద్ద నేరస్తుడి
లాగా. పదిన్నరఅయినా బడికి పోలేదేం.
ఇవారే బడిలేదా?

కి: ఉంది.
తం: ఉంటే మరి పోలేదేం.
కి: తలనొప్పిగా ఉంది.
తం: తలనొప్పి గిలనొప్పి. పద
ముందు బడికి.
(తల్లి ప్రవేశిస్తుంది గడమాయింపు విని)
తల్లి: పాపం! తలనొప్పిగా ఉందని
ఇండాక ఆన్నం తి నేటప్పడే చెప్పాడు.
అందుకని నేనే ఉండునున్నాను.

తం: ఓహో! ఇందులో నీకూ కొంత
భాగం ఉండన్నమాట. తలనొప్పి ఆన్నం
తిన్న తరువాతనేగా వచ్చింది. అంతా
దొంగవ్యవహారం. వాడి ముఖం కనపడటం
లా! నీ చనువువలననే వాడు ఎందుకూ
పనికిరానివాడుగా తియారవుతున్నాడు.
తల్లి: ఏమో! నా కొడుకొచ్చిన
గొడవ మీ ఇద్దం. నే నెల్లీ తిరిగిమాత
పెట్టుకోవాలి. (అని వెళ్ళును)

తం: ఏమిరా! వెళ్ళావలేదా ఇంతకూ.
కి: ఆలస్యంగా వెళ్లే తంతారు నాన్నా.
తం: ఎవ్వరా తన్నేది?
కి: ఆచారి మేష్టారు నాన్నా.
తం: ఆయన దేనికి వస్తాడురా?
కి: భర్తభారం తెక్కలు, సోపలోష్
డీనకి. పాపం రాకపోయినా ఆలశ్యంగా
పోయినా దొక్క చీలుస్తాడు.
తం: ఆయన పూర్తి వేలేమిటిరా?
కి: అందరూ కందిపచ్చడి అంటారు
నాన్నా.

తం: నీ ముఖం! ఏదావులే.
కి: ఆయనకు కందిపచ్చడి అంటే
ఇష్టంబ.
తం: కాదు. పిల్లల్ని కందిపచ్చడి లాగా
మార్చాడుగామాల్లు.
కి: మొన్న ఒకడిని కొడై ముక్కంబడి
నెత్తురు వచ్చింది. నాకు భయం. నేను పోను
నాన్నా. పైగా ఈపూట రెండు పిరిడ్లు
ఆయనవే.

తం: ఏం కొట్టుకు. తలనొప్పిగా ఉంటే
ఆలశ్యంగా వచ్చానని చెప్పు.
కి: తలనొప్పంటే తలమీదనే కొడైడు
నాన్నా.

తం: ఎందుకు కొడైతాడో నే చూస్తాగా.
నీవు ఇంట్లోకూమంటే నీకేం తోస్తుందిరా?
కి: కాదు నాన్నా.

తం: నాకు తెలియదురా. తలనొప్పితో
ఎట్లాగో కచ్చపడి ఆన్నం తిన్నావుగా.
అట్లాగే కాస్త కచ్చపడి బడికిగూడా పో.

కి: ఇంత లేటుగా వెళ్లే తంతారు
నాన్నా!

తం: నిన్ను కాదు. ఇంకెవరినీ తన్ను
కుండా నేను చేస్తాగా. మేడరు మంచి
వాడయితే కుర్రవాళ్ళని కొడైదా! చేత
గాకగాని.

గొప్ప గారడీ ★ రహస్యం

భారతదేశంలో గారడీవాళ్లు
కొందరు మామిడి లుంకను
పాతిన వెంటనే దానికి నీరుపోసి
అదిచెట్టుగా మొలిచి పువ్వులు
పూసి, కాయలుకూడా కాసే
టట్లు చేస్తారు. ఇది గారడీవాళ్లు
వివిధంగా చేయగలుగుతున్నారు?

కొ: యానకాచ బీజాని
జల స్థల జానిచ
అంకోల తైలప్రాని
తాని తాన్యధ్వకంతిన్నె.

అని ఒక శాస్త్రంహాస్యం
ఉంది.

తా: నీటివేగాని, మెట్టవే
గాని, వైనవవైనగింజలను ఉడుగు
నూనెతో (అంకోల తైలంలో)
భావనచేసి నాటితే అవి వెంటనే
మొలుచును. కనుక బాగా
ఎండిన మామిడి లుంకను

ఉడుగు నూనెలో బాగా నాన
వేసి, తైలం అంతా ఆ లుం
కలో ఇనికిపోయేటట్లుగా కొన్ని
దినాలు నూనె గిన్నెతో సహా
ఎండబెట్టాలి. ఆవిధంగా భావన
చేసిన మామిడి లుంకను జాగ్ర
త్తగా దాచియుంచుకొని గారడీ
ప్రదర్శనం చేసి చూపించవచ్చు.
ఆ లుంకను నేలలో పాతినెట్టి
నీళ్లుపోసిన కొంతసేపటికి మొక్క
మొలచి మరి కొంత సేపటికి
పూలు పూచి, కాయలు
కాస్తుంది. ఇది చాలామందికి
తెలియనిరహస్యం. దీనిని మీరు
కూడా రహస్యంగా ఉంచండి.
ఎవ్వరికీ చెప్పవద్దు. ఈ విధంగా
చేస్తే శీతాకాలంలో కూడా
బంగినపల్లి మామిడి పళ్ళు
కాస్తాయి- హాయిగా తినవచ్చు.

క: అందుకే నాన్నా...
తం: నేను ఉత్తరం రాసిస్తా తీసుకొని
హెడ్ మాఫరుగారి కియ్యి.

క: ఇస్తే కొట్టడా?
తం: ఇంకా కొట్టడమే. కొత్తే ఉద్యోగం
ఉండదా. పుస్తకాలు తీసుకొనిరా.
ఉత్తరం పట్టుకొని పోవాలి. (పుస్తకాలు
పట్టుకొని నీలుచేసిన కవరు పట్టుకొని కిక్కి
బయలుదేరిపోవును)

తం: వచ్చేటప్పుడు జబాబు పట్టుకొని
రా.

క: (నెస్టా తనలో) మొన్న తెంత
క్రించాడుగా. ఇవాళ కనితీర్చుకోవాలి.

తం: ఇదుగో చూశావులే.

తల్లి: ఏమిటండీ.

తం: వాడికి తలనెప్పిలేదు; పాదూ
లేదు. ఇక ఇట్లా చెయ్యటండా చేశాను
మాచావా! (నవ్వు)

త: ఎందుకండీ అంత నవ్వు. పాపం
మిచ్చినానానీని ఏంచేస్తాలో ఏమో!

తం: పిడు చెప్పినవన్నీ అనిద్రలే.
అచారిగారు కొట్టారు. అసలు కొట్టని
పంతులు ఆయన ఒక్కడే. అయ్యాకంగా
ఉంటాడని ఆడిస్తారు ఆయన్ని. ఆయనకి
కందివచ్చడంటే ఇష్టంబ. అందుకని
ఆయన పేరు కందివచ్చడిట.

తల్లి: మీరూ మేష్టరయితే మీపేరూ
వంకాయబజ్జనో, పచ్చిపులుసనో
పెట్టేవారు. లేదండీ వంటయింది.

* * *

(కిక్కి ఉత్తరం హెడ్ మాఫరుగారు కిచ్చి
క్లాసులోకి పోతాడు)

అచారిగారు: ఏమిటోయి! ఇప్పుడే నా
తెలువారింది.

క: కాదండీ.

అ: కాదండీ ఏమిటిరా! పిరిడు అయి
పోవడంలే.

క: తలనెప్పిగాఉంటే...

అ: అయితే ఇప్పుడెందుకు వచ్చా
వురా?

క: మా నాన్న ఇంట్లో ఉండనీయ
లేదండీ. మండుఇచ్చి బడికిపోయేలోగానే
పోతుంది పొమ్మన్నాడండీ.

అ: మీ నాన్న ఎంత మంచివాడూరా.
నీ చదువంటే ఎంత శ్రద్ధ.

క: (తనలో) ఇంకాసేపు వుంటే మా
నాన్నకు మీ మీద ఎంత శ్రద్ధఉందో
తెలుసుకుంటారుగా.

అ: మరి పోయిందా ఇప్పుడు.

క: పోతూపోతూ ఉంది. (తనలో)
తను ఉద్యోగం. ఇవాళ ఎక్కడానా ఒప్పు
కొని చెబ్బలుతీంటే.

అ: హోంవర్క్ చేశావురా?

క: తలనెప్పిగా ఉండి చేయలేదండీ.

అ: తలనెప్పి లేనప్పుడు ఏంచేశావురా?

“పిల్లలు కలకపట మెరుగనివారు”

★

—గాంధీజీ

“పిల్లలు సహజంగా కల్ల
కపట మెరుగనివారు. వారి
హృదయాలు ప్రేమ పూరి
తాలు. వారి ప్రవృత్తి కరుణగా
మయం. పిల్లలు చేసే ఆ అల్ల
రిలో కూడా ఎంతో అమాయ
కత యిమిడి వుంటుంది.
ఇలాంటి యీ పవిత్ర హృద
యాలకు చెడు వాసన తగ
లటం పెద్ద అయ్యాకనే.

ఇదే యధార్థమయితే పిల్ల
లందరూ మొదటినుంచీ
జాగ్రత్తపడి, ఒకరి నొకరు
పున్నతాదర్శాలవైపుకు నడి
పించుకుపోవాలి. చెడు వాస
నలవైపు మొగ్గుచూపుతున్న
తోటి బాలబాలికలు అధః
పతితులు కాకుండా కాపాడు
కోవాలి. పొరుగు పిల్లవాని
ప్రవర్తనను ప్రతి బాలుడు
గమనించాలి. అవసరమైతే
ఒకరి నొకరు మందలించుకో
వచ్చు. అవతల వ్యక్తుల ప్రవ
ర్తనను పొంచివుండి గమనిం
చట మంటే, అదేదో ఒక
పోలీసు చేసే పనిలా వుండకూ
డదు. మీరంతా దేవుని
దూతలమన్న భావంతోనే
పనిచేయాలి. దేవుడు మనం

చేసే పనులను పరీక్షగాచూస్తూ
న్నాడంటే - మనం తప్పుడు
పనులు చేసినప్పుడు కొట్టితిట్టి
కూర్చోబెట్టుడా మన్న వుద్దే
శ్మంతో కానేకాదుగా! మన
మంచిని కోరే మరొకమనిషి,
మనకంటే పెద్దవాడు, గొప్ప
వాడు హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా
మందలించటానికేకానీ, మనను
శిక్షించటానికీ ఎన్నటికీ
కాదు. మీరుకూడా అలాగే
పరాయిపిల్లల పనులను పొంచి
వుండి చూసేటప్పుడు వారిని
శిక్షిద్దామని కానీ, పెద్దలకు
చెప్పి కొట్టిద్దామని కానీ అను
కోరాదు. అవతలవాళ్లు
చేస్తున్న పనిలో ఏది తప్పు
వాళ్ళకు నచ్చకెప్పుటమీ మీ
వుద్దేశంగా వుండాలి. మీలో
ఎవరైనా ఒకరు అబద్ధమాడా
రనుకోండి. అలాంటి నంద
ర్యంలో మీరు అతనిమీద
కోపగించకూడదు. అ బద్ధ
మాడే తత్వం పోగొట్టుకొనే
టందుకు అతనికి మీరు సాయ
పడాలి.”

(గాంధీజీ నేనాగ్రామం ఆశ్రమ
బాల బాలికలకు కూర్చోబిడ్డలనుంచి
వ్రాసిన లేఖలోని భాగం)

క: సందేహం వచ్చిందండీ.

అ: నీకు అన్నీ ధర్మసందేహాలేగా.
ఎక్కటూరికి ఇదొక వంక.

క: నిజంగానేనండీ. ఒకపనిని ఒక
మనిషి పదిగోజాలలో చేస్తే పదిమంది ఒక
గోజాలో చేస్తారాగదండీ.

అ: దానిలో తప్పుమందిరా.

క: ఈ మాత్రం అన్నిట్లో అన్వయించ
దండీ.

అ: నీ మొఖం!

క: ఒకపదివ పదిమైళ్ళ కాల్వని పది
గంటలలో దాటితే పది పదివలు ఒక
గంటలో దాటగలుగుతుందో?

ఒక పిల్ల వాడు: నే చెప్తున్నానండీ.
గంటలో దాటుతుంది.

అ: ఏడిచావునే మాస్టర్. ఒరే! కిక్కి.
నీకు ఈ లెక్క ఎక్కడిదిరా.

క: మా అన్నయ్య చెప్పాడండీ.

ఒకానొకప్పుడు కుమారయ్యరు అని ఒక చెర్రెబాగులవాడు ఉండేవాడు. ఆయన కొంత కాలానికి విజయవాడ, సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలో అసిస్టెంటు మేనేజరుగా అవగలిగాడు. ఆయన గుణగణాలను మాసి ఫ్యాక్టరీలో Workers వగైరాలు తోకయ్యగారు అని ముద్దుపేరు పెట్టారు. ఇల్లుకొనను విజయవాడను గాలించి, చివరికి పూర్తానందపేటలో ఇల్లు తీసికొన్నాడు. ఆయింటి యజమాని నరసింహమూర్తిగారు చాలా సౌమ్యుడు; మంచివాడు; అని ప్రతీతి.

ఇట్లా ఉంటుండగా నరసింహమూర్తిగారింట్లో ఆయన తండ్రి సంవత్సరీకాలు వచ్చాయి. ఆమాడు రోజులు గూడ చాల ఘనంగా ఓమున్నెమందిని పిలిచి భోజనాలు, మిగతాతేతంగము కానిచ్చాడు. ఈమన తోకయ్యగారు గూడ నల్లి సుష్టుగా భోంచేసి వచ్చాడు. కాని ఈమాడా విడికిగల కారణాన్ని తెలుసుకొనలేక పోయాడు. రెండురోజులు పోనిచ్చి నరసింహమూర్తిగారిని అసలు సంగతి చెప్పమని అడిగాడు. అది పితృకార్యమంటారు. అది మాకు చాలాపట్టు. ఈవిధంగా చేస్తూంటే మా పెద్దలు తరిస్తారు. వారిని నరకబాధనుండి తప్పిస్తుంది. అని చెప్తాం. అని ఆయన అన్నాడు. ఓహో! అలానా!!

అని అక్కడికి తనకి బాగా తెలిసినట్లు తలదోపాడు అయ్యారు. ఆ రోజు రాత్రి అయ్యరుకి నిద్రపట్టనేలేదు. తనుగూడ ఒకపితృకార్యము చేస్తే తన తండ్రి, తాత, ముత్తతలు అందరు తరిస్తారుగా! వారందరిని నరకమునుంచి తప్పించిన వాడవుతాడుగా! లోకంగూడ తన పితృభక్తికి మెచ్చుకొంటుందిగా ఇంటియజమాని మున్నెమందికి ఏర్పాటు చేశాడాయన. తన ఒక వంద మందికి మాడురోజులు ఏర్పాటుచేస్తే! ఈ ఆలోచనతోనే తెల్లవారింది. తెల్లవారి 6 గంటల వేళ వీధి అరుగు మీద దర్జాగా కూర్చుని దంత ధావనము ప్రారంభించాడు. ఇంతలో అల్లంత దూరంలో గోపాలకృష్ణయ్య అనే వైదీకుడు పుగోహికుడు వస్తున్నట్లు అగపడింది మన తోకయ్యకి! నిజంగా చెప్పాలి వస్తే గోపాలకృష్ణయ్య మొఖం ఎరుగడు. ఇంటి యజమాని పిలుస్తూంటేనూ; ఆయనను చాలాసార్లు మానినందువల్లనూ గుర్తుపట్టగలిగాడు. గుర్తుపట్టడమేమిటి వెంటనే ఆలోచన ఒకటి మెరపులా తట్టింది. ఈయన తోకెప్పి పితృకార్యము తొందరలో చేయిస్తే, సర! యింకేం! రాజు తలిస్తే దబ్బలకు కొడచా! అయ్య! గోపాలకృష్ణయ్యగారూ! మీ దర్జన మేలేదే! కారణం? ఇటురండి. ఎక్కడును పోతున్నార? అని చిరపరిచి కుడులా ప్రశ్నించాడు. ఈయనలా తనని ప్రశ్నించేసరికి గోపాలకృష్ణయ్యగారికి తనని ఆశ్చర్యమేసింది. వెంటనే తన ఆశ్చర్యాన్ని కమిగొని "మరేసంధి! ఈ బ్రాహ్మణోత్పాదక! తీరికలేదు. ఏదో ఈవాళ్ళ ఏకాదశిగా! ఒక అజ్ఞానబుల్లు వస్తాయన్న ఆశతో కృష్ణకు పోతున్నా అన్నాడు. ఇంతలో మన తోకయ్యలోని కల్పి? గంటలు కావొస్తోందని తెలుసుకొని నాలు మేనుకొని కాఫీ వగైరాలు కానిచ్చుకొని వచ్చాడు. వచ్చేసరికి గోపాలకృష్ణయ్య అయ్య తనకి కంపెనీ వేళే నటుంది. సెలవిప్పించండి అన్నాడు. అయ్య! ఎంతమాట! పనిఉండి పిలిచాను! పెద్ద పనికాదులేండి! ఒక పితృకార్యము ఒకటి మాయింట్లో జరిపించాలి! ఆ విషయమే మీరమంటారో అని అన్నాడు తోకయ్య ముఖం అదోలా పెట్టి. దానికేమిబాబూ! తప్పకుండాను! భోక్త రెంతమంది కావాలి? ఇంతకీ ఎవరికి పితృకార్యం? ఎప్పుడు అని గోపాలకృష్ణయ్య ప్రశ్నిలవ్వడం మరిపిస్తోంటే మన తోకయ్య వట్లు మండిపోయింది? పితృకార్యం, జరిగించమంటే ఈ ప్రశ్న లేక

జేయమన్నాడూ అనుకొనినదానం ప్రధానం అని పెద్దలన్నారు అని మనసు దిబ్బు తెచ్చుకొని" ఎవరిది కాదండీ ఉట్టిదే! ఉరికే సరదాకి చేస్తాను. మొన్న నరసింహమూర్తిగారింట్లో మాడురోజులు చేయించలేదా! అటు వంటి పితృకార్యమే! అన్నాడు తృప్తికరంగా. గోపాలకృష్ణయ్య సహజంగా తెలివైనవాడు. విషయమంతా తృప్తికాలం లో గ్రహించేశాడు. "నరే దానికేం బ్రహ్మాండము ఎల్లండి అదివారం త్రయోదశి మంచిది మీకు కలవు మాకు ఖాళీగా ఉంది! ఎంతమందిని పిలిస్తే..." అని సనిగాడు. అయ్యరు "మనం మంచి హోదాలో ఉన్న వాళ్ళుగదా! కనుక 20 మం 30, దిని పిలుస్తే బాగుండు అన్నాడు. "అయితే ఎంతమందినో మీరు సెలవిస్తే" అని ఆపాడు. యాదై, అరవైమందిని రమ్మన మనండి ఈ మాడురోజులునూ. తరువాత

బాలగోపాలుని పైన నేరారోపణలు

★
[కృష్ణుని తలియైన యశోదయింటిలోనికి గోపికలు ప్రవేశించి యావిగంగా యశోదతో అన్నారు]
నేపల్లెవాడలో గోపెమ్మ మేము కాపురంబుండి యిక కడతేరలేము. మాపాలు పెరుగును మననీయడమ్మా చంటివాడితడంటే! చాలుగోపెమ్మా బాటెలకు పిలిచాట్టు ముడిపెట్టెనమ్మ యెట్లు వేగింతుము యశోదమేము పుట్టి బుద్ధెరుగని కొడుకెట్టి కొడుకు కంటిమా! వింటిమా! కలలోననైనా నఖయ నీకొమరుండు జారుడోయమ్మ బాలుండు కాడమ్మ పడతి కృష్ణమ్మ మాడనల్లనివాడు సుకుమారుడమ్మా కొల్లగాగొనుచుండు గోపికలనెల్లా చంటివాడితడంటే! చాలుగోపెమ్మా నీబాల నీకీచ్చు నిష్టదేవతలు కూర్మితో మాకిచ్చు కోర్కెలరంగగా జయాభిజైభవ! దిగ్విజైభవా!

రు 1000 బహుమానం లెప్పర్ క్యూర్

(రి జె క్ష డ్)

కుష్టు, బొల్లి, ముఖరోగాదులకు
గ్యారంటీ చికిత్స.

అన్ని రాష్రంలలోను కేటలాగు ఉచితం.

లక్ష్మీ అండ్ కో

(రి జె క్ష డ్)

H.O. వాల్తేరు, ఆర్. యన్.

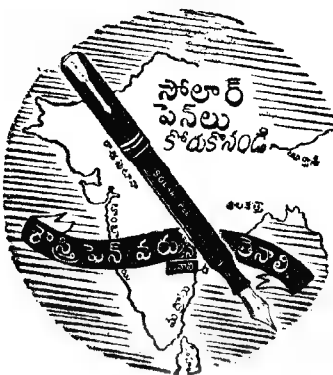
బాంచీలు:

2/185 బ్రాడ్వే, మదరాసు.

గాంధీనగర్, విజయవాడ.

కటక్, సికింద్రాబాదు.

రాజమండ్రి etc.

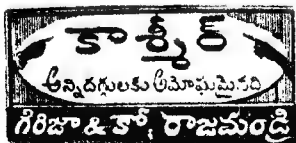

హిందీ విద్యాబోధిని

తెలుగుక్షరములు తెలిసిన ప్రతివారు ఈ గ్రంథసహాయంతో ఒక నెలలోనే హిందీ భాషను నేర్చుకొనవచ్చును. ఉచ్చారణ, అర్థ వివరణములు తెలుగుక్షరములతో యీయబడినవి. హిందీ నేర్చుకొనువారికి ఇది చాల సహాయకారి. పేజీ 1-4-0 క పాలాఖర్చు పేరు.

ఈ కృతి కో,

పోస్టాబాక్సు, 189, మదరాసు - 1

పితృకార్యం అంటే

ఈమాడు రోజులకు మాంధి పసండుగా వంటకాలు తయారుచేసే వంటవాడినిగూడ వందర్శించి. కూరలు, పచ్చళ్లు, పప్పు, చారు, పులుసు, సాంబారు అన్ని రకములైన పిండివంటలు గూడ వచ్చియుండాలి సుమా. మధ్యాహ్నం రండి లెట్టతీసికొని వెళ్ళండి అని అన్నాడు.

అయ్యో! నాలుగు కూరలు, నాలుగు పచ్చళ్లు పప్పు చారు తప్ప మిగతా వంటకాలు పితృకార్యానికి పనికిరావు గోపాలం "(ప్రతిసారీ గోపాలకృష్ణయ్య అంటే కష్టం) ఈమాట నేనరికే అయ్యరుగారికి అరికాలుమంట నెత్తికెక్కింది. జన్మానికి కిరరాత్రి అన్నట్లుగా ఇప్పుడు పితృకార్యం చేయ తలపెడితే పులుసు ముఖ్యంగా సాంబారు పనికిరావంటాడే? అయినా నెమ్మదిగా వారిద్దరూమని" ఎందుకు పనికిరావు. మావార్యేందరికి ముఖ్యంగా నాకు సాంబారులేందే ముద్దవిగదు. చేసి తీరాల్సిందే అన్నాడు. సరే మియిష్టం 100 రూ॥ అవుతుంది అన్నాడు. ఇప్పుడు ఏడు పదిహేను నిమిషాలయింది కంపెనీకి ఆలస్యమయింది? అని కంపెనీకి బోయాడు. గోపాలం కృష్ణకృష్ణాడు. తిరిగి మధ్యాహ్నంవచ్చి వందరూపాయలు తీసికొన్నాడు.

* * *

2

అమ్మయ్య! ఆదివారం వచ్చింది. ఉదయమయేసరికి విభూతి పిండికము మాంచి దిట్టంగా పెట్టి అయ్యరుగారింటికి వెళ్ళాడు గోపాలం. ఎప్పుడెప్పుడా అని ఎదురుచూస్తూన్న తోకయ్య అప్పటికి నీళ్లు పోసుకొని పట్టుపంద కట్టుకొని, అంగ నృత్రం విగించుకొని యింటియజమాని పితృకార్యంనాడు ఎలా తయారయ్యాడో సరిగా అలాగ తయారయ్యాడు.

గోపాలకృష్ణయ్య అయ్యరికి "నేనే మంటానో అది అనండి" అని వార్నింగ్ ఇచ్చాడు. కొంతవరకు బాగానే నడిచింది వ్యవహారం.

మధ్యలో అయ్యరుతో "మమ అనండి" అన్నాడు గోపాలం అర్థం సరిగా తెలుసుకోలేని తోకయ్య తిరిగి "మమ అనండి" అని అన్నాడు.

"మమ అనండి అని అనక్కరలేదు. మమ అని మాత్రమే అనండి.

"మమ అనండి అని అనక్కరలేదు. మమ అని మాత్రమే అనండి."

"వద్దంటే మానలేమి? అయ్యో గ్రహచారమా"

AT LESS THAN HALF PRICE

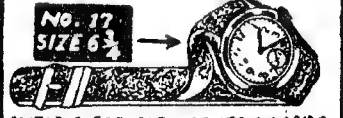
10000 WATCHES BEING OFFERED
ON PUJA OCCASION
EACH GUARANTEED YEARS-

WATER PROOF: SHOCK PROOF
PRICES-ACTUAL & SALE
15J STAINLESS STEEL 82/- 40/-
17J STAINLESS STEEL 92/- 45/-

5 JEWELS R/GOLD 66/- 29/-
15 JEWELS R/GOLD 84/- 37/8

SUITABLE FOR BOTH GENTS & LADIES
FANCY CHROME 32/- 18/-
JEWELS R/GOLD 34/- 20/-
15 JEWELS R/GOLD 36/- 32/-

RADIUM DIAL 34/- 13/-
TABLE CLOCK 36/- 18/-
SWISS 36/- 18/-
ENGLISH 36/- 16/-
FREE CATALOGUE ON REQUEST

MODEL PEN SUPPLIERS
POST BOX NO. 6772, CALCUTTA

వై బ్రా గర్భాశయ రాగనివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులకు పూర్తిగా బోగొట్టి, సర్వంతానమును కలుగజేయుటలో మా వై బ్రా మిక్కిలి ఘనవిజయించింది. అన్ని షాపులలో దొరకును.
రు 2-8-0

39

పంచతంత్రం

మిత్రభేదం

కృష్ణ విశ్వక్సేపి నరసింహశాస్త్రి

పక్షులు చెప్పిన దినగాధలో
గరుడుని మనస్సు కరిగిపోయినది
ఇంతలో ఆకుంఠం నుంచీ
“రక్కసి మూకలో పోరాడాలట,
విష్ణుమూర్తి మీము రమ్మన్నార”ని
వార్తా వారు దొకదొచ్చాడు.

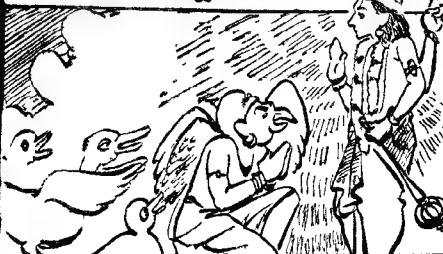
“అప్పుడు పక్షుల జాతికి చెందిన
ననెందుకు మనికొస్తానయ్యా?”
అదేమిస్తావా! అబ్బంటూ
కోపం గింపం రావేమిగదా!”
అప్పుడు తోడుపు పక్షుల గాధను
గరుడుడు దూతకు
చెప్పాడు.

ఇది అంతా అదూత చెప్పగా
విష్ణువు ఎంలా విషణ్ణుడై
సంగతేమిటో కనుగొందామని
గరుడుని వద్దకు వచ్చాడు.

విష్ణుమూర్తిలో జరిగినదంతా
గరుడుడు మెలగ చెప్పాడు
ఎలాగైనా సముద్రుడికి గుణ
పాఠం చెప్పాలన్నాడు.

కరుణామయుడగు
కాంచనచేలుడు
అట్లే చేస్తానన్నాడు.

అందరినీ తన వెంటబెట్టుకుని
సముద్ర తీరం చేరాడు
ఆగ్రేయాస్థం సంధించి
సముద్ర రాదాను పిలిచాడు.

గడగడ వణుకుతూ నురుగులు కక్కుతూ
సతీనమేతుడు సముద్రుడిపై
విష్ణువు కాళ్ళను పడ్డాడు.

“ఎమయ్యా! ఓ సముద్రాడా! ఈ
పక్షులనెందుకు బాధించావ్?”
“పారవాలననది పుర్రోపురుషా!
వేళాకోళంకోసం చేశా
మీదాకా వస్తుందని
తెలియదు. క్షమించి
వదులుడు క్షమాచలభా”

అంటూ లెంపలు వాయించుకునే
తొడుపు గుడ్డను తీసుకు రాగా
విబొంగకులమూ, వినతాసుతుడు
ఎంలా సంలొచ్చించారు.

పోయిన గుడ్డూ తిరిగి పొందగా
తొడుపు పక్షులు తొట్టిపోగూటిక
తేరి పోయిగా వున్నాయి.

దమనకుడు: “అలాగే ఓ సంజీవయశా!
తొడుపు పక్షుల మూదిగానీ
యుధంకంటే తెలికమార్గం
నువ్వు కూడా వెదకాలయ్యా”

“ఈ రోజున పింగళకున్నిమైచిరి
సరిగా వుంటే ఫరవాలేదు.
శిష్టి కారకారలాడుతువుంటే
పదో మోసం తలపెట్టాడని
తెలుసుకు మెసలుట మేలొయి”

పంచరత్నం

మిత్రభేదం

కృష్ణ భక్తాశ్చర్యం నరసింహమూర్తి

దమనకుడిటా మాయమాటలతో
సింగళకునికి, సంజవకునికి
గాడ్, వరోధం పుట్టించి
కరకు నూదకు వెళ్ళాడు

“పమిటి కబుర్లు దమనకుడా,
పమన్నాడూ సంజవకుడూ?”

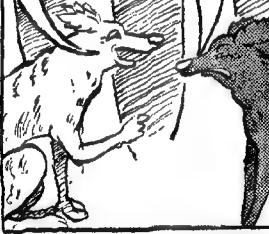
“రాజుకు మంత్రికి మనసులు విరిచి
ద్వేషం రోషం పుట్టించాను”

“నిజమే, నిజమే, దమనకుడా!”

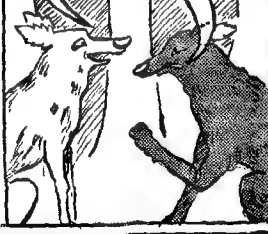
“నిజమే కాదో? పుట్టికాలంలో
నువ్వే చూస్తూ వీ కరకుకుడా!”

“అటుతే మరి నీమాటలు
వాళ్ళూ - నమ్మం పొమ్మన
లేదా?”

“పమనకునూ దమనకుడందే
వెనుకటి నక్కకుమల్లె మనమొక
మాటందే అది నమ్మాల్సిందే!”

“ఎవరో నక్క,
పమాకథ?”

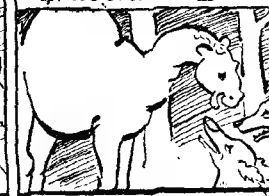
వెనుకటికొక అడవిలోన
వజ్రదంతుడను సింహం
మౌంస వక్ర, డను లోడోల్
ధూర్జుడను జంబుకమూ
దిర్ఘకర్ణుడను ఒంటి
కలిసి మేలిసివుండేవి

ఒకనాడూ వజ్రదంతు
దొక కరితో పొమ్మడుతు
ఒళ్ళంతా గాయాల్సి
గుహలోనే పడివుండెను.
ఆకలి నీవకులను
పడ్డనా తెమ్మనెను

ఒంటిమాంస మారగింపు
మనసు కలిగి నక్క బావ
ఒంటిలో యిట్లున్నది
“నువ్వు గనక యజమానికి
నీదేహం అర్పిస్తే
తైజస్వీ నీకొంతకు
రెండింతలు శరీరాన్ని
భగవంతుడు యిస్తాడు!”

సింహం కడకరిగి ఒంటి
తన దేహంపై జన్మలొ
రెండింతలు అయ్యెయితే
తప్పక తన యిమ్మడు చని
పోతానని చెప్పింది

ఆకలితో మోడుతున్న
సింహం అటూగ నని
ఒంటిను చంపేసింది.
“నా, మీ, మీ ఒళ్ళంతా
రక్తానికై మందరి
కొలనికరిగి నూన మాచ
రించి మితిగ తిరిగి రండి.”

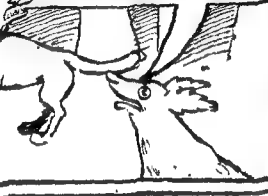
సింహం అటువాగాన:-
“అయ్యో లోడోల్ బావా!
ఆకలిగా వుండేమో
తినవయ్యూ, అంతగనత
డడిగితే నీ చెవి తాళే!”

అమాయకపు లోడోలూ
ఒంటి గుండె కాయ తన
తిన బోతూ వుండగాను
“అడుగిడుగో రాజుగారు!
గుండెకాయ పారవేయ!!
తేకుంటే కోపగించు!”

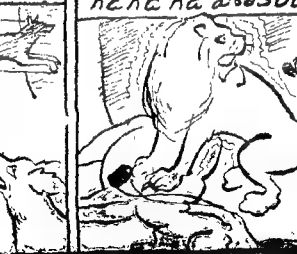
అమాయకపు లోడోలూ
ఒంటి గుండె కాయ తన
తిన బోతూ వుండగాను
“అడుగిడుగో రాజుగారు!
గుండెకాయ పారవేయ!!
తేకుంటే కోపగించు!”

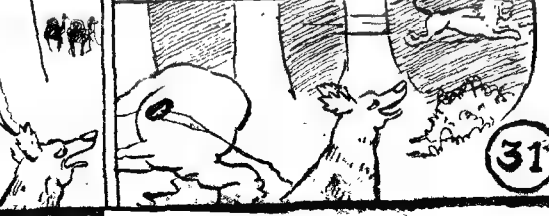
ఒంటి ఒంటిలోన గుండె
తోకుండుట చూచి రాజు
కోపంగా గరించగ
తెల్లబోయి లోడోలూ
పక్క బలము చూపింది

సింహం తినబోతుండగ
ఒంటిపై బెహరులు
వక్ర, డికో బోతూ ఆ
దారి వెంట పడ్డారు.
ఆ చప్పుడు విని సింహం
గడగడగడ పోకొంది.

నక్క పోయి చూచి వచ్చి - “ఇంకేముందం
దొయ్! మీ- గొంటిను కడ తేర్చారని-
కోపమొచ్చి మృత్యు దేవ- మీమీదిక వస్తోందో!
- అనగానే అసింహం- పక్క బలము
చూపించగ- నక్క అప్పుడు ఒంటి మాంసం
మంతా తనే మెక్కింది.

డాన్ ఫీకోసెట్

పూర్వకథ

అనుచు అనే గ్రామానికి చెందిన డాన్ క్విక్ సెట్ అనే పెరివెంగళప్ప తానొక వీరుడుగా వెలసిన కాలమున కొని, కాంకో పాంజా అనే చదువురానివాణ్ణి తన బంటుగా చేసుకొని వీరవిహారాలకు బయలుదేరాడు. ఎవరో ఒక ఆదామెను చూచి ఆమెకు డల్ సీనియా రాకుమారి అనే బిరుదాన్ని తనమనస్సులోనే యిచ్చేసి, ఆవిడను మెప్పించుటకొసమే తానీ ధర్మరక్షణమనే కళారదీక్షను స్వీకరించానని నమ్మాడు.

ప్రథమ శైత్రయాత్రలో యాయనకు అన్నీ పరాభవాలే అయినాయి. ఇంటికి తిరిగివచ్చి వర్ణనయమయ్యాక మళ్ళీ ద్వితీయ యాత్రకు బయలుదేరివెళ్లాడు.

లోగడ డాన్ క్విక్ సెట్ గారు తాను జయించబోయే దీవుల్లో ఒకదానికి కాంకో పాంజాను గవర్నరుగా చేస్తానన్నాడు. కాదా మాట నమ్మి ఆరోజుకొసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఇలా వుండగా ఒకరోజు వీళ్ళకు ఒక డ్యూక్ దంపతులు తారసయ్యారు. వారికి వీల్చిద్దరినీ వేళాకోళం చేయాలనే బుద్ధి పుట్టింది. ఆ స్వామిని, బంటునీ తమ దేవిడికి తీసుకుపోయి, తిండి అదీ పెట్టి బాగా ఆదరించారు. అప్పుడు జరిగిన ఆ మాటల సందర్భంలో కాంకో పాంజాను తానే ఒకనాక దీవికి గవర్నరుగా నియమించేస్తున్నానని అడ్డుకుని వెలిచాడు.

16

ఎల్లాగై తేనేం పట్టి బలవంతాన ఆయనను ముక్కాలి పీటమీద కూర్చోపెట్టేసింది.

ఆ మాటా యీ మాటా మాట్లాడుతూ డాన్

శాంకో పాంజాగాడు (కాదుకాదు - ఆయన గవర్నరుకాబోతున్నారు కనుక మనంకూడా ఆయనను యిక గాడు, గీడు అనరాదు) - ఘనత వహించబోయే గవర్నరు శాంకో పాంజాగారి మాట తిరుమాసి ముచ్చటపడిన డ్యూక్ భార్య ఆయనను తనకూడా అంతఃపురంలోకి తీసుకువెళ్ళింది. తానొక వున్నతానసంమీద కూర్చోని, ప్రక్కనే ముక్కాలి పీట ఒకటి వుంటే, దానిమీద యీ కాబోయే గవర్నరుగారిని కూర్చోమన్నది. తానింకా గవర్నరు కాలేదుకదా అటువంటిప్పుడు యిలాంటి గొప్పవారితో నమానంగా కుర్చీలమీద, సోఫాలమీద కూర్చోవటం ఎందుకు లెమ్మని శాంకో పాంజాగారు అనుకొని, అలా నిలబడే వుండిపోయారు. ఆవిడమాత్రం అందుకు ఒప్పుకోలేదు. “డ్యూక్ నిన్ను గవర్నరుగా చేస్తామన్నాడుగా. ఇక నేం? దర్జాగా మహారాజులాగా ఆ పీటమీద కూర్చో. కూర్చోవటం గవర్నరులా కూర్చోన్నా నాతో మాట్లాడటప్పుడు మాత్రం మామూలు శాంకో పాంజాలాగే - అంటే వీరకేసరి డాన్ క్విక్ సెట్ గారి నమ్మిన బంటులాగే మాట్లాడాలినుమా” అని నేళాకోళంచేసింది. మొత్తానికి

క్విక్ సెట్ గారిని గురించి తనను పట్టుకు వేధిస్తున్న ఒకటి రెండు అనుమానాలు నివృత్తి చేయమని యాయనను అడిగింది. డాన్ క్విక్ సెట్ గారి వీరవిహారాలను గురించి వ్యతిరేక లో ఎప్పటికప్పుడు వదుతున్న వికదా! అవి చదువుతూవుంటే తనకు ఆ అనుమానాలు తగిలాయని చెప్పింది.

ఆవిడ ఆ రెండు అనుమానాలను గురించి బైట పెట్టేసరికి శాంకో పాంజాగారు, నోటిమీదికి చూపుడువేలు అడ్డంగా పెట్టి 'యస్' 'యస్' అన్నారు. పిల్లకి మల్లే చప్పుడు చెయ్యకుండా అడుగులు వేసుకొంటూ పోయి అక్కడవున్న కిటికీలన్నిటో నుంచీ తల బయటకు పెట్టి పరాయి వారెవరైనా వున్నారేమోనని తెలికారు. కిటికీలకి, తలుపులకి వేలాడ గట్టివున్న తెరలు అవీ అన్నీ తొలగించి పాటి చాటున ఎవరైనా దాక్కుని వున్నారేమోనని పరీక్షగా చూశారు. ఒకటికి రెండుసార్లు మూలమూలలు కూడా గాలించి చూసి, ఎక్కడా ఎవరూ లేరని తన మనస్సుకు బాగా నమ్మకం తోచాక తిరిగివచ్చి యధాస్థానంలో కూర్చోని, ముందుకు వొంగి "చూడండి అమ్మా! ఈ చుట్టుపట్ల పరాయివారు ఎవరూ లేరు కాబట్టి, మీరు అడిగిన వాటికి సమాధానం చెప్పటానికి సాహసిస్తున్నాను. అన్నిటికంటే ముందు నేను తమకొక గొప్ప రహస్యాన్ని చెప్పవలసి వున్నది. జాగ్రత్తగా వినండి... మల్లీ యీమాట మరెవరితోనూ అనబోకండేం... మా యజమాని వున్నారే — ఆ డాన్ క్విక్ సెట్ గారు, ఆయన గారికి పూర్తిగా పిచ్చి ఎత్తిందని నాకో గట్టినమ్మకం. అంత పిచ్చి ధోరణిలో వుండి కూడా ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన ఎంత బాగా మూల్లాడుతారను కొన్నారూ? తర్కం చదివిన పండితుల కంటే కూడా యాయన చాలా చమత్కారంగా మూల్లాడుతారు. ఆయనకు అంత పిచ్చి పట్టిందా? — అయినా ఆయన మాటలు వింటూ వుంటే 'యాయనకు పిచ్చేమిటి' అనిపించేటంత తెలివి తేటలుగా కూడా మూల్లాడుతా రండీ. కాకపోతే — ఒక విషయం — ఆయనకు అంతలావు పిచ్చి పట్టింది కనుకనే, ఆయన చేత ఏ విషయం వైన్నా యిట్టే నమ్మించవచ్చు. లేకపోతే — డల్ సీనియా రాకుమారి మాంత్రికుడి ప్రభావంచేత పల్లె పడుచుగా మారిపోయిందని నేను

పిల్లలకోసం గాంధీజీ చెప్పిన మాటలు

"మనం కావా లనుకొన్నదల్లా చేయలేం; ఏది కావాలనుకొంటే అది చేయగల శక్తి మానవుడికి అధవా వుంటే - ఇప్పటి కప్పుడే యీమాదిరి భాగోతాలు ఎన్ని తయారయ్యేవో, మరెన్ని మట్టి కలిసిపోయేవో!

— కాబట్టి సిరిసంపదలలోకల్లా నాతుష్టి అనేదీ అన్నిటికీ మించిన సిరీ, సంపదాను."

* * *
"మనం ఏ ఒక్క విషయానికీ యితరులపై ఆధారపడి వుండకూడదు; అయినప్పటికీ ఎవరైనా ఏదైనా మన కొక సహాయం చేసి నప్పుడు వారికి మనం కృతజ్ఞులమై వుండాలి."

అన్నంత మాత్రంచేత ఆయన నమ్మేవారా? మనిషిలో దోషకాయంత పిచ్చి వుండబట్టే నా ఆడిన ఆమాటను నమ్మి మిన్నకవున్నారు" అన్నారు.

"ఏమి లేమిటి? డాన్ క్విక్ సెట్ గారు నిజం గానే పిచ్చివాడన్నమాట... అది సరేకానీ ఆ కుంత్ర ప్రభావం అంటున్నావే — దాన్ని గురించి సరిగా వివరించి చెప్పు" డ్యూక్ గారి భార్య కోరి అడిగింది.

శాంకో పాంజాగారు తాము ఆనాడు బయలుదేరినది మొదలుకొని డల్ సీనియా రాకుమారితో డాన్ క్విక్ సెట్ గారు సమావేశమయ్యే పర్యంతం కథ అంతా వివరించిచెప్పి, ఆవిధంగా ఎదురైన కన్య డల్ సీనియా కానే కాదనీ, ఎవరో పల్లెపడుచు ఆదారిని వస్తుంటే, తనే ఆ వీరుణ్ణి పడిపించటానికి ఆవిడే డల్ సీనియా అని చెప్పి నమ్మించాననీ చెప్పుకొచ్చారు. ఈయన చెప్పిన కథను ఆసాంతం విని "అయితే నాకు తెలియక అడుగుతాను! — నీ యజ

డాన్ క్వి క్వెస్ట్

మాని ■ డాన్ క్విక్ సెట్ గాను పిచ్చివాడనే నమ్మకం నీకు బాగా వున్నదని చెప్పుతున్నావు కదా! అయినా ఆయనను వదిలి పెట్టకుండా అంటిపెట్టుకు తిరుగుతునే వున్నావు కనుక నీవు ఆయనకంటే కూడా పెరివాడివై వుండాలి. తనను తానే ఒక హద్దులో పెట్టుకోలేని యింత పెరివాడవు, అంతపెద్ద దీవికి ఎల్లా గవర్నరువై, ఎల్లాగ అంతమంది అమాయక ప్రజల ప్రాణాలు కాపాడగలవో నాకు అర్థం కావటంలేదు" అంటూ తనకుతోచిన అనుమానాన్ని తానూ వెళ్ళి చెట్టింది.

"అమ్మగారూ! తమరు నిజం సెలవిచ్చారు. మీరు చెప్పినదాంట్లో ప్రతి అక్షరం కోట్ల కొలది విలువైనది. అవును - నేనే కనుక నిజంగా తెలివి మాలిన మనిషిగా పుట్టివుంటే యిలాంటి పిచ్చి యజమాని దొరికినందుకు నన్ను నేను తిట్టుకొని, ఎప్పుడో ఆయనతో తెగతెంపులుచేసుకొని, నా బ్రతుకు ఏదో నేనే చూసుకోవలసింది. కానీ నేను అలా చేయలేదు. అలా చేయలేనుకూడాను! ఏమంటారా? - ఆయనదీ నాదీ ఒకేరూరు. ఆయనపెట్టిన వుప్పుతిన్నాను; ఆయన పోసిన పులుసుతాగాను. అందకని ఆయన అంటే నాకు అపారమైన విశ్వాసంవున్నది. కనుకనే ఒక్క మృత్యువు తప్ప వేరెవ్వరూ మమ్మల్నిద్దరినీ యీ జన్మలో వేరుచేయలేరంటే నమ్మండి. ఆయన పిచ్చి వాడైతే అయ్యారు. ఆయన వుప్పుతింటున్నాను కాబట్టి ఆయనను అంటిపెట్టుకు వుంటున్నాను. ఇదే కారణంగా మీరు నాకు గవర్నరుపదవి యాయతగ

దనుకొంటే - మంచిదే! నేనాపుట్టు దరిద్రుణ్ణి. అటు వంటి నేను గవర్నరు పదవికి తగినేమో అన్నదిగులు ఎందుకుపడాలి? ఆ కారణంగా నా ఆత్మను ఎందుకు ఖోభపెట్టుకోవాలి? మరొక్కవిషయం. అర్హతలు అనర్హతలన్నవి మనిషి బ్రతికివున్నంత వరకే. ఆ తరువాత ఏపీలేవుకదా! చచ్చాక మహారాజుకైనా కావలసింది ఆరుఅడుగుల స్థలమే. బిచ్చగాడికి ఆ అరుఅడుగుల స్థలమేసరిపోతుంది. ఇంకొక విషయం - 'తెల్లటివన్నీ పాలు నల్లటివన్నీ నీళ్లు కావ'ని పెద్దలు అన్నారు. అలాగే 'మెరిసేవన్నీ మేలిమికావ'న్నారు. ఇంకా - 'పైమెరుగులుచూసి మోసపోవద్ద'న్నారు. ఇంకా యిలాగే పెద్దలు చాలా చాలా సామెతలుచెప్పారు. మచ్చుకి మరొకొన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకుచెప్పతాను; వినండి." అంటూ బుర్ర గోక్కుంటూ సామెతలు జ్ఞాపకంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఈ దశలో గనుక డ్యూక్ భార్య ఆయన ధోరణికి అడ్డురాకపోతే, యిక ఆయన ఏ కరువుపెట్టే సామెతలకు అంతుఅన్నది వుండేదికాదు. సామెతలు ఏకరువుపెట్టటమంటే, కాబోయే గవర్నరు శాంకో పాంజాగారికి వల్లమాలిన యిష్టం. ఆ విషయం గమనించేకాబోలు ఆవిడ ఆయనగారి మాటల ధోరణికి అడ్డువచ్చి "ఇదిగో! ఇటుచూడు. వీరుడు ఆడిన మాటకు తిరుగు వుండదుకదా? మా ఆయన వీరుడు కాకపోయినా, వీరకంకణం కట్టించుకోకపోయినా, వీరు

రు. 1-14-0 లు మాత్రమే పెట్టుబడి పెట్టి
రు. 1024/-లు సంపాదించండి

వివరములకు వ్రాయండి.

ఇండియన్ నేషనల్ పాలిసీ కంపెనీ
(Money Circulating Scheme)

పో. బా. నం. 889

జి. పి. ఒ. కలకత్తా 1,

స్థాపితము — 1935

ఇండియాలో ఇటువంటి కంపెనీలలో ఇదే మొదటిది. స్థాపించబడినప్పటినుండి ఈ కంపెనీ ఎక్కువేరు ప్రభావాలతో ప్రజలకు సేవ చేయుచున్నది.

మిత్రాంజనము
(రిజిస్టర్)

నొప్పులకు
బాధలకు
కాల్పులకు
దివ్యాంజనము

అన్ని మందుషాపులలోను దొరుకును

ఏజంట్లు కావలయును

మిత్రవార్తనీ [రిజిస్టర్]

తెనాలి. M & S.M.Ry

డాన్ క్వి కనెట్

డంతటి ఆసామి. కాబట్టి ఆయన మాటకూ తిరుగు వుండదు. ఆయన అన్నమాట జరిపితీరుతారు. ఏది ఏమైనానో - ఒకసారి 'నిన్ను ఫలానిదీవికి గవర్నరుగా చేస్తాను' అని ఆయన అన్నతరువాత ఆదీవికి నిన్ను గవర్నరుగా చేశారన్నమాట! ఇక విషయంలోమాత్రం నువ్వు నీ మనస్సులో ఎంతమాత్రపు అనుమానమూ పెట్టకోకు. అంతెందుకు! ఎప్పుడో ఒకరోజు వున్నట్లుండి నువ్వు గవర్నరుగారు కూర్చునే సింహాసనంలో వుంటావు - చూసుకో! ఇప్పుడు నేను చెప్పతున్నానుకదా! ఆ క్షణంవరకూ నీకు తెలియకుండానే వుంటావు. ఎప్పుడో అంతా గమ్యత్తుగా, గాఢీలాగాజరిగిపోతుంది, నీ పట్టాభిషేకం. కాకపోతే - ఒక్కవిషయంమాత్రం మనసులో వుంచుకో. నీవు గవర్నరు కాబోయే దీవిలో మర్యాదస్తులైన పెద్దపెద్ద వాళ్లు ఎందరోవున్నారు. వాళ్లతో మాట్లాడేటప్పుడు ఎలా మాట్లాడాలో, వాళ్లతో వ్యవహారాలు ఎలా సడపాలో ■ విషయంమాత్రం జాగ్రత్తగా చూసుకో." అంటూ ఆవిడ యాయన ఆశలను రెచ్చగొట్టి ఆభయహస్తం యిచ్చింది.

ఇలాగే మరెకొంతసేపు ఆ గవర్నరు గిరీని గురించిన సంభాషణలు జరిగక ఆవిడ శాంకో పాంజా గారిని పోయి కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకోమని సెల విచ్చింది. మొత్తానికి తనకు గవర్నరు గిరీ రాబోతున్నదనే విషయం యీవిడగారి నోటిచలువ వల్ల మరింత బాగా రూఢి అయినందువల్ల శాంకో పాంజాగారు మనస్సు మరి బాగా తేలిక పడింది. ఆ సంతోషం కొద్దీ ఆవిడకు వొంగి వొంగి దణ్ణాలు పెట్టారు. తానిక కాసేపు పడుకొంటాననీ, తాను మళ్లా నిద్దర లేచేవరకు ఆ అమాయకపు ప్రాణి డాఫుల్ ను కాస్త వదిలంగా చూడమనీ ఆవిడను బ్రతిమాలారు.

■ పేరు వినగానే ఆవిడ పులిక్కిపడి, 'డాఫుల్' ఎవరని అడిగింది. డాఫుల్ అనేది తన గాడిదకు తాను ముద్దుగా పెట్టుకొన్న పేరు అనీ, ఆ గాడిదను తను తన ప్రాణంతో సమానంగా చూచుకొంటున్నా

ననీ శాంకో పాంజాగారు తేట తెల్లంగా చెప్పారు. అందుమీదట ఆవిడ ■ డాఫుల్ యోగక్షేమాలను చూచే బాధ్యత తమపై వదిలిపెట్టి శాంకో పాంజా గారు నిర్భయంగా నిద్రపోవచ్చని సెలవిచ్చారు. నిద్ర పోయేటప్పుడే కాదు, — రేపా గవర్నరు వుద్యోగానికి పోయినప్పుడు కూడా ఆ గాడిదను నిత్యపంలా యిక్కడ వుంచి వెళ్ళవచ్చునని అంటూ, ఆ విధంగా చేసే ట్లయితే 'యంత కాలం యాయనను మోయటంతో అలసిపోయిన ఆ గాడిద ప్రాణం కొంత తేరుకొని బాగుపడుతుంద'ని కూడా ఆవిడ సలహా యిచ్చింది. శాంకో పాంజాగారికి చాలా సంతోషమైంది. ఏదో తనను నమ్ముకొని యంతకాలం తనతో పాటే వుంటున్న ఆ గాడిదకు యిప్పుడు యీ విధంగానైనా కాస్త మంచీరకం గడ్డీ, పూర్తిఅయిన విశ్రాంతి దొరుకబోతున్నందుకు ఆయన చాలా సంతోషించి, అక్కడనుంచి లేచి తనకోసం ప్రత్యేకం ఏర్పాటువున్న గదికి పోయి నడుం వాల్చారు.

శాంకో పాంజా తప్పుకొన్నాక డ్యూక్ భార్య కూడా కూర్చోన్న చోటినుంచి లేచి భర్తను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళింది. తనకూ శాంకో పాంజాకు యింత సేపూ జరిగిన ఆ సంభాషణ అంతా చెప్పి, వీళ్లతో యీ నేళాకోళం యికా యికా ఏ ఏ విధంగా కొనసాగించాలో అదంతా ముందుగా ఆయనతో ఆలోచించాలని ఆవిడ తొందరపడింది. (ఇంకా వుంది)

హిందూ దేశమంతటా దారకును

జంతుకోటిలో మానవలక్షణాలు

(గతసంచిక తరువాయి)

చువుకోసే పిల్లలకు అయితే బాగోగ్గి సరిగా చదువకపోయావంటే పరీక్ష తప్పిపోతావురా, నానా?" అంటే వాళ్లు కొంతమటుకు పట్టుదలగా చదువుతారని ఆశపడవచ్చు. (పెద్దలు పెట్టుకొన్న ఈ ఆశ అనేకమంది పిల్లలవిషయంలో కష్ట నిరాశగా తయారుఅవుతుంటుంది అందుకాదు!) పెద్దలు పెట్టిన యీ తెరువకు లొంగే గుణం పిల్లలలో వున్నంతవరకు వాళ్లు పరీక్షల విషయంలో పట్టుదలగా వుండవచ్చు. కానీ పరీక్షించదలచుకొన్న జంతువును తీసుకొచ్చి, దాని పరీక్ష ప్రాముఖ్యత బోధపడేలా చేయాలన్నా, భయపడేలా చేయాలన్నా ఏం చేయగలం! కోడిపిల్లను పట్టుకొని "ఇదుగో! నువ్వు గనుక బుద్ధిగా నడుచుకోక పోయావా పరీక్షలో ఫైల్ అయిపోతావో!" అంటే మాత్రం దానికి ఏం అర్థం అవుతుంది. కుక్కల విషయంలో ఒక గులుపు వున్నది. అది తను కావాలనుకొన్న మనిషి ఎవరైనాసరే తను చేసిన పనిచూసి సంతోషించి "నానా" అని తల నిమిరితే చాలు. దానికి అంతకంటే కావాల్సింది ఏమీ లేదు. ఆ కాస్త సుపృథుల బాంబిలం కోసం కుక్క ఏ పని అయినా చేస్తుంది. ముఖ్యమైన అంటే యింత ముక్కువ వున్న ప్రాణి కనుకనే కుక్కచేత తన యింటికి 'కుక్క కావాలా' కావించుకొంటున్నాడు మానవుడు. చింపాంజీలు ఎంతలాపు పరీక్షైనా, కేవలం తనను పరీక్ష చేయవచ్చిన ఆ పెద్దమనిషి చేతనే కుప్పిగంతులు కేయించవచ్చునన్న సరదాకొద్దీ, యిట్టే భూమికొంటాయి. ఇక మిగతా మృగాలన్నిటి విషయంలో వాటి తెలివితేటలు కనిపెట్టాలని కుతూహలపడే శాస్త్రజ్ఞులకు వీరేస్తే అవి పరీక్షకు సంసిద్ధమాతాయా అనేది ఒక పెద్ద సమస్య.

సామాన్యంగా తిండి ఆకలిపెట్టి ఏ జంతువు తెలివితేటలనైనా పరీక్షించవచ్చు. కానీ ఆ తిండి అయినా, రోజు అవి తిని తిని మొఖం మెత్తిపోయిన తినుబండారాలైతే, ఆ పప్పులేమీ వాటిదగ్గర వుండవు. రోజూ తినే ఆ చచ్చుతిండికోసం యిది తను తెలివితేటల్లో వీసమెత్తుఅయినా వుపయోగం పెట్టవు. అందుకని వాటికి వున్న తెలివితేటలు పూర్తిగా బయటపడేట్లు చేయాలంటే, ముందుగా ఏ జంతువుకి ఏ తినుబండారమంటే జిహ్వాచాపల్యం వాస్తవికగా వుంటుందో గుర్తెరు

గాలి. ఉదాహరణకి - కోతులు ద్రాక్షపళ్ళు అంటే నాలిక పీక్కుంటాయి. వాటిని సంపాదించుకోవటానికి ఎంత కష్టపడమన్నా పడతాయి. అందుకనే కోతుల తెలివితేటలను పరీక్షకు పెట్టేటప్పుడల్లా శాస్త్రజ్ఞులు ద్రాక్షపళ్ళనే ఎరలుగా చూపిస్తారు. కుక్కమాత్రం కోతులు కొన్ని వున్నాయి. వాటిని 'బాబూను' అంటారు. వాటికి మామూలుగా కారెబ్బదుంపయా, ఆకుకూరలు పెడితే యిష్టంగా తింటాయన్న మాటే కాని, వీటికోసం తమ తెలివితేటలను పరీక్షకు పెట్టమంటే పనేమీ వాటి జోలికే పోవు. "ఆ! ఈ అంబలికాటి కోసం అంత కష్టపడకపోతే ఏం కొంప మునిగింది తను" అన్నట్లు మిన్నకుంటాయి. తేనెపళ్ళు, ద్రాక్షపళ్ళు యివ్వజాలితేనే యివి కాలు కదుపుతాయి.

ఒకానొక విశ్వవిద్యాలయంలో మానసిక శాస్త్రవేత్త ఒకడు ఒక చింపాంజీకి ఎదుట అరటిపండు నొకదానిని చేత్తో పట్టుకు ఆడించినంతనేపు ఆడించి, అది చూస్తుండగానే ఆ పండును ఒక కొయ్య పెట్టెలో దాచేస్తున్నట్లు నటించి, తాను కొంచెందూరంలో పోయి నిల్చుని చూస్తున్నాడు. ■ పెట్టె వుండడమే చింపాంజీకి అందుబాటులోనే వున్నది కానీ, అది తెరవటానికి కొంచెం తెలివితేటలు వుపయోగించాలి. అరటిపండును చూచి లాట్టులవేసున్న ■ చింపాంజీ వెంటనే పెట్టెమీదికి ఎగబడి దాన్ని బలవంతాన తెరవటానికి తంటాలుపడింది. ఆ పెట్టె బలవంతంగా తెరిస్తే వచ్చేది కాదు; బుర్ర వుపయోగించి మీట నొక్కితే యిట్టే తెరుచుకొంటుంది. ఆ చింపాంజీ కొంతసేపు పెనుగులాడి ఎలాగైతేనేం చివరకు తెలివితేటలు వుపయోగించి పెట్టె మూత తెరిచింది. ఇంత కష్టపడి పెట్టె మూత తెరిచి చూస్తే, అందులో అరటిపండు వుండటానికి బదులుగా పాడు బచ్చలిఆకు వున్నది. (అసలు రహస్యం ఏమిటంటే ఆ శాస్త్రజ్ఞుడు అరటిపండును యిందులో దాచి వట్టే దాచి, నట్లు చప్పుడు కాకుండా దాన్ని తీసేసి యింత బచ్చలి ఆకు పడేశాడు.) బచ్చలిఆకు యిది ప్రతిరోజూ తినేదేనామో ఇంతసేపూ తను పెనుగులాడితే అంత ఆశపడ్డ అరటిపండుకు బదులు యీ చచ్చు బచ్చలిఆకు వుండటం చూసి అది మండిపోయింది. ఆ ఆకునంతా కట్టకట్టి విసిరిపుచ్చుకు పోతే, యింకా ఆ పెట్టెలోనే ఏ మారుమూలనన్నా ఆ పండు

దాక్కొని వున్నదేమోనని తెగ గాలించింది. ఆకలిగొన్న ఎలుక నొకదానిని, అప్పుడే కడుపునిండా మెక్కివున్న మరొక ఎలుకనీ పట్టుకుని శాస్త్రజ్ఞుడొకడు ఒకే మాదిరిగా వున్న రెండు బోనుల్లో పెట్టి, రెంటినీ సక్కుపక్కునే పెట్టాడు. ఈ బోనుల్లో మీట నొకదానిని అమర్చి, అది నొక్కి నప్పుడల్లా యింత అన్నపుముద్ద వచ్చి బోనులో పడే ఏర్పాటు చేశాడు. ఆకలిగొన్న ఎలుక వున్నచోట వుండకుండా బోను అంతటా తిరిగి తిరిగి చివరకు యీ మీట నొక్కితే తనకు కావలసిన తిండి వచ్చి పడుతుందని తెలుసుకొని అదేవనిగా మీట నొక్కుతూ కూర్చుంది. ఇవతల యీ బోనులో తొటి ఎలుక యిలా తెలివి తేటలు వుపయోగించి తిండి సంపాదిస్తూ వున్న వైనం తన కళ్ళతో చూస్తూ వుండి కూడా, రెండో బోనులో వున్న ఎలుక కడుపు నిండివున్న కారణంచేత కాలు కదపకుండా కడుపులోవున్న ఆ పాదాన్ని జీర్ణం చేసుకోవటంతోనే తృప్తిపడిపోయింది. ఆ కథ అంతటితో ముగియలేదు. కడుపునిండిన ఎలుక కదలకుండా కూర్చుంటే ఎలా? అందుకని అది వున్న బోనులో చిన్న ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలేట్లు అదివరకే ఒక ఏర్పాటు చేసివున్నది. ఈ ఎలుకకు ఎలాగైనా చురుకు ఎక్కించాలని పంతంపట్టిన ఆ శాస్త్రజ్ఞుడు దానికి ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలేట్లు చేశాడు. ఇక చూసుకొండి—అంతసేపూ కడుపులో నీళ్ళు కదలకుండా కూర్చున్న యీ ఎలుక నీర మెత్తి నృత్యం చేసింది. అలా నృత్యం చేస్తూ చేస్తూ అనుకోకుండా ఒక యిస కడ్డీని తాకింది. ఎప్పుడైతే యిసకడ్డీ వంగిందో ఎలక్ట్రిక్ ప్రవాహం ఆగిపోయింది.

పై వుదంతాలనుబట్టి కేలే సారాంశం ఏమంటే—ఏ జంతువునైనా తిండిఆకలి చూపెట్టి దాని తెలివితేటలు పరీక్ష చేయవచ్చు. తేదా దానికి కారీకంగా ఏదో బాధను కల్పించి, ఆ బాధనుండి అది తప్పించుకోవటానికి ఎంత తీవ్రంగా పని చేస్తుందో దాన్ని బట్టి ఆ జంతువు తెలివితేటలు కనుక్కోవచ్చు. ఇప్పుడు యీ ఎలుకల విషయంలో జరిగినదానినిబట్టి తిండికోసం తొందరపడుతున్న మొదటి ఎలుకకంటే త్వరగా, ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తప్పించుకోవలసివచ్చిన రెండో ఎలుక ■ మీటలు నొక్క పద్ధతి నేర్చుకొని ఆచరణలో పెట్టింది. (ఇంకా వుంది)

అనలుదొంగ కృష్ణుడు కాదు

గోపాల కృష్ణుడే మాకు భర్తగా కావాలి అని గోపికలు భక్తితో దేవీపూజలు యమునా నది ఒడ్డున మార్గశిరమాసంలో చేశారు. కృష్ణుడే తమకు భర్త కావాలని కోరినటువంటి గోపికలు శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మనే పూజ చేయవలసింది. కాత్యాయనీ దేవిని పూజ చేయడం ఎందుకు? మార్గశిరమాసం అంతా కాత్యాయనీపూజ చేసిన గోపికలు ఆఖరు రోజున చీరలు విడిచి దినమొలతో స్నానము చేశారు. నరదాగా జలక్రీడలు చేసే వాళ్లు దినమొలతో నరస్సులయందు చెరువులయందు స్నానం చేస్తారు. కాని, వ్రతములు, పూజలు మొదలైనవి భక్తితో చేసేటప్పుడు బట్టలువిడిచి స్నానాలు ఆడవాళ్లుగాని, మొగవాళ్లుగాని చేయకూడదని మన ధర్మశాస్త్రములో స్పష్టంగా వ్రాసి ఉంది. ధర్మశాస్త్రానికి విరుద్ధంగా గోపికలు దినమొలతో యమునా నదిలో స్నానాలుచేశారు. ఇది తప్పునని అని వారికి తెలియకప్పడం కోసం వాళ్లు విడిచి

ఒడ్డునపెట్టిన చీరలను వారికి అందకుండా చేయడమైనది.

“మీచీరలు ఎవరైనా ఎత్తుకొనిపోతే, మీరు ఏదేవిపూజ చేస్తున్నారో ఆ దేవినే “తల్లీ! మీచీరలు మాకు యిప్పించు!” అని మీరు ఎందుకు ప్రార్థించడంలేదు?” అని శ్రీకృష్ణుడు శ్రీకృష్ణ వేసి వారిభక్తిలో ఉన్న లోపం వారికే తెలిసేటట్లుచేశాడు. వారి వ్రతలోపం, వారి భక్తిలోపం, వారు గ్రహించేటట్లు చేశాడు.

ద్రాపదీదేవికి కారవులు నిండు నభలో చీరెవిప్పి మానభంగం చేస్తుంటే, ఆమె “హా! కృష్ణా!” అని మొరపెట్టుకున్నది. ఎంతో దూరంలో ఉన్న శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు ద్రాపది మొరవిని, ఆమె చీర ఎంతలాగినా అంతులేకుండా వస్తూ ఉండేటట్లుగా ఆమెకు అక్షయంగా వస్త్రదానం చేసి, ఆ ద్రాపది గౌరవం శ్రీకృష్ణుడు కాపాడినాడు. అటువంటి శ్రీకృష్ణుడు గోపికలకు మానభంగం చెయ్యడానికి వాళ్ల చీరలు ఎత్తుకొనిపోలేదు.

అనలు యీ చీరలను

కృష్ణుడు తనంతటతాను ఎత్తుకుపోనేలేదు. ఆ కృష్ణుని వెంట తిరిగే గొల్లపిల్లల గుంపు లోపు ఉండేది. ఆ పిల్లల గుంపికటి వందమంది ఉన్నారు. వారిలో 12 మంది ఆ ముతాకు అంతటికి నాయకులుగా ఉండేవారు. వాళ్లు ఎవరంటే, (1) శ్రీదాముడు, (2) సుదాముడు, (3) వసుదాముడు, (4) నుబలుడు, (5) సుపార్శ్వడు, (6) శుభాంగుడు, (7) సుందరుడు, (8) చంద్రభానుడు, (9) వీరభానుడు, (10) సూర్యభానుడు, (11) వసుభానుడు, (12) రత్నభానుడు.

గోపికల చీరలను ఎత్తుకొని పెట్టినవాళ్లు యీ 12 మంది గొల్లపిల్లలే. కృష్ణుడు ఎత్తుకొనిపోనేలేదు. పిల్లలు చీరలను ఎత్తుకొనిపోయి ముఠా ప్రోగుగాపెట్టిరి. వానిలో కొన్ని కృష్ణుడు తీసి ఒక బొన్నపెట్టుకొమ్మలమీద దాచి “యివిగోమీచీరలు ఇక్కడ భద్రంగా ఉంచాను. త్వరగా తీసికోండి” అన్నాడు ఇదీ అనలు జరిగిన సంగతి.

బొమ్మరిల్లుదగ్గర కూర్చుని ఏడో ఆలోచిస్తున్నారు—కృష్ణాపిక్చర్సువారి “అమ్మ అక్కలు”లో
మహాకర్, శేషివరస్వతి.

బాలతారల పరిచయం

మాపుర్ కుందూ

కుందూ

“పెళ్లి చేసి చూడు”లో ప్రేక్షకులను బాగా ఆకర్షించిన పాత్రల్లో “చిచ్చింద్రీ” ఒకటి. చిచ్చింద్రీ అంటే చిచ్చింద్రీయే. ఏవ్వరికీ హాని చెయ్యని అమాయకమైన అల్లరికీ, పెద్ద ఆరిందాలాగ ప్రతి విషయంలోనూ వేయి దూర్చటానికి (“పెద్ద మోవావ్. నన్నేమన్నా అనుగాని కుర్రకూక అంటే మాత్రం ఊరు కోను”). పెట్టింది పేరు చిచ్చింద్రీ. చిచ్చింద్రీ లాంటి ముచ్చటైన పాత్రను కల్పించిన పేరు చక్రపాణి

గార్గీ ప్రసాద్ గారికి పోతే, దాన్ని ఆర్థం చేసుకుని జీవంబోసిన పేరు మాపుర్ కుందూకు దక్కుతుంది. కుందూ న్యాయపతి రాఘవ రావు గారికి మేనల్లుడవుతాడు. పథాల్ గేట్ల వయస్సు. కేసరి హైస్కూల్లో అయిదో ఛారం చదువు తున్నాడు. రాఘవరావు గారే ఈ ఆబ్బాయిని సినిమా ప్రపంచానికి పరిచయం చేశారు. మొదట వా హి నీ వారి “గుణ సుందరి”లో అంజనం వేసే దృశ్యంలో నటించాడు. తరువాత

పేదీ గిరిజ.

“త్రైమజ్జూ”లో మజ్జూ మీద మాస్టరితో స్త్రీలు చెప్పిన కుర్రాడుగా వేశాడు. ప్రతిభావారి “శ్రీ లక్ష్మమ్మ”లో పిచ్చమ్మ కొడుకు గాను, ప్రకాష్ బారి “దీక్ష”లో రాడీజట్టులో ‘టింటిం’ గాను నటించాడు. తరువాత “పెళ్లి చేసి చూడు”.

కుందూ ప్రస్తుతం విజయా వారికి పర్మనెంటు ఆర్టిస్టు. హిందీలో తీయబోతున్న “పెళ్లి చేసి చూడు”లో గేవారంగులో కూడా మునిగి తేలనున్నాడు.

బాలతారల పరిచయం

శిశువు వాడలో “పెల్లిచేసి చూడు” శత దినోత్సవానికి, నేలంలో “కల్యాణం పట్టిపార్” ప్రారంభోత్సవానికి కుందూ రెండు పెండి కప్పులు బహుమతులుగా కొట్టేశాడు. గాయపేట బాయిడ్స్ రోడ్డులో క్రికెట్ జట్టు ఒకటి ఆర్గనైజ్ చేసి ఉపాధుగా అడుతూ ఉంటాడు. ప్రతి అదివారం రేడియోలో పిల్లల ప్రోగ్రాముల్లో పాల్గొంటూ ఉంటాడు.

గిరిజ.

“పెల్లిచేసి చూడు” లో మరిచిపోలేని పాత్రలు చాలా ఉన్నాయి. వాటిలో పడకకుర్చీ కర్ర లాగేసి

“చిచిందీ”ని నడుము విరిగేట్టు పడేసిన “చిచ్చు” వాత్ర ఒకటి. ఆవేషం వేసిన అమ్మాయి పేరు బేబీ గిరిజ. పట్టిపట్టి ఒక్కొక్క మాటనే ముద్దుముద్దుగా పలుకుతూ ఇదివరకు ఏ తెలుగు సినిమాలోను చూడ నటువంటి పాత్రను నిర్వహించిన ఆపిల్ల ప్రేక్షకు లందరి పొగడ్తనూ చూరగొన్నది. ఈమె మద్రాసులో చార్టర్డ్ ఇంజనీరు పి. ఆర్. కె. శాస్త్రిగారి కుమార్తె. మొన్న ఆగస్టు 30 వ తేదీనే 9 వ పుట్టినరోజు పంశగ చేసుకుంది. ఒక కాన్వెంటు స్కూల్లో ధర్మదుఘారం చదువుతోంది.

ఒక రోజు నగిరిజా, వాళ్ల కక్కుయ్యాయింటి ముంగిట “రింగ్” ఆడుతున్నారు. వారింటికేదో పనిమీద వచ్చిన డైరెక్టరు ప్రసాద్ గారు గిరిజను చూసి “అమ్మాయి, సినిమాల్లో వేషం వేస్తావా?” అని అడిగారు. గిరిజ వేస్తానన్నది. “పెల్లిచేసి చూడు”లో బుక్ చేసుకున్నారు. ఆమె మొట్టమొదటగా ప్రేక్షకులకు పరిచయమైనది “ప్రియురాలు” చిత్రంలో. తరువాత “పెల్లిచేసి చూడు” చిత్రంలో. రెండవ చిత్రంలోనే గిరిజ బాలతారలయి కూర్చుంది. ఇప్పుడీమె ఎ. వి. ఎమ్. వారి “గర్ల్” చిత్రంలో డాన్స్ చేసే పాత్ర ధరిస్తోంది. రోహిణీవారు తీస్తున్న “తగనీ”లో చిన్నప్పటి నాయికగాను, తమిళతార రాజకుమారి తీస్తున్న ఒక చిత్రంలో కూడా చిన్నప్పటి నాయికగాను నటిస్తోంది. బొంబాయిలోని ఒక సినిమా కంపెనీ వారు “ప్రిన్సెస్” అనే చిత్రంలోకి ఈ మధ్యనే ఈమెను బుక్ చేసుకున్నారు.

గిరిజకు సిండరెలా, మిక్కిమాన్ లాంటి కాల్పున్ చిత్రాలంటే బలేనరదా.

శ్రీ అంబాళ్

అఫీసర్స్ నస్రము

1. ఈ ముటి ముల్లో ఆన్ని చొట్టదొగుమను.
 శ్రీ అంబాళ్ అండుకంపెనీ,
 అపొలుపెట్టెనెం. 8. మదరాసు.

చక్కనితాతను, మన్నికను

అశోకా

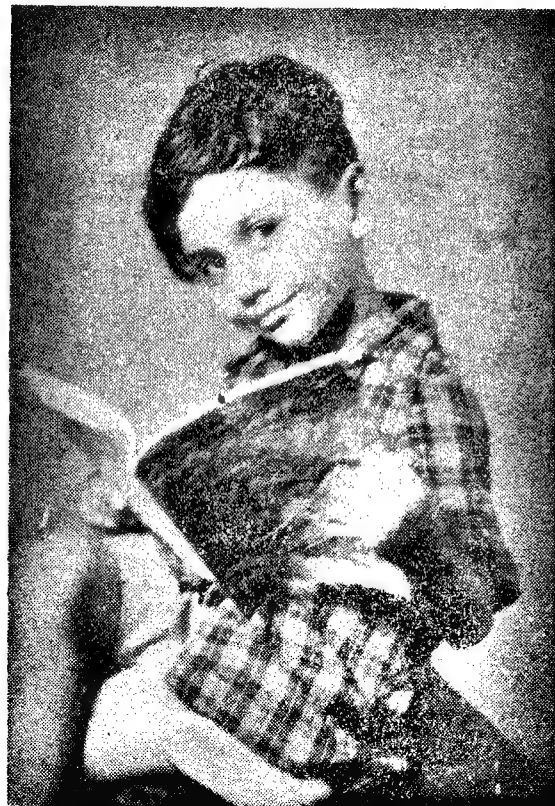
కలములనే వాడండి

అశోకా పెన్ వర్కు ట్రేనాల్

కృష్ణ వేణు

మాస్టర్ మోహన్.

కృష్ణ వేణు

కృష్ణ వేణు అంటే ఏనాడో “నటి అనసూయ”లో నటించి, ఈనాడు పెద్దతార, నిర్మాత అయిన కృష్ణ వేణు కాదు యోగి వేమన”లో అందాలు చింబేటి జ్యోతి”గా నటించిన బేబీ కృష్ణ వేణు. ఈమె తండ్రి టి. లక్ష్మీ కాంతంగారు వాహినీ స్టూడియోలో పని చేస్తున్నారు మొదటగా నాగయ్యగారి “త్యాగయ్య” లో బృంద నాట్యంలో వేషం వేసింది ఒక రోజున నాగయ్యగారు రేడియో వింటున్నారు హఠాత్తుగా ఒక అమ్మాయి కంఠం వినిపించింది ఆ పాట ఆయన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది వెంటనే ఆ అమ్మాయిని తమ ఇంటికి ఎలిపించారు “సినిమాల్లో

వేషం వేస్తావా?” అని అడిగారు సినిమా అంటే ఏమిటి అని అడిగింది కృష్ణ వేణు ఒక ఫోటో చూపించి “ఈ మాదిరిగా నిన్ను బోలెడన్ని ఫోటోలుగా తీస్తాము వేస్తావా?” అన్నారు “ఓ” అన్నదామె కళ్లు తిప్పుతూ వెంటనే “త్యాగయ్య” లోకి బుక్ చేశారు అప్పటి నుండి ఆమె అనేక చిత్రాల్లో నటించింది “తాసిల్దారు”లో గుమాస్తా కూతురుగా, “పుల్లయ్యగారి భక్తజనాబాయి”లో చిన్న జనాబాయిగా, “లైలామజ్ను”లో చిన్న లైలాగా, “గుణసుందరి”లో చిన్న హేమసుందరిగా, “సంసారం”లో లక్ష్మీరాజ్యం కూతురుగా, (జెమినీవారి సంసారంలో కూడా వేసింది)

ఎనన్నేవారి “పెళ్లి కూతురు”లో ఆశ్రమ బాలికగా, ఎ.వి.ఎమ్ వారి “బహార్”లో పల్లెటూరి ఎల్లమున్నీగా, “శాంతి”లో బమ్మి పెళ్లి సీన్ లో కమంగా ఎన్నో వేషాలు నమర్తతలో నటించింది కాని ఈమె “వేమన”లో నటించిన జ్యోతిసాత్ర మూత్రం ప్రేక్షకులకు కలకాలం జ్ఞాపకం ఉంటుంది “చిన్నాయనా, చిన్నాయనా” అంటూ జ్యోతి చనిపోయిన దృశ్యం చూసినవారికి కన్నీళ్లు జోటజోట కారి తీరుతాయి. ఇప్పుడేమి పీపుల్స్ ఆర్ట్ వారి “పల్లెటూరు”లో లీడర్ గా వేస్తోంది ఈవారం ఇదివరకటి వాటికంటే పెద్దదీ, కష్టమైనదీ కూడా ఆమె నటన ఎలా ఉంటుందో కొద్ది

బాలతారల పరిచయం

రోజుల్లో మీరే చూస్తారు. ఈమె ప్రస్తుతం అజంతా వారి "వయారి భామ"లో 'లాలి'గా, అంటే ఎస్. వరలక్ష్మి చెల్లెలుగా నటిస్తున్నది.

మోహన్

చూడగానే ఎత్తుకుని ముద్దెట్టు కోవాలన్నంత ముద్దొస్తాడు కందా మోహన్. కాని చేతి కందకుండా తుద్రున పారిపోతాడు. మైలా పూర్ లో స్టేషను కందా భీమ శంకరం గారబ్బాయి. ఈనెల 4 వ

తేదీనే 8 వ పుట్టిన రోజు పండగకు తన బాలస్నేహితు లందరినీ ఆహ్వానించి వేడుకలు జరిపాడు. ఈడుకు తగ్గపాడుకు ఉండడు. కాని ఈడుకుమించిన తెలివితేటలు ప్రదర్శిస్తాడు. "బాలో ద్యాన వనం"లో నాలుగోక్లాసు చదువు తున్నాడు. పేకకు నాలుగో క్లాసునైనా, చదివేది మూరెడు పొడుగు, జానెడు వెడల్పు ఉన్న ఇంగ్లీషు గ్రంథాలు. అయితే

అవన్నీ బామ్మలూ, పిల్లల కథలూ ఉండే పుస్తకాలే ననుకోండి. ఎప్పుడూ ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదువుతూ ఉంటాడు గనక "బుక్ వరమ్" అని అనుకో నూడదు. "ఏమేమి ఆటలు ఆడతావు మోహన్?" అని అడిగితే డజను ఆటల పేర్లు గబగబ వల్లించాడు. కుంటిఆట, పట్టాట, కట్టాంగుచి, జుగిల్ జమ్, థీఫ్ అండ్ పోలీస్, కారమ్స్, పింగ్ పాంగ్, మిక్కి

ద్వితీయ వార్షిక కానుకలు : స్వర్ణ పతక ములతో...

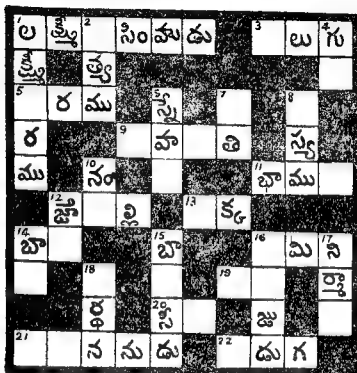
రూ 2,000
శ్రీ సత్యదేవ్ పజిలు నెం. 29
ముగింపు తేది 15-10-52

రూ 800 రైటు—రూ 400 ఒక తప్ప—రూ 300 గెంతుతప్పల—రూ 200 మూడు తప్పల—రూ 150 నాలుగు తప్పల ఆస్పర్థ పంపినవారికి ★ రూ 150 రైటు ఆస్పర్థ పంపిన ప్రతి పోటీదారుకూ ఒక స్వర్ణ పతకము (బంగారు మొదలు) బహూకరించుటకు ప్రత్యేకించబడినవి. ★ రూ 6-0-0 పైగా విలువగల కూపను పంపిన ప్రతిఒక్కరికి రూ 2-0-0 లు, ఖరీదుగల "అమూల్య పరిశ్రమలు" అను నబ్బులు, హైరాయిల్సు మున్నగు వస్తువులు తయారు చేసే విధానములుగల గ్రంథము పంపబడును.

★ కీసోల్యూషన్ హైద్రాబాదు మర్చెంటైల్ బ్యాంకిలో డిపోజిట్ చేయబడినది.

★ ప్రవేశరుసుము:— రూపాయికి 2 కూపను, రూ 2-0-0 లకు 5 కూపను

నిఘంటువు : శబ్దార్థచంద్రిక

ఆధారములు

★ అడ్డము: 1. కొందరి యిష్టదైవము 2. జంతువులలో నొకటి 3. ఏడుదినముల కాలము 9. పూజింపదగినవాడు 11. నూర్వ్యుడు 12. చంద్రుడు 13. దీని అఱపు ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా అనవ్యాయమును కలిగిస్తుంది 14. క్షేమము 15. ఆడుది 19. సంవత్సరములలో నొకటి 20. శ్రీరాముని భార్య 21. ఈశ్వరుని కుమారుడు 22. బీదస్థితిలో యిదివస్తే విచారము కలుగక మానదు.

★ నిలపు:

1. వారములలో నొకటి 2. నాట్యము 4. దేవాలయము 6. చెరివి 7. "—తి" తెలియని బ్రాహ్మణుడు మిగిలిన జాతులకు మార్గదర్శకుడగుట కష్టము 8. శేర్లు గలవారు ప్రదర్శించే దీనినిచూచి ఆనందించనివారుండరు 10. విష్ణుపూజ చేయువాడు 12. ఆలస్యము 14. కొందరు స్త్రీలకు "బా—" విద పాటలు పాడుట చాలా సరదా 15. ధనశంకుం నాశ్రయించి యితిశు జీవిస్తావుగటాడు 16. మన్యుడుకు 17. నిర్మించు వాడు 18. వేడుకొనుట.

★ నిబంధనలు: ఒక పేరుతో 2 కూపనులకు తక్కువ పంపరాదు. ఎన్ని కూపనులైననూ వ్రాసి పంపవచ్చు. లేదా 6 కానీబిల్లి పంపిన 10 అమృతకూపనులు పంపునుము. కూపనుల రుసుము మనితరరుద్వారా పంపాలి. M. O. రకీదు కూపనులతో కలిపి పంపాలి. ఫలితములకు 6 కానీబిల్లిల తప్పక పంపాలి. కీసోల్యూషన్ 22.10.52 ఆంధ్రవార పత్రికలో ప్రకటించబడును. పూర్తిఫలితములు 26-10-52 నాడు పంపునుము. ఈ పజిలులో ప్రతి పోటీదారు రైటు మొదలు 4 తప్పలవరకు గల బహుమతులలో ప్రతిదానిలో ఒకటి చొప్పున గెలువవచ్చును.

SRI SATYA DEV & Co., Kachiguda, Hyderabad - Dn.

చామకూరు ఉషారాణి.

పిల్లలకోసం సినిమాలు

★

మనదేశంలో పిల్లలకోసం కథలు, కవిత్వం, చిత్రలేఖనం, సంగీతం అన్నీ ఉన్నాయి గాని అన్నిటికంటే ఎక్కువ ఆకర్షించే సినిమాకళ మాత్రం లేదు. సినిమాలంటే పిల్లలు చెవికోసుకుంటారు. కొత్తగా విడుదలైన సినిమాలకు మొదటి వారం రోజుల్లోనూ పెద్ద వాళ్లకంటే ముందు ఎగబడేది పిల్లలే. తల్లినో, తండ్రినో పీడించి డబ్బు పుచ్చుకుని పాతాలు కూడా వదిలేసి, గంటలతరబడి క్యూలో నుంచుని టికెట్టు సంపాదించి సినిమా చూసి వస్తారు. తల్లిదండ్రులు కూడా “పోస్తే పాపం సినిమా చూసి వస్తాడు” అని అనుమతిస్తారు. కాని పిల్లలు చూసే ఇన్ని సినిమాలూ పిల్లలకు పనికి వచ్చేవేనా, వారు చూడదగినవేనా ఆలోచించే తల్లి తండ్రి ఒక్కరూ లేరు. వారి దృష్టిలో ఏ సినిమాలయినా ఒకటే-ఏదో కాలక్షేపానికి బాగానే వుంటుంది గదా అని.

పాశ్చాత్య దేశాల్లో పిల్లలకోసం ప్రత్యేకంగా సినిమాలు తీస్తారు. పెద్దవాళ్లకోసం సినిమాలు తీసే కంపెనీలే పిల్లలకు మాత్రమే పనికివచ్చేవాటిని ఏడాదికి ఇన్ని అని లెక్కగా తీస్తారు. భాగోళం, సివిక్కు, ఫిజిక్కు మొదలైనవాటిని సుబోధకంగా ఉండేట్టు విద్యా

మాన్ - ఇంకా ఏమేమిటో..... మాస్టర్ మోహన్ ఇప్పటికీ “తాయ్ ఉల్లం” “పెల్లి చేసి చూడు” “ధర్మదేవత” “ముగ్గురు కొడుకులు” “మరదలు పెల్లి” హిందీ, అగవ “నంసారం” చిత్రాల్లో వేషాలు వేశాడు. ప్రస్తుతం అంజలివారి “పరదేశి,” ప్రవాద్ గారి స్వంత చిత్రం, అరివం “పణక్కారి,” మనోహరా వారి హిందీ, అరివం, తెలుగు “మనోహర” చిత్రాల్లో నటిస్తున్నాడు. ఏడేళ్ల ఈ మహానటుడు తన సినిమా అనుభవాలను గూర్చి చెబుతూ సీరియస్ గా పోజు పెట్టి “నాకన్నిటికంటే ఒకటే బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. ‘మరదలు పెల్లి’లో

8 లెంప కాయలు తిన్నాను. దెబ్బలు చెల్లిన తగలగానే కళ్లం బడి నీళ్లు తిరిగి ఏడ్చాను. దాంతో చాలా బాగా యాక్టు చేశానని డైరెక్టరు మెచ్చుకున్నారు,” అన్నాడు.

ఉషారాణి

‘పెల్లి చేసి చూడు’ సినిమాలో కడుపునొప్పి వచ్చినట్లుగా నటించిన మనమడికి బుద్ధిచెప్పిన అవ్వగా నటించింది యీ ఉషారాణి. చామకూర్ నత్యనారాయణ గారి కుమార్తె. కేసరి హైస్కూలులో చదువు కొంటోంది. నవయుగవారి జ్యోతిలో పరలక్ష్మికి శిష్యురాలుగా యిప్పుడు నటిస్తోంది.★

పిల్లలకోసం సినిమాలు

విషయిక చిత్రాలు తీస్తారు. వీటిని స్కూల్స్ లోను, పిల్లల క్లబ్బుల్లోనూ ప్రదర్శిస్తారు. వీటిని వ్యాపార దృష్టితో తియ్యరు. వీటిపై నష్టం వచ్చినా వారు లెక్కచెయ్యరు. మన దేశంలో ఈమాదిరి సినిమా చిత్రాలు ఇంకా ఎంతో అభివృద్ధి కావలసిఉన్నాయి.

పిల్లలకు అన్నిటికంటే కాష్టూన్ చిత్రాలంటే బాగా మోజు. కాష్టూన్ సినిమాలకోసం మన దేశంలో ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నా అవేమీ జయప్రదం కాలేదు. ఈ సినిమాలు అమెరికాలో బాగా అభివృద్ధి చెందాయి. వాల్ డిజ్నీ పిల్లలకోసం మిక్కిలీ మాన్ సినిమా లెన్నో తీశాడు. స్నో వైట్, సిండరెలా మొదలైన బానపదకథలు తీసుకుని అద్భుతమైన చిత్రాలు సృష్టించాడు. డిజ్నీ యేకాక పేరుగల ప్రతి సినిమా కంపెనీకూడా చిన్న చిన్న కాష్టూన్ చిత్రాలు తీస్తుంది. ఈకథ రమ్యాలో కూడా బాగా అభివృద్ధి పొందింది. ఈనవ్వపట్టకథలాంటివి తీసుకుని పిల్లలకు నీతిబోధకంగా ఉండేట్టు చక్కని చిత్రాలు రమ్యావాళ్లు తీస్తున్నారు. ఇవన్నీ మనకు కొత్త. మన దేశంలో కాష్టూన్ సినిమాలు నరేగదా మామూలు సినిమాలైనా పిల్లలు నిరభ్యంతరంగా చూడదగినవి లేవు.

పిల్లల మనస్సులు లేకమన

పంచవాయి అను 'లలామొన్న'లో చిన్ని లలాగా కృష్ణ వేణు.

స్సులు. బాల్యంలో ఏ అభిప్రాయాలు బలంగా ఆకర్షిస్తాయో అవే అజ్ఞాతంగా పెద్దయినతరవాత కూడా జీవితాన్ని పట్టుకుని నడిపిస్తాయి. బాల్యదశలో పెంపకం ఏ విధంగా ఉంటుందో పెద్దయినతర్వాత మనిషి ఆవిధంగా తయారవుతాడని ఒక సిద్ధాంతం ఉంది. అందుచేత బాల్యంలో సరియైన అభిప్రాయాలు, ఉపాదేశాలు కలిగించకపోతే శేషజీవితాలు కాదగిన పిల్లలందరూ అనినీతి పరులవుతా

రంటే ఆతిథ్యమొక్తి కాదు.

ఇప్పుడు వెలువడే సినిమాల్లో ఎక్కువ భాగం పిల్లలు ఏమాత్రం చూడదగినవిగా ఉండటంలేదు. ముఖ్యమంత్రి రాజగోపాలాచారి గారిలాంటి పూర్వకాలపువాళ్లు మన సినిమాలు పెద్దవాళ్లనే చెడగొట్టిబ్రాగా ఉంటున్నాయనీ, వాటిని బహిష్కరించాలనీ అంటున్నారు. అటువంటిప్పుడు పిల్లల మాట చెప్పేదేముంది?

మన సినిమాల్లో అనినీతి

పిల్లల కోసం సినిమాలు

నూటిగా బోధిస్తున్నారని కాదు దీని అర్థం. ఏ దేశంలోనూ, ఏ సినిమాలోనూ ఎవరూ అవి నీతిని నూటిగా నమర్చించ లేదు. ప్రతి సినిమాలోనూ ముందు అవినీతి జయిస్తుంది. చివరికి నీతి జయిస్తుంది. అయితే నీతికంటే అవినీతి అంటేనే ప్రజలకు మోక్ష ఉండనో ఏమో నిర్మాతలు అవినీతిని చిత్రించినంత చక్కగా నీతిని చిత్రించరు. ఒకాయన వేశ్యాలోలు డవుతాడనుకోండి, ఆయన వేశ్యతో గడిపిన సందర్భాలను ఎంతో మధురంగా, నోరూరేటట్టు చిత్రిస్తారు మన నిర్మాతలు. చివరికి ఆ వేశ్యా వ్యామోహం వదిలిపోయి ఆయన పశ్చాత్తాపం పొందటం, భార్య కాళ్ల మీద పడి క్షమాపణ వేసుకోవటం వగైరాలన్నీ టూకీగా తీసేస్తారు - వాటిమీద తమకే నమ్మకంలేనట్టు. సినిమా అంతా చూశాక ప్రేక్షకులకు జ్ఞాపకంఉండేది కథానాయకుడు పశ్చాత్తాపమైన విషయంకాదు; అతని వేశ్యాలోలతమాత్రమే.

ఈ సమస్య మన దేశంలోకంటే అమెరికాలో ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. అక్కడితీనే సినిమాల్లో ఈ మధ్య హింసాకాండ మరి ఎక్కువగా ఉంటోంది. ఆడవాళ్లని బలాత్కరించటాలు, హింసించటాలు లేని సినిమాలు సాధారణంగా కనిపించవు. బలాత్కరించటాలో ఎన్ని మార్గాలున్నాయో, హత్యలు చెయ్యటంలో ఎన్ని ఒడుపులున్నాయో, దొంగతనంచెయ్య

టంలో ఎన్ని నేర్పులున్నాయో అమెరికన్ సినిమాలనుంచి సులభంగా నేర్చుకోవచ్చు.

ఇటువంటి సినిమాలు చూడటం వలన కలిగే అవినీతి సంస్కారం అమెరికాలో పెద్ద వాళ్లలోకంటే కుర్రవాళ్లలోనే ఎక్కువగా కనిపిస్తోందని, ముఖ్యంగా కాలేజీల్లో, స్కూళ్లలో చదువుకునే విద్యార్థులు ఈ సినిమాల మూలంగా తప్పడు మార్గాలు తొక్కుతున్నారని జాగ్రత్త వాగ్నర్ అనే ఆయన ఇటీవల లండన్ "ట్రీబ్యూన్" లో ఒక వ్యాసంలో రాశాడు. అమెరికాలో సినిమా నిర్మాతలకు ఎటువంటి సినిమా అయినా తీసే ప్రజాస్వామిక హక్కు ఉంది గనక అక్కడ అలాంటి సినిమాలు తయారవుతాయంటే ఎబ్బెట్టుగా ఉండదు. అదే రష్యా లాంటి పోలీసు గాఢ్యంలో అయితే ఫిలిం డైరెక్టర్లు ఏ కథపడితే ఆ కథ సినిమా తియ్యటానికి వీలేదు. ప్రతికథనీ అధికారులు పరిశీలించి అది ప్రజలకు నీతిని బోధించేదిగా వుంటేనే సినిమా తియ్యటానికి ఒప్పుకుంటారు. ముఖ్యంగా పిల్లల కోసం తీసే చిత్రాలను మరి జాగ్రత్తగా పరిశీలించి తీస్తారు. పిల్లలు భావి పౌరులు కాబట్టి వారిలో బాల్యంనుంచే సరియైన పౌరలక్షణాలు ఏర్పడటట్లుగా కథలు నిర్మిస్తారు.

మన దేశంలోకూడా నిర్మాతలు పిల్లలకోసం సినిమాలు తీసేందుకు ప్రయత్నించాలి. ప్రతి నిర్మాత

ఏడాది కొకటైనా పిల్లలకు పనికి వచ్చే సినిమా తీస్తానని శపథం పడితే ఎంత బావుంటుంది! అస్తమానం పెద్దవాళ్ల గొడవలు, పసి పాటాలేని అబ్బాయిల, అమ్మాయిల ప్రేమసమస్యలు చిత్రించే బదులు ప్రతి నిర్మాతా పిల్లలకు క్రమశిక్షణ, దేశభక్తి, సేవాభావం పెంపొందించే సినిమాలు తీస్తే ఎంత బావుంటుంది! ఈ మధ్య ప్రతి తెలుగు సినిమాలోనూ బాలనటీనటులను నిర్మాతలు ప్రవేశ పెడుతున్నారు. అయితే ఈ నటీనటులు అలంకార ప్రాయంగా ఉపయోగించ బడుతున్నారే కాని సరియైన పాత్రపోషణ జరగటంలేదు. అలా కాకుండా పిల్లలతోనే, పిల్లలకోసమే చిన్న చిన్న చిత్రాలు ఎందుకు తియ్య గూడదూ? అలా తీస్తే చిత్రాలు ఎవరూ చూడరని, నష్టం వస్తుందని భయమా? అయితే ఇప్పుడు పెద్ద వాళ్ల కోసం తీసే సినిమాలన్నీ నష్టం పొందటంలేదని, లక్షానికి లక్షలు లాభాలు ఆర్జించి పెడుతున్నాయనీ నమ్మకమేనా? అలాగని వారిని గుండెలవిగాద చేతులు వేసుకుని చెప్పమనండి.

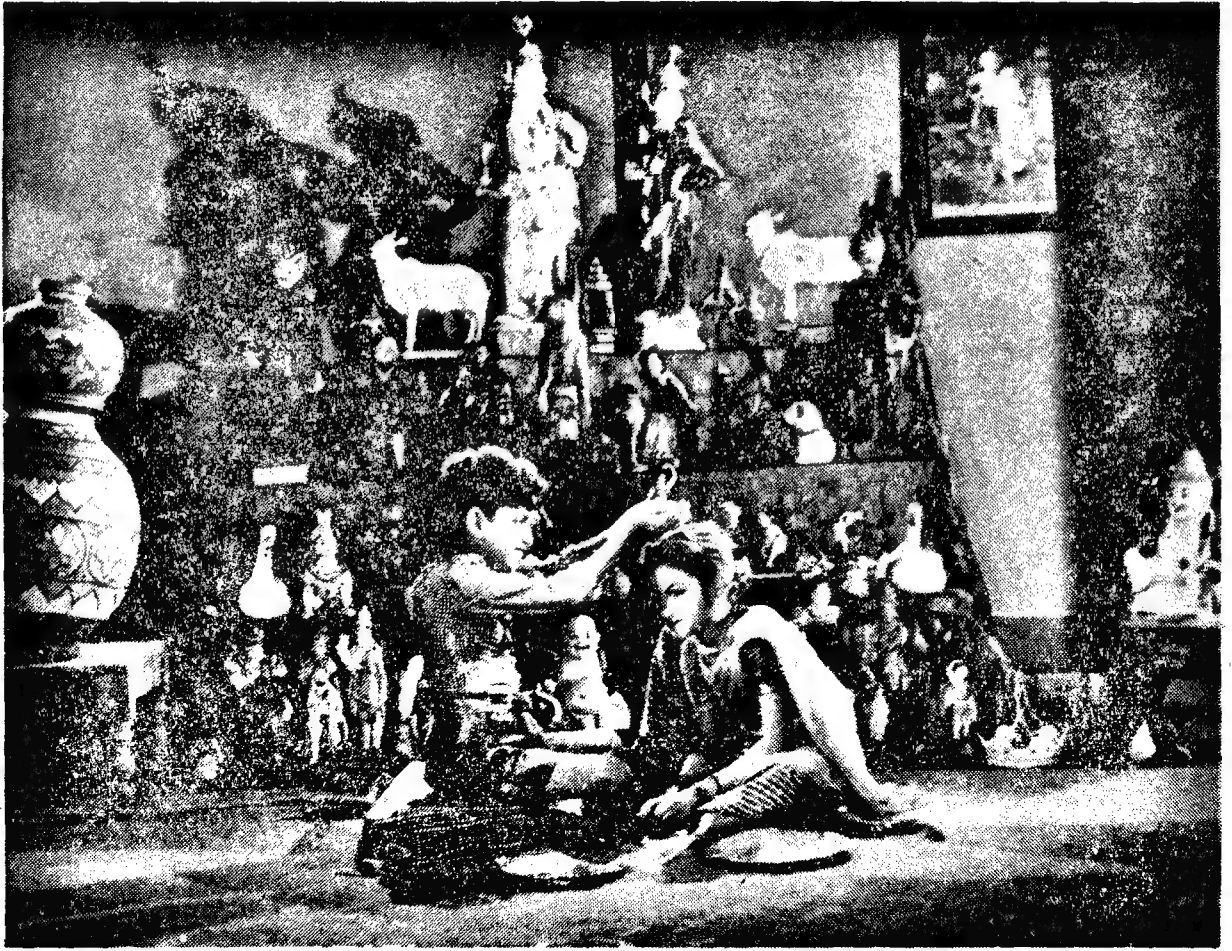
ఒక గంటలో యశోవర్ణనము కామస్తంభన

భాగవత, సంసారమయము విద్యుత్తో సాటి
లేవిది. విరాళవెండిన వృద్ధులనుండి శ్రీ.
ఉత్సాహము విద్యుత్తు డ 2.8.0

మదన మంజరి సార్వజీ

184, రైళా బజారుడు, మద్రాసు.

S. T. పల్లానో & సన్సు, పురసాకర్లం &
కీల్సాకం బెజవాడ - (ప్రీవినెస్ మెడికల్ డిస్ట్రీబ్యు
టర్సు) మ. రాజమండ్రి - రెక్కండానో & కో.
మెయిన్ రోడ్. నెల్లూరు - ఆర్.వి. పార్వతి.

పెళ్లిఅంటే తల్లిబాలు పోసుకోటం తప్ప ఇంకేమీ లేదని చించింది, చివ్వాల అభివ్రావం
కోలుపు తీరివ బొమ్మల సాక్షిగా ఉత్పత్తి పెళ్లి చేసుకుంటున్నారని విజయవారు తీసిన
“పెళ్లి చేసి చూడు”లో మందూ, గిరిజ

పిల్లలు - ఫిల్మలు “బాలన్నయ్య”

“వందే! బాలన్నయ్యగారి ఇల్లు ఇదేనా?” అంటూ బెజవాడనుంచి ఒక కుర్రాడు, “నువండీ! రేడియో అన్నయ్యగారు కూరేనా?” అంటూ తెనాలినుండి ఇంకొక బాలుడు, “బాలా ఎడిటర్ గారి ఇల్లు ఎక్కడండీ?” అంటూ అనకాపల్లి నుంచి ఇంకొక అబ్బాయి—ఇలాగ కనీసం వారా

నికి ఒక్కొక్క అబ్బాయి చొప్పున వచ్చి అడుగుతూ వుంటారు. వీళ్లు మదరాసు ఎందుకు వస్తున్నారో తెలుసా? ఫిల్ముల్లో యాక్టు చేయడానికి.

కొందరు బాలలు ఇట్టో చెప్పకుండా ఎలాగో కొన్ని రూపాయలు సంపాదించి మదరాసుకి వచ్చేస్తూవుంటారు. “మదరాసులో బాలన్నయ్య ఉన్నాడూరా! అతనికి

ఫిల్ములైరెక్టర్లు అందరినీ తెలుసు నురా! “దిక్ష” ఫిల్ములో పిల్లలందరూ బాలానంద సంఘం పిల్లలేనట్రా! ఇంకా ఇతర ఫిల్ముల్లోని పిల్లలందరూ బాలన్నయ్య తాలూకువారే నటరా” అంటూ యీ బాలన్నయ్యకి ఒక పేరు వచ్చేసింది. అంచేత మన ఊళ్లలోని చాలామంది పిల్లలు ఫిల్ములలో యాక్టు చేయాలని బుద్ధి పుట్టి

“చెలో మదరాసు” అంటూ ఇంట్లో
చెప్పకుండా వచ్చేస్తున్నారు.

పాపం, ఇలాగూ వస్తున్న పిల్ల
లకు ఇక్కడ అసలు సంగతులు
ఏమీ తెలియవన్నమాట. నిజమే!
ఫిల్ములలో యాక్టు చేయటానికి
కొందరు పిల్లలకు ఇక్కడ అవకా
శాలు ఉండడం నిజమే. ఆ పిల్లలు
బాలనయ్యకి తెలిసినవారు అవడం
కూడా నిజమే. కాని మన ఆంధ్ర
దేశంలోని పిల్లలందరికీ ఫిల్ములలో
అవకాశం దొరుకుతుందనుకోడం
ఒక భ్రమ

“అన్నయ్యగారూ! నేను మా
స్కూలు డ్రామాలో యాక్టు చేశా
నండీ, నేను పాడతాను కూడాను.
నన్ను ఫిల్ముల్లో ఎలాగేనా చేర్చిం
చండి” అంటాడు ఒకడు. తమ్ముల్లా!
స్కూలు డ్రామాలు వేరు, ఫిల్ము
నటన వేరు. నేజిమీద పాడడం
వేరు. సినిమాలో పాడడం వేరు.
ఒక నాటకానికి ఒక వారం
రోజులు రిహార్స్ లు చేసి ఒక
సాయంత్రం ప్రదర్శించవచ్చును.
అక్కడితో ఆపని సరి. ఫిల్ములో
అలాక్కాదు. ఒకమాట తియ్య
లంటే ఒక గంట పడుతుంది. ఒక
పాట తియ్యటంటే, దానికి రిహార్
స్ లు 15 రోజులు, రికార్డు చేయడం
ఒకరోజు, దానిని ఫిల్ములీయడం
ఇంకా రెండురోజులు ఇలాగున
ఎన్నో నెలలు కష్టపడితేనేగాని ఒక
ఫిల్ము పూర్తికాదు.

ఫిల్ములలో పిల్లలకొందరు
యాక్టు చేస్తున్నారంటే వాళ్లం
దరూ చాలామంది మదరాసులో

కాపురం వున్నవారే. మీకు పరి
చయమైన బాల తారల పేర్లు
గురించి చూడింది. 1. బేనీ కృష్ణ
వేణి. ఈ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు
ఈ ప్రాశ్ననివారే. కృష్ణ వేణి
మొట్టమొదట పిల్లలరేడియో
ప్రోగ్రాంలకు వచ్చి పాడుతూ
ఉండేది. ఆ పాటవిని ఫిల్ములై రెక్టర్లు
■ అమ్మాయిని ‘వేమన’లో బుక్కు

చేశారు. 2. బేనీ మల్లిక, సుమిత్ర.
వీళ్లదికూడా మదరాసు. రేడియో
బాలానందం ప్రోగ్రాంకి వచ్చే
వారు. ‘వల్లెటూరుపిల్ల’లోను,
‘రత్నమాల’లోను మొదట యాక్టు
చేసి పేరు సంపాదించారు. 3. శేకు
మల్ల జానకి, కృష్ణకుమారి; వీళ్ల
కూడా మదరాసుకివచ్చి రేడియో
(63-వ పేజీ చూడండి)

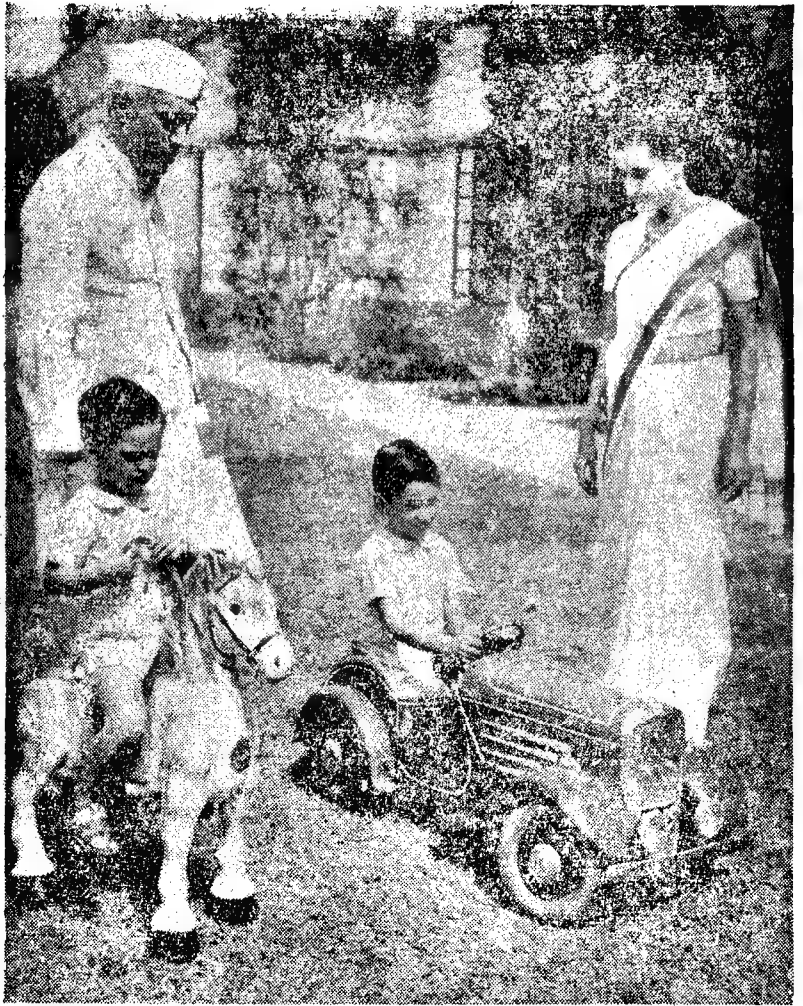
బామ్మల కొలువులేర్చి బాలవేరంటాల్లాకి వాయనమిస్తోంది చిన్నమ్మ.
దైమినీవారి “చిన్నమ్మ కథ”లో దువ్వూరి అన్నపూర్ణ.

గిరీజ, కుందూ మోహన్ కృష్ణ వేణి
ఫోటోగ్రఫీనిది శ్రీ జి ఎస్ భూషణ్

మన ప్రపంచం

పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ

“పిల్లలతో కలిసిమెలిసి గీత గడం వాళ్ళతో మాట్లాడడం అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. మీతో ఆడుతూ పాడుతూ ఉండడం మరి ఇష్టం. మీతో ఉన్నప్పుడు నేను ముసలివాణ్ణి నేమాట మరిచిపోతాను. నాకు పసితనం వాదిలి చాలా కాలమైపోయిందన్నమాట మరిచిపోతాను. కాని మీకోసం ఏదైనా ప్రాయశాంకి కూర్చున్నప్పుడు మీకూ నాకూ మధ్య వరుసగా తెచ్చిన అంతరం మరిచిపోలేదు. పిల్లలకి బుద్ధులుగరపడం వద్దేవాళ్ళకోక అలవాటు, చాడస్తం. నా చిన్నతనంలో ఇలా బుద్ధులు గరిపేవాళ్ళనుచూస్తే నాకు బిట్టు ముండుకోచ్చేది, అలాగే నేనెప్పుడు

రంగుల రాబండ్ల నెహ్రూ

1950 ఫిబ్రవరిలో న్యూఢిల్లీ వై. డబ్ల్యు. సి. ఎ. వారి పుత్వల ప్రదర్శనాన్ని ప్రధాని నెహ్రూ ప్రారంభించారు.

పండిట్ నెహ్రూ, మనమట్లు సంజయ గాంధీ, రాజేవ గాంధీ, కమార్తె ఇందిరా గాంధీ,

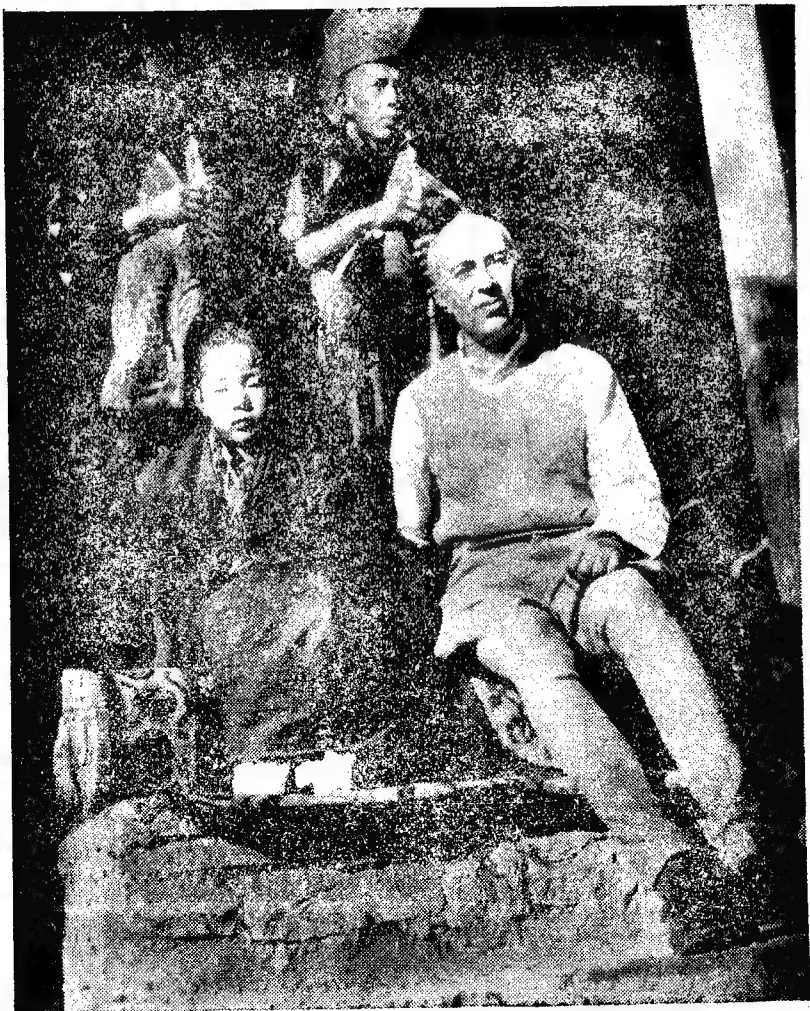
జేదైనా మంచి సలహా చెప్పబోతే మీకూ కోపంరావచ్చు. పెద్ద వాళ్ళకి ఇంకో అలవాటుంది. తాము చాలా తెలివైనవాళ్ళుగా కనపడాలని పోజులిస్తారు-నిజంగా ఈ తెలివి ఆట్రే మందికీ, ఉండదు. మనలో మనమాట - అసలు నాకు తెలివి ఉందో లేదో ఇంతవరకూ నాకే తెలలేదు. అప్పుడప్పుడు కొందరు మాట్లాడుతున్నది వింటు, నేనే చాలా గొప్పవాడిననీ, చాల తెలివైనవాడిననీ అనిపిస్తుంది. కాని

మళ్ళీ నన్ను నేను చూసుకునేవరికి నాకే అనుమానం కలుగుతుంది. ఆమాట అలా వుండండి. అసలు నిజంగా తెలిసినవాళ్లు తమ తెలివి తేటల్ని గురించి ఎప్పుడూ చెప్పుకోరు; గొప్పవాళ్ళమన్నట్లు విర్రవీగుతూ తిరగరు.

“అందువల్ల నేను మీకు మంచి బుద్ధులు చెప్పదల్చుకోలేదు - అలా కావలసినంత చెప్పడానికి మీకు మేష్టనూ వాళ్ళూ చాలామంది ఉన్నారు. నేను గొప్పవాడినని చెప్పుకుంటూ ఊరేగను కూడా.

“ఇంక మరి నేనేం రాయను? మీరు నావద్దఉంటే, మీతో కబుర్లుచెప్తూ గడిపేవాడిని. అది నాకు చాలా ఇష్టం. మన చుట్టూ ఉన్న చక్కని ఈ ప్రపంచం గురించి, చెట్లు, పువ్వులు, పక్షులు జంతువుల్ని గురించి, నక్షత్రాలు, పర్వతాలు మొదలైన అద్భుత విషయాల్ని గురించి చెప్పేవాడిని. ప్రకృతి సౌందర్యం మనల్ని ఆకర్షిస్తూ ఉంటుంది. కాని పెద్దవాళ్ళనుకునే మేము అదేదీ చూడంలేదు. ప్రకృతిని మరిచిపోయి నిత్య మా కలహాలతోనూ, చర్చలతోనూ కాలం గడుపుతున్నాం మా ఆఫీసుల్లో నాలుగ్గోడలమధ్యా కూర్చుని మేం చాలా గొప్పపని చేసిస్తున్నట్లు ఊహించుకుంటున్నాం.

“మీరైనా ఇలాటిపని చెయ్యకుండా చుట్టూఉన్న జీవితాన్నీ, సౌందర్యాన్నీ చూసి ఆనందిస్తారనుకుంటాను మీలో ఎవరైనా పేరు చెప్పే పువ్వుని గుర్తుపట్టగలరా? పాటనిబట్టి పక్షి పేరు కనుక్కోగలరా? పువ్వులూ పక్షులూ

భారతప్రధాని నెహ్రూ 1949 జులైలో హామిస్ బౌద్ధ విహారానికి వెళ్ళినప్పుడు వజ్రేళ్ల బాల లామాను కలుసుకున్నారు.

న్నేకాం చెయ్యడం ఎంత సులువో మీకు తెలుసా? ఆపేక్షతోనూ నేనాంతోనూ చూడండి, మీకే తెలుస్తుంది దేవతల కథలూ పేద రాసి పెద్దమ్మ కథలూ మీరు చాలా వినిఉంటారు, లేదా చదివిఉంటారు. కాని విన్నవి చదివినవి ఈ కథలకంటే గొప్పకథ ఈ ప్రపంచానిది. అయితే ఈ గొప్పకథ చూడ్డానికి కళ్ళూ, వినడానికి చెవులూ, ఈ మనోహరమైన ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోడానికి ఊహ పటి మా ఉరడాల్సి.” (కంకర్ పక్షిమంచి)

కొన్ని సంవత్సరముల అనుభవముగల
రెడ్డి అండ్ కో., వారి
 కుట్టు, బొట్టి, సుఖ రోగోది
 చికిత్సలకు నేడే సంప్రదించండి.
 నకలుమందులు చూసి మోసి పోకుదు
 అన్నిటాషలలో కేట్లాగు ఉదితము.
పాడింగిస్ రెడ్డి అండ్ కో.
 గోపాలపురం.
 (బుద్ధుగడవల)
 బ్లాంజిల్ - నెల్లూరు, బీజాపూర్, రాజమండ్రి
 సికింద్రాబాద్, చిహాబపట్నం, బరహంపురం
 మొదలగు పట్టణములలో

విక్య రాజ్య సమితి

★ బాలబాలికల క్షమనిధి ★

ఈ చిన్న అమ్మాయికి తలనిండా పుట్టలకు పుట్టలు పేలు పడ్డాయి. కర్నూలు, డి. డి. టి. అనే మందును జాట్టులోకి కొద్దున్నారు. ఆమెందు తగుల్లే పేలు చచ్చిపోతాయి.

మీరకు ఎవరైనా చెప్పారో లేదో,

ఈమధ్య ఒక పెద్ద యుద్ధం జరిగిందని, అందులో చాలామంది చచ్చిపోయారని. చచ్చిపోయినవారికి ఇంకా కష్టాలు ఏమి ఉంటయ్యి గనక. బతికిఉన్న వాళ్ళు యుద్ధాలవల్ల తేగబాధలు పడాలి.

కొందరికి కళ్ళు పోతయ్యి—కొందరికి కాళ్ళు పోతయ్యి—కొందరిలో ఏ భాగమైనా పోతుందికదా. తీరా మనిషి మాత్రం బతికే ఉండి, ఈ బాధలన్నీ పడాలి కొందరు. కొందరికి అమ్మ నాన్న పోతారు—చుట్టూ ఉన్న చుట్టూ లందరూ చచ్చిపోయి ఒక్కడూ బతుకుతాడు. “నా” అన్న

వాళ్ళు, భూమి తప్ప, మగవ్యరూ ఉండరు. అలాంటి వాళ్ళ గతి ఏమి కావాలి. యుద్ధాలు చేసేవారు, ఈ బాధలు పడేవాళ్ళను అడిగి యుద్ధాలు చెయ్యరు. కొంపలో కొర్రున్న వాళ్ళమీద, ఈ యుద్ధాలు చేసేవాళ్ళు వచ్చి, బాంబులు వేసి పోతారు. ఎంత అన్యాయమో చూడండి. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కొక్క దేశం నుంచి తమకు ఇష్టం లేనివారిని వెళ్ళగొడతారు. అయితే ఇందులో ఏ ఒక్క పని పిల్లలు చేసేది కాదు. అన్నీ పెద్దవాళ్ళ పనులే. ఇవి ఇలా ఉంచి, ఒక్కొక్క దేశంలో, సరైన తిండి లేక, గుడ్డ లేక, మందులు లేక, పిల్లలు నానాబాధలూ పడ్డా ఉంటారు.

ఇలాటి పిల్లలందరికీ, చేతనైన సహాయం చేయటానికి ఒక సంఘం బయల్పడింది. ఈ సంఘం ఎలా పుట్టిందంటే—యుద్ధం అయి పోయిన తర్వాత ప్రపంచంలో దేశాలన్నీ కలిసి, “విక్యరాజ్యసమితి” అనే ఒక సంఘాన్ని స్థాపించుకున్నాయి. ఇందులో, ప్రతిదేశం నుంచి ఒకరిద్దరు పెద్దవాళ్ళు ఉంటారు. వాళ్ళంతా కలిసి, అన్ని దేశాలు కలిసి పెరిసి ఉండటానికి, మళ్ళీ ఒక దేశంతో మరొక దేశం, కొట్లాడకుండా ఉండటానికి (అంటే యుద్ధం చేయకుండా ఉండటానికి) ప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉంటారు. ఈ సంఘం వాళ్ళు 1948 సంవత్సరంలో, ప్రపంచంలో యుద్ధంవల్ల గాని, జబ్బులవల్ల గాని బాధపడుతూ పిల్లలకు సహాయం చేయటానికి “విక్యరాజ్యసమితి అంతర్జాతీయ బాల బాలికల క్షమనిధి” ని పెట్టారు. నిధి అంటే డబ్బు. ఈ నిధి ఎలా వస్తుంది? విక్యరాజ్యసమితిలో ఉన్న దేశాలన్నీ ఈ నిధికి చక్కా ఇస్తాయి. అడబ్బు పెట్టి మందులు, గుడ్డలు కొని అవసరమైన వాళ్ళ పిల్లలకు పంచివెడతారు.

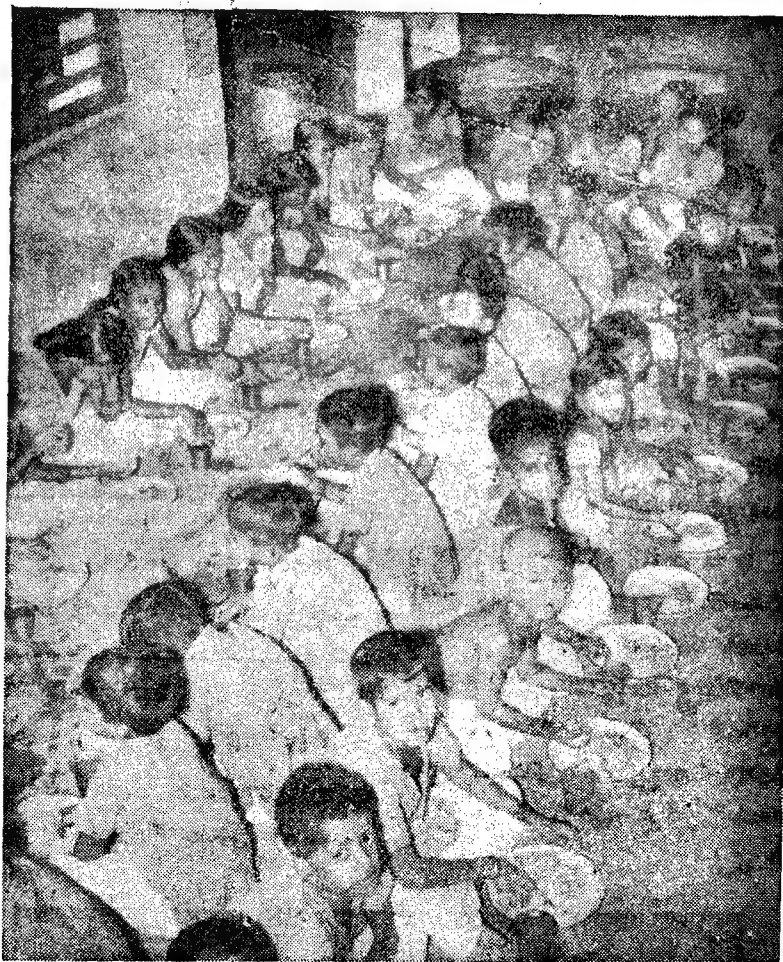
పిల్లలు ఆరోగ్యంగా ఉండాలంటే, తల్లులు కూడా ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. ఆరోగ్యంగా ఉన్న తల్లికి, ఆరోగ్యవంతమైన పిల్లలు పుట్టారు. కాబట్టి తిల్లలకు కూడా ఈ బాలబాలికల క్షమనిధి నుంచి సహాయం చేస్తారు.

తల్లులు క్షేమంగా పురుడు పోసుకోవ

టానికి ఆసుపత్రులు కావాలి - మందులు కావాలి - మంత్రసానులు కావాలి - బలాన్నిచ్చే మందులు కావాలి - పాలు కావాలి. బీదవాళ్ళకు ఇవ్వన్నీ దొరకవు. అందుకని ఈ డేమనిధి సంఘంవారు, కొన్ని ఆసుపత్రులకు మందులు ఇస్తారు - పాల పొడి ఇస్తారు. మంత్రసానుల్ని తయారు చేయటానికీ సహాయంచేస్తారు. మన నేళంలో తెలిసీ తెలియని మంత్రసానులు బోలెడుమంది ఉన్నారు. వాళ్ళవల్ల తల్లిలకు పిల్లలకు చాలా ప్రమాదాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. అందువల్ల పురుషులపాలన బాగా తెలిసిన మంత్రసానులను తయారు చేయటం మంచిది. పురుషులపాలన మంత్రసానులేకాక - డాక్టర్లు చేప్పినట్లు మందులివ్వటానికి, కట్టు కట్టటానికీ నర్సులుంటారు - వీళ్ళకు కూడా చదువురావాలి. మనదేశంలో, నర్సులు తక్కువ - నర్సులకు కావలసిన చదువుచేప్పే స్కూల్స్ చాలా తక్కువ. అక్కడా అక్కడా పెద్ద పట్టణాల్లో ఉన్నాయి. మనదేశంలో ఆసుపత్రులూ తక్కువే. డాక్టర్లు పట్టణాల్లోనే ఎక్కువగా ఉంటారు. ఇంత దొర్బాగ్యానికితోడు మన మందుల వర్తకులు కొందరు, మందుల్లో మన్నుకూడా కలిపి అమ్ముతూ ఉంటారు!

సరే - అదంతా అలా ఉంచండి. బాల బాలికల డేమనిధివారు, కొన్ని కొన్ని చోట్ల నర్సులకు కిక్కిరింపు ఇస్తున్నారు. నజ్దగడ్ అనే ఒక చోట (ఫిల్బీదగ్గర) ఈ చదువుకుంటున్న నర్సులు చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాలకు వెళ్లి కొందరు పిల్లలకు వైద్యం చేశారు. ఇలాగే మనదేశంలో 400 చోట్ల పిల్లలకు తల్లిలకు వైద్య సహాయం చేయటానికి చిన్న చిన్న ఏర్పాట్లు చేశారు. రానురాను, ఇంకా ఇంకా పెద్ద పెద్ద ఏర్పాట్లు జరగాలి. దీనితో కొన్ని బొమ్మలు వేస్తున్నాం - నర్సులు పిల్లలకు తిలులకు ఎలా సహాయం చేస్తున్నారో, ఎలా చేయకపోయారో - ఈ బొమ్మలు, కొంత వరకు తెలుస్తాయి. ★

కుష్టు బొమ్మ
పు. మ. చర్మ వ్యాధులకు
35 సం.ల అనుభవంతో తయారైన
రసమన్న బాహ్యరసములు
కీలకంగా ఉంటాయి
టె.వి. రెడ్డి & కె., (రిజిస్టర్డ్)
గోపాలపురం హ. గో. జిల్లా.

తిరువేండ్రం శ్రీచిత్రా హామ్ లో బీద పిల్లలకు సంతర్పణ.

జులుబును భరించకండి నివారించుకోండి!

జులుబు వేలించిన దివ్య డాక్టర్ ముక్కు పుటాల్లో కొంచెం టిపాక్ వేస్తే ముక్కు కారడం ఆగుతుంది. ఒక గంటలోపుగానే కారం అంతా తగ్గి, గుండెల మీదనుంచి బయట తీసేసినట్లుగా ఉత్తి అనిరి స్వచ్ఛంగా చిల్చుకోగలుగుతారు.

టిపాక్ అన్న మాటెలా వుందో అరిచాడు గుణంకర్త గి యాంట్ పెప్టోగో వనివేస్తాయి. గుండెలు, గొంతుక విస్తరించిన రాతిల్లు కాస్త దుర్బిత, దిర కారంనుండి ఉన్న జులుబు కారంకూడా తీరుంది.

ప్రొ. మిక్కిల రమణారెడ్డి రివిడర్. అండ్రి లా తయారీ

టిపాక్

కెపాక్ పిల్లలకు - రుద్దుటకు

పతెంబ్బ: ఓరియంటల్ మెర్కెంటైల్ ఏజెన్సీ

99 - A, ఆర్యవియన్ స్ట్రీటు, మద్రాసు - 1.

SISTAS-WL-28-TEL

ఆటల్లో పాఠాలు

క్రిటలాడుతూ కూచుంటే చదువురాదంటారు. నిజమే కాని చదువుకోసం బాత్రిగా ఆటలు మానెయ్యమని చెప్పరు. పూర్వపు రోజుల్లో కంటే ఇప్పుడు స్కూళ్ళలో చదువుతోపాటు ఆట తిలకముఖ్యమో గమనించాడు.

నిజంగా చదువుకోసం కాని మరెందుకేనా కానీ చిన్నతనంలో ఆటలు మానెయ్యమంటే ఎవరూ మానెయ్యలేరుకూడా. ఒక తెవ జ్వరంతో బాధపడుతున్నా, నీరసంగా ఉన్నా ఏదో విధంగా ఆటలాడుకోవాలంటారు పిల్లలైన

ఈ ఆటబ్యాంబులు బల్ల చెక్కలు వేర్పడుతున్నారు. ఈ దినికి ఓపిక వాగ్రత్త ఎంతో అవసరం. చెయ్యి ఏపాటి వాణికినా వేర్పినది కూలిపోతుంది.

మనిషి అన్నమూ నిద్ర ఎలా మానుకోలేదో, పిల్లలు అలా ఆటలు మానలేరు. అయితే ఆటల్లో పిల్లలు చెల్లించుకోవాలి ఎప్పుడూ

చూస్తూనేవుంటాం. దీనికి కారణం వ్యసనం. ఇలా వ్యసనంలేకుండా పిల్లలకి బుద్ధి కుదురుపరచే ఆటలు మప్పినట్లయితే, అలాటి ఆటలవల్ల పిల్లలు పాడైపోరు, తగువులురావు. అసూయ, పెంకితనం, చిలిపితనం క్రమంగాతగ్గి ఆటలధోరణి ఆడుకునే పిల్లలందరికీ ఉల్లాసం కల్గిస్తాయి.

పిల్లలబుద్ధి వికాసానికి నహాయ పడే ఇటువంటి ఆటలు నేర్పుతూ చదువుచెప్పే బల్ల యూరప్ అమెరికాలలో చాలా వున్నాయట. ఇటువంటి బల్ల మన దేశంలోకూడా అక్కడా అక్కడా వున్నాయి. చెన్నపట్నంలో బాలోద్యాన వన పాఠశాల అటువంటి పాఠశాలల్లో ఒకటి. ఈ పాఠశాలలో ఆటలనహాయంతో పిల్లలకి పాఠాలూ చేతి పనులూ చెప్పే పద్ధతి ఈ పక్క బామ్మలవల్ల తెలుస్తుంది

ఈ ఆటబ్యాంబులు రంగురంగుల గింజల్నిముచ్చటగా వేర్పడుతున్నారు ఇలా వేర్పడాని కూడా ఓపిక ఉండాలి. రంగుల్ని ఏవిధంగా మార్చి వేర్పకోవాలో ఆ అంగచందాలు ఆడపిల్లలకు చక్కగా తెలుస్తుంది

ఆటల్లో పాఠాలు

ఈ బామ్మల్ని బట్టి ఇలాంటి పాఠశాలలకి వెళ్ల లేని పిల్లలు, ఇంటి వద్దనే ఈమాదిరిగా ఆమకోడానికి ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చును. తల్లిదండ్రులు కూడా శ్రద్ధ తీసుకుని ఈవిధంగా ఏర్పాటు చేస్తే పిల్లలబుద్ధి వికాసానికి తోడ్పడిన వారౌతారు. పిల్లల ఆటలు పెద్దలకు చిరాకు కలిగించేవి కాకుండా ఉల్లాసం కలిగించేవిగా ఉండాలి; పిల్లలకు విసుగు పుట్టించక ఉత్సాహం కలిగించాలి; వ్యసనానికి దారి తీసే కాక పిల్లలకు ఏకాగ్రత నియమ వర్తనలలవ రించాలి.

పిల్లలు - పిల్లప్పులు

(57-వ పేజీ తరువాయి)

ప్రోగ్రాంంలో పాల్గొన్న తరువాతనే ఫిల్ములలో ప్రవేశించారు. 4. మాస్టర్ కుమారుడు: ఈ అబ్బాయి సంరక్షకులదికూడా మదరాసే. రేడియో ప్రోగ్రాంల ద్వారా పేరు తెచ్చుకుని బాల హాస్యనటుడుగా పైకి వచ్చాడు. 5. మాస్టర్ మధు. ఈ అబ్బాయి రోహిణి పిక్చర్సువారి అబ్బాయి గనుక ఫిల్ములలో ప్రవేశానికి వేరే ప్రయత్నం అవసరం లేదు. ఇంకా జేబీ గిరిజ, కుమారి కలకం, కుమారి అన్నపూర్ణ, మాస్టర్

కందా మోహన్, మాస్టర్ విజయ శంకర్, మాస్టర్ లక్ష్మణ, క్లబ్బాక్ రామకృష్ణ—మొదలైన బాల నటీ నటులందఱులూని వారందఱూ మదరాసు పట్టణంలో ఉన్నవారే! మాస్టర్ సుధాకర్ (నీతి) కాకి నాడనుంచి వచ్చినా, మదరాసులో కుటుంబంతో సహా కాపురం ఉండి పోయాడు. రామగోపాల్ కూడా అంతే. వీల్లందఱూ బడి చదువులు మానకుండా తీరిక సమయాల్లో ఫిల్ములలో నటిస్తున్నారు.

పిల్లలు ఫిల్ములలో యాభై చేయడం చాలా కష్టమైనది. ఎంతో సమయం పోవాలి. మంచి ఆరోగ్యం ఉండాలి. అనవసరం వస్తే బడి చదువు చూసేవాలి. ఇంకా కష్టపడితే ప్రతిఫలం? ఏ కొద్దిమంది ప్రొడ్యూసర్లతో తప్ప మిగిలిన కోపె సేలవారు పిల్లల్ని బాగా ఉదయోగించుకొని, వారికి దశవారీ కూలి డబ్బులైనా ముట్టచెప్పరు!

ఈ దశరా పిల్లల సంచికలో కొందఱు బాల తాగలగురించి వుంటుంది. వాళ్ళు ఎప్పుడూ కూడా పడతాయి. అలెచూస్తే మీకు కూడా మదరాసువచ్చి వాళ్ళలాగ యాభై చేయాలని బుద్ధి పుడుతుంది. మీలో కొందరు మీ అమ్మ పెళ్ళాని కూపాయలుగీసి ఎవరితోనూ చెప్పకుండా మదరాసు రాగలరు! అలా గున మదరాసు వెచ్చే పిల్లలు తిరిగి మీ పూర్వ పెళ్ళానితో కలిసి ఉంటారు! డబ్బులు కూడా పెట్టించుకొని రిండు!

కొత్త ప్రచురణలు

హిగిన్ బాదమ్మ లిమిటెడ్, మద్రాసు.

భావోద్దేశాన్ని కల్పించే మాత్రవ పద్ధతితో తక్కువ ధరలకు ఎలా ఆకర్షణీయంగాను, ప్రస్తుతంలో అసమర్థంగాను హిగిన్ బాదమ్మ లిమిటెడ్ వారిచే దేశభాషలలో వెలువడిన కొన్ని ప్రోత్సహకరణలను క్రిందకవలరచియున్నది. వ్యాపారస్తులకు 33-1/3% రేటు ము ఇవ్వబడును. వలయువారు వెంటనే పై విలాసములకు తెలుపుదురు గాక. ర.ఆ.మె.

1. కూక్షిల్లు సంచనలోకనం: రచయిత: జాక్ గింగర్. 0 12 0
2. అమెరికా: రచయిత: స్టీఫ్ ఎస్సెంట్ వేజ్ ... 0 12 0
3. హరిహరి సమానం: ప్రొడ్యూసర్: మార్టిన్ కెల్లర్ ... 0 12 0
4. శాంతిని నాధించగలరు: ఛార్లెస్. హార్మన్ ... 0 12 0
5. అందరూ ఒక్క వెంటనార: ఎలియానార్ యూగ్లెట్. 0 12 0
6. నూతన మహాలీల ప్రణాళిక: విల్లర్డ్ ఆర్ ఎస్సెన్ ... 0 12 0
7. వెక్యూర్యాషన్ల కొరతకలవాలు: బామ్మగార్డ్ ... 0 12 0
8. రష్యా: ఎస్సెంట్ స్టేషన్ 0 12 0
9. ఆగ్రహం. ఆనంద్రహం: రాబర్ట్ మోగిడాన్ ... 0 12 0
10. బ్రతికి బయటపడ్డవాడు: అలెగ్జాండర్ బేర్ ప్రెస్ ... 0 12 0
11. ప్రజా ప్రభుత్వం 0 4 0
12. చతుర్మూత్ర కార్యక్రమం 0 2 0
13. నీగ్స్ 0 2 0
14. అమెరికా పాస్తవ విషయాలు 0 2 0
15. కర్తవ్య ఫిల్మింగ్ 0 2 0
16. మంచి ఓయ్యం మంచి ఆనందం 0 2 0

గాలిదెయ్యం

(14-వ పేజీ తరువాయి)

దుకాండనుకొని, "అహా! నా ఫ్రెండు రామ్మూర్తి అని చెప్పి, నన్నే మోసం చెయ్యాలనుకున్నావ్. ఉండు అయితే నిన్నేమి చేస్తావో!" అని యింకా గట్టిగా కొట్టసాగాడు. వెంకటేశ్వర్లు కొట్టడం, రామ్మూర్తి అరివడం మేడంతా ఒకే గోలతో నిండింది.

కొంచెంసేపటికి ఇదివిన్న, వెంకటేశ్వర్లు యింటివారు, చుట్టుపట్ల యింట్లవారు కర్రలు తీసుకొని మేడమీదికి వచ్చి, జరుగుతూన్న దృశ్యాన్ని చూచారు. వాళ్లు రామ్మూర్తి, వెంకటేశ్వర్లుతో అనేమాటలు అంటే "ఒరేయ్! నేను సిఫ్రెండునిరా! దెయ్యాన్ని కాదురా." అనే మాటలను విని వెంకటేశ్వర్లు తో "ఒరేయ్!" అబ్బాయ్! కొంతసేపు ఆగు. చూద్దాం. అది నిజంగా దెయ్యమో, కాదో?" అన్నారు. సరేనని వెంకటేశ్వర్లు కొట్టడం నిలిపేటప్పటికి ఒళ్లంతా వాపుతో, నిటూర్పులు విడుస్తూ వైకి లేచాడు రామ్మూర్తి. అక్కడున్న వారందరు దుడ్డుకర్రలు పట్టికొని "ఏయ్! నిజం చెప్పు. నీవు నిజమైన రామ్మూర్తివేనా? లేక పోతే రామ్మూర్తి వేషంలో నున్న గాలిదెయ్యమా?" అన్నారు. అప్పుడు రామ్మూర్తి ఎంతో బాధతో "అయ్యో! నేను నిజంగా రామ్మూర్తిని కాని దెయ్యాన్ని కాను." అని మొదలునుండి, అప్పటివరకు

కోతి ఆట

చి|| బృందావన్; (15 నం||) పార్వతీపురం

జరిగిన కథంతా చెప్పాడు. అంతా విన్న ఆజనులు నిజం తెలుసుకొని, జరిగిన తమాషాకు నవ్వుకుంటూ వెళ్లారు. వెంకటేశ్వర్లుకు కూడా ఒక ప్రక్క నవ్వు, ఇంకొకప్క్క తన ఫ్రెండు తాను కొట్టిన దెబ్బలకు బాధపడున్నాడే! అని విచారం ఒక్క మారుగా పట్టుకొచ్చినాయ్! అటు పిమ్మట వెంకటేశ్వర్లుతో వాళ్ళ తల్లితండ్రులు తమ యింట్లోవుండే టింఛర్ను, తీసుకవచ్చి రామ్మూర్తి గాయాలకు పూయమన్నారు. వెంకటేశ్వర్లు అలాగే చేశాడు. రామ్మూర్తికి కొంతబాధ తగ్గింది. వెంటనే వెంకటేశ్వర్లు, వాడి తిలితండ్రులు, రామ్మూర్తి అందరు క్రిందకెళ్లారు. పడుకోడానికి ఎల్లాగో ఆ ఉనంరాత్రి గడిచింది.

మఱుసటి దినం లేచి ఫ్రెండు యిద్దరూ ఒకరికొకరు తాముచేసిన కథంతా చెప్పకొని, పాట్లులుబ్బేటట్లు నవ్వుకొనసాగారు. అంతే కాదు. తాము చేసిన ఘనకార్యాలను స్కూల్లో, తోడి సోదరుల కంఠటికి, ఒక కథగా చెప్పి, అందరితోబాటు తామూ నవ్వసాగారు. నాటినుండి రామ్మూర్తి స్నేహితులందరు "ఏయ్! నిజం చెప్పు. నీవు నిజమైన రామ్మూర్తివేనా? లేక పోతే రామ్మూర్తి వేషంలో నున్న గాలిదెయ్యానివా? నిజం చెప్పు". అని ఎగతాళిచేసి నవ్వేవారు.

సోదరులూ! చూశారూ! మన వెంకటేశ్వర్లు ఎంత ధైర్యవంతుడో. కాబట్టి మనం కూడా అంత ధైర్యముగా వుండాలి. "ధైర్యమే దొడ్డు" అనే నీతిని ఘటచిహ్నంజేం. ★

సిద్ధముగా నున్నది.

త్వరపడుడు !

'ALICE IN WONDERLAND'

రచన : లూయీ కెరొల్

అల్లిబల్లిబ్బోకొల్లొ
అమ్మాయి కథ

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల

వస్తూంది!!

అజంతా వారి... పయారి భావం

యస్. పరలక్ష్మి, సులశీచన, నాగేశ్వరరావు సె.యస్.ఆర్. పంగర
డైరెక్టర్... పి. సుబ్బారావు

...నిర్మాతలు...
యస్. లక్ష్మీనారాయణ, పి. సుబ్బారావు

* ఆంధ్ర : అజంతా ఫిలిమ్స్, విజయవాడ. * సిండ్రే : వనంథా పిక్చర్స్, గుంటూరు.
* నైజాం : గుంధర్ పిక్చర్స్ పర్ ఫ్యూట్, సికిందరాబాద్. * మైసూరు : విజయ లాక్సీ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రెండుమూడు.
ఇతర వివరములకు : అజంతా పిక్చర్స్ — మద్రాసు 20.